

A TAMIL
DICTIONARY OF PROPER NAMES.
சிறப்புப்பெயர்கராகு.

சென்னை,
சிறிதவகனாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸக் காடு - இரத்தினவேலு முதலியார்.
இயற்றியது.

பண்டித மித்திர யந்திரசாலை.
1908.

திருவாரூர் ரெய் குடியே.

கடவுள் தன.

முகவுரை.

முத்தமிழோடுங்குணர்ந்த உத்தமப் பலவர்காள் !

வடவேங்கடர் தென்குமரியாபிடைத் தமிழ்கூறு நல்துக் கத்து, ஆன்ற அறிஞராஞ் சங்கப் புலவரும், அங்கவர் பின்ன சுவதரித் தவராய்த் தெய்வப் புலமைச் சீர்மிகக் கொண்டு, பன்னா லியற்றிய தென்னெறிப்புலவரும், பாவரும் பராவுறுந் தேவராஞ் சிவபிரான் திருமா லாதியா பிரபாணங்களைப் பலர்க்கும் வெளிப்படுப்பா னவ தரித்த அசைவசமயாசாரியர் ஆழ்வாராசாரியர் மதனவாசாரியர் ஐநதீர்த்தங்கரை புத்தர்முதலிய மதகர்த்தரும் இயற்றிய இயலிசை நாடகத்தமிழ் நூல்கள் எத்துனையென எத்தகையினரும் எல்லை கூறற் கில்லையாகவும், அன்ன நூல்களிற் பன்னியவற்றையும் ; ஆரிய பாஷையும் ஆந்திரபா ஷையும் இத்தமிழ்நாட்டில் இக்காலத்து வழங் குவனவாகலின், அவ்விருமொழியிற் பெருநிதமுற்ற பற்பல நூல் களிற் பகரப்பட்டனவற்றையும் ஆதரவாகக் காளீஇ ஒருவாற்றான் வரையலாய இந்நூல் சிறப்புப்பெயர்க்கையே குறித்து விளக்குகின் றமைபிற் சிறப்புப்பெயராகாதியெனும் பெயர்த்தாயிற்று.

யான் ஆரிய ஆந்திர ஆங்கிலமொழிகளிலுஞ் சிறிது பபிற்சி ளவனாகலின், கலாசாலைப்பாடமோதுதற்கண்ணும், பாரதாதி கைநூல்கள் அவ்வவ பாஷை நூல்களோடு ஒவ்வோரமையத்து டு மையுமாறு நோக்கி, அந்நூல்கட்கும் நந்தமிழ் நூற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை யெடுத்துக்கூறும் விநோத வழக்குகையுன யிருந்த ஞான்று, பற்பல அற்புத சரித்திரங்களையெல்லாம் பலர்க்கும் பயன் படுமாறு கோவையாக்கி ஒருநூல்செய்து நந்தமிழ்ப்பாஷையில் வழங்குவித்தல் இன்றியமையாததெனங் கருத்துட்கொண்டேனாகி, பலநூல்களையும் வாசிக்குமாற்றானே வேண்டினவற்றைக்குறித்து வர் கணை.

அதுமுதல், யான் இந்நூல் செய்தலிலேயே வேண்டவாய்ந்து, கையிற்றொட்ட எந்துவிதங் காணப்படு நாமங்களைபும் அவற்றிற் றுரிய விஷய சங்கிரகத்தையும் அவ்வவ்வொடயம் குறித்து வருவதி

மு க ளு ரு .

ஸேயே யிலக்காயிருந்தனன். இளமையிற் பயின்ற பன்னூல்களையும் இதுகாண்மாயாக மீண்டும் வாசித்தனன். சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலையாகிய வெளிவந்துள்ள பெருங்காப்பியங்களும் ; ஞான மணி யசோதரகாகிய முதலாகக்கிடத்த சிறுகாப்பியங்களும் ; பத் தாப்பாட்டு புறநானூறு முதலிய தொகைநூல்களும் ; ஸ்கார்தம் பெரியபுராணம் திருவிளையாடற்புராணம் கூர்மபுராணம் லிங்கபுராணம் பிரமோத்தரகாண்டம் காவிகண்டம் சைவபுராணமுதலிய சைவ நூல்களும் ; வசவபுராணமுதலிய வீரசைவநூல்களும் ; தேவீபாகவத முதலிய சாத்தேயநூல்களும் ; இராமாயண பாரதமெனும் இதிகா சங்களும் ; பாகவதபுராணம் லிஷ்ணுபுராணம் காருடபுராணம் நாலாயிரப்பிரபந்தம் குருபரம்பரை முதலிய வைணவநூல்களும் ; பண்டைக்கால மன்னர் முதலினர் சரிதைகளாக்கூறும் பொதுநூல் களும் ; இன்றோரன்ன பிறநூல்களும் ஆராய்ச்சிசெய்து அவ்வயற் தின் சிறப்புப்பெயர்களில் ஒவ்வொன்றினைபு ம் எடுப்பதற்குற்ற பிர யாசம் இத்தகைத்தென ஈண்டெழுதற்கிடமின்று.

இந்நூலில், சுருதி ஸ்மிருதி புராணசாஸ்திரங்கள் ; தேவர்கள் இருடிகள் அவதாரமூர்த்திகள் அசுரர்கள் முதலாயினர் பிறப்புமுத லியுள் ; உலகிற்குமுன்றிய சக்கிரவர்த்திகள் சேர சோழ பாண்டியா கள் வடநாட்டரசர்கள் சிற்றரசர்கள் வள்ளல்கள் டீபல வித்துவ சிரோம்ணிகள் சிவனடியார்கள் ஆழ்வார்கள் ஐதர பெளத்தமதா சாரியர்கள் முதலினர் பிரபாவங்கள் ; ஐதரிகம்பெற்ற சேஷத்தி ரங்கள் நகரங்கள் பர்வதங்கள் நதி வாகி கூபாதி தீர்த்தங்கள் கிரு ச்ஷங்கள் முதலியவற்றின் மகிமைகள் ; பல மதசித்தாந்தங்க, சைவ-வைணவ ஸ்மார்த்த ஐதர பெளத்த மதநூல்கள் ; வைச் சோதிட இலக்கிய இலக்கண பூகோள கடுகோள முதலிய நூல்க; அவ்வாறானவர்களாகிய இப்பெயர்கள் அவ்வப் பெயரினைப் பற்றி புணர்வேண்டிய சரித்திரவிஷயங்கள் ; பலநூல்களின் கருத் துக்கள் ; புரானி முரானி தாரகாரி சம்பராரி முதலிய பெயர்கட்டு ரிய புராணசரிதைகள் ; இவைபொன்ற பிறசரிதைகள் ; இன்னும் நந்தமிழ்நாட்டின ருணர்வேண்டிய இன்றியமையாதன பலநிற்பட வருத்தெழுதப்பட்டிருப்பினும் கிஸ்தார பயத்தையஞ்சி ஒருவாறு சுருக்கி வரைந்துள்ளன்றி, அவ்வவ் வரிவடிவிற்கு வேண்டிய அம் சங்கள் எவ்வாற்றினும் குறைந்திராவெனத் துணிந்து கூறமாட்டி யேன்.

கடவுள் தூணை.

சிறப்புப்பெயரகராதி.

கடவுள் வணக்கம்.

எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

உலகெலாம் தனதின் னாடுகொடு பரந்தே யுத்தம் கொஞ்சகத் தொன்றும் பலகலை நவீனப் பழைப்பினால் குழைந் பரசினர்க் கருப்புநீர் தாங்கான் இலகுவன் மதத்தோ ரெவ்வெவா றிறைஞ்சி யேத்தினு மவரவர் துதிக்கெண் டவனெவ் வாறே யருள்சூரு பரன்ற னடிமலர் முடிமிசை யணிவாம்.

அ

அகம்மலாசனம்—நகரம் கடவுள்.

[இதய தாமரையைப் பீடமாகக் கொண்டவன்]

அகன்—கேத.

அகஜாதை—பார்வதி [பார்வத ராஜ குமாரி]

அகமத கடனா சாமர்த்தியம்—கடவுள். [செய்தற்கேலாத கருமங்க ளையுஞ் செய்ய வல்லவன்]

அகத்தே—கந்தையன் [பெருவயிற் றினையுடைய கடவுள்]

அகஸ்திரலோசனம்—இந்திரன் [வண் ணிறந்த விழிகளையுடையவன்]

அகஸ்திராயன்—இந்திரன் [மருதரி யததிற் கிறைவன்]

அகண்டநான்—தூரியோதனன்சகோ தானு கொருவன்.

அகண்டம் (1) புத்தம் (2)

அகண்டாகண்டம் (3) பிர

மன் (4) தீர்த்தம் (5) சிவன்.

அகஸ்தியபக்தவிலாசம்.

அகண்டாகரவிருத்தி—அஞ் ஞானத் தைவிவர்த்தித்தஜீவசாக்ஷியத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் ஐயம் திரிபு அநி யானம் பெண்ணு முக்குற்றங்களை பகற்றிக் கடாவிடைகளால் கன்ரு வினக்கவல்ல ஒரு வடமொழி வே தாத்த தால்.

அகண்டாகந்தர்—(1)பெனத்த முனி வர். இவர் பொதுகையில் கெடுங் காலம் வசித்திருந்து பலர்க்கும் பெனத்தமதோபதேசஞ் செய்தவர். (2) வக்தி. ன்தோத்திரமுதவியன செய்த ஒரு வடமொழிப் புலவர்.

அகஸ்திய பக்தவிலாசம்—சிவனடியு வராய அநபான்மும்மை காமன் டார் சரித்திரங்களைக் கூறும் ஒரு வடமொழிதல். இது தமிழிலுள்ள பெரியபுராண சரிதம் போலவது. இதன் பித்திய தூணாக இதுபோ வவே P.பக்திய பக்தவிலாசமென்ப

பெயரிய உடமொழி துலென்றும்
நிலவுகின்றது.

அகஸ்தியபண்டிதன்—பாலபாரதமே
ஊப் பெயரிய துலெ உடமொழி
யிற் செய்தவன்.

அகஸ்தியம்—அகஸ்தியமுனிவர் இடந்
றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத் தமிழ்
முன்னு முதலியுந்ரும் பொதுப்
படலியற்றிய ஒரு பேரிலக்கணம்.
இதின்சிறில குத்திரக்களே பண்
டை உடையூர்வனின் காணப்படு
கின்றன. இத்தால் மறைத்தது

அகஸ்தியர்—ஒரு மகாருஷி. சப்த
விருடியரி வொருவராகச் சொல்
லப்படுபவர். மகாத்மி. ஒருகாலத்
தில் கடற்கரையிலிருந்த மித்திரா
வருணர்என்பவர்களைணர்கையென்
றும் அப்சராசைக்கண்டு காமயித்
கூத்தலின் தமது வீரியத்தை ஒரு
வன் கும்பத்திலும் ஒரு ன் ஐவத
திலும் விடுப்ப, ஐவத்தினின்ற
வசிட்டரும் கும்பத்தினின்ற அகத்
தியருக் தோன்றினரென தூவகன்
துவதும். இதனால்அகஸ்தியர் கும்
பயோனி கும்பசம்பவர் கும்பமுனி
குடமுனி முதலிய திருநாமங்களை
யெய்தினர். [இவர் பிரமமாணத
புத்திரரு னொருவரென்றும், வெவ்
வேறு வுணையிற் பிறத்ததாகவும்
தூவகன் பலவகையாகக் கூறும்]

சத்திர கமிசத்தில் புருரவன்
பெளத்திரனும் ஆயவின் புத்திரனா
கைய நருவனை [இத்திரன் பிரம
ஹத்தியால் தன் பதவினுப் பொ
ழித்திருந்த காலத்தில்] தேவர்கள்
இத்திரனாக வியமனஞ்செய்ய, அந்
நருவன் எவ்வகையர் சரசத்திலே
நாளும் பவீன்றவனாகவின், (பேரோ

மகையிடஞ் செல்வான் புதப்பட,
சத்த விருடியர் கழகப்படி அவ
னைச் சிவிகைபூர்த்துவரத் தாவகிச்
செல்லுகையில், அன்னவன் தன்
னைத் தாற்குவோர் சத்த விருடிய
ரெனச் சிறிதுஞ்சித்தல் கொன்
னாது வினாவிலவையடையக் க
ருதி “சர்ப்ப சர்ப்ப” [விரைக
விரைக] என்கூற, இவர் அவ்வி
ருடியருள் முற்படகின்ற சென்று
கொண்டிருந்தமையின் “கீசர்ப்ப
மாகு” எனச் சபித்தவர்.

உமாதேவியார் இமாசலபுத்திரி
யாராகத் திருவகதாரஞ் செய்த
பொழுது அகதிரமுணத்தைத் தரி
சிக்க வந்த திரண்ட தேவா முனி
வர் சொகுதியால் உடமுனைதாழ்க்
தும் தென்முனையுயர்க்தல் கேடு
வினவதாயிருந்தமையின், சிகபெ
ருமானால் இவர் தென்றிசை நோக்
கிச்சென்றிருப்பின் உவருசமநிலை
யடைத்த பண்டுபோல் விளக்கு
மெனக் கட்டினையிடப் பெற்றார்.

இவரே வித்த மலையைத்தாண்
டித் தகவினதேயஞ் சென்ற ஆரிய
ருண் முதல்கர். இவர் தென்னாடு
செல்லுகையில் தாட்செல்லும்சரிட்
டின்பாணவையாகியதமிழின் அருமை
பெருமைகளை யறியச் சிவோப்தே
சம் பெற்றதும் தவர் பிரசாதித்தக
சையைக் கமண்டலத்திற் கொண்
டும், ஐமதக்கினிமுனிகர் புத்திர
ரான திரண்டமாக்கினி யென்
னத்தொவ்காப்பியனாரை தவர்பாத்
கேட்கிச் சீடராகப் பெற்றதும், அர
சினக்குமாரர் பலரை உடன்கொண்
டுஞ் சென்ற தகவினத்தாரக் கையி
திருத்தி காடாகி அம்மனைக்கு

கழங்கிப் பொதியையி் விருந்தவர்.

தென்றிசை கோக்கிவருகையில் நாரதர் சூகியால் மேருமலையோடு இசைச் சொண்ட வந்த கிரியைய டைந்து அஃது இஹமாந்த அண்ட முகட்டினையளவி நின்றமையின் தமக்கு வழிவிடக்கேட்க, அஃது அங்ஙனம் புரியாமையின் தமது கையினைப் பிரமபதம் வரையிறு யர்த்தி அதனுச்சியிலூன்றி நீலத் தோடழுத்தியவர்.

இவர் தென்றிசை கோக்கி வரு கையில் இவர் பிதரர் அநேகர் மரததில் தலைமீழாகத் தொக்கிக் கொண்டிருந்தமையின் அவர்களைப் பார்த்து நீகன் ஏன் ஐப்படி கஷ்டப்படுகிறீர்க னென்று இவர் வினவ, அவர்கள் எங்கள் மயிசத் தில் ஒருவன் அகத்திய னெனத் தோன்றி இவ்வரமமேற் கொண் னாதிருத்தலின் எங்களுக்கு இத்தக் கஷ்டம் கேரிட்டதென, தம்மைச் சபியாதபடி அவர்களை மிகுதியும் பிரார்த்தித்து, யானே அவ்வகத்தி யன் அதிவினரலில் மணவினை செய்து கொள்ளுவேனென்று கூ றி விடைகொண்டு, விதர்ப்ப நாட் டையடைந்து அவ்வரசன் யாகத் திற் சூமாரியாகப் பிறந்த உலோபா முத்திரையை மணவினைமுடித்துப் பிதிர்த்தர்ப்பணஞ் செய்து தம்முன் னோரையுத் தியடையச் செய்தவர்.

வழியிற் செல்வோரைவிருந்திற் கழைத்து வஞ்சனையாற் கொன்று தின்றுவந்தலில்வலன் வாதாவிரு தபன்மன் தக்கையாகிய அனுமுதி தூயாசமுநீரவரைக்கட்டிப்பெற்ற மக்கள் என்ஃபாரில் வில்வலன்

முனிக்குகவும், வாதாவி மேடமா கவும் வழக்கப்படி புருக்கொண்டு விருத்திற் கழைத்து மேடத்தைத் தறியாக்கி யுண்பித்து எதிர்நின்ற வாதாவியைவிளிப்ப, அவன் ஆட் திருவேற்று அயிற்றைக் கிழித்தக் கொண்டு வெளிவர யத்தனிப்பது ணத்து சடரத்தைத்தடவி அகனை லீர்ணஞ் செய்வித்தவன்.

வில்வலன் தன்றம்பியிறந்தமைக் காகப் பெரிய தொருமரத்தினைப் பறித்து அடிக்கப்புகுகையில், கை யிலிருந்த தருப்பைப் புல்லினைச் சிவாஸ்திரமாகப்பாவித்து விடுத்த அவனைக் கொன்று, [இவ்விருவரும் தருவாசமுனி மைத்தர்ணாதலின்] அவரைக் கொன்றதாற் பிரமஹத் தியணுகாவகையாகக் கொங்கு காட் டிற்கருகே சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூசித்தவர்.

திருவேங்கடமென்னும் கார்க் சலத்தில் எமநிறைவான ஸ்ரீகுமா ரக் கடவுளின் திருவருளுபதேசம் பெற்றவர்.

திருக்குற்றாவத்தை யடைகை யில் தமது சிவசின்னங்களைக் கண் டு ஆங்குற்றவைணவர்கள் துவழிக்க ஆண்டிருந்துபுடம்போத்தவைணவ வடிவமாய் மீண்டுஞ் சென்று, அவர்களே உபசரித்து 'விஷ்ணுமூர்த் தியைப் பூசித்துச் செல்க' என வேண்டப்பெற்று "அறமுமதிசுதி புனைபுஞ்செஞ்சடை பெம்பெருமா னையகத்துக்கொண்டு, சிறகு முரு வுடையமுனி நாரணனார் திரு முடி டால் செவகையைத்தே, குறகு குறகெனவுரைத்தே. யொன்னரக் கிற் பனை யாகைக் கோலமிது, குறு

குரமுலுந்தென்னக்குழைவித்தோர்
சிவலிங்க வடிவஞ் செய்தான்” —
கந்தபுராணம் - என்றபடி சிவலிங்
கப் பெருமானாக்கி, பொதுவாக
டைத்தவர்.

இந்திரன் தன்னுன் போர்டரி
தற்சேலாது கடலிற்பதுங்கிய கள்
வனாகிய விருத்திராசுரனைக் கொல்
லத் தம்பாற்செய்த வேண்டு கோ
ளின்படி கடல்நீரை உழுந்தனவாக்கி
அவ்வையிலேற்று ஆசமனஞ் செய்
து அவ்விருத்திரனை வெளிப்படுத்தி
யவர். இதுனை “கைசவன் கரந்த
வனாகுங் கடலை வெற்படக்குங்கை
யிற், பெய்துமுந் தெல்லுத்தாக்கிப்
பருகினான் பிறைசேர் சென்னி,
ஐயனதருளைப் பெற்றார்க் கதீசய
யிதென்கொன்முன்று, வையமுத
தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவரிவரே
யன்றோ” — என்பதனாகி. இது
வாலகிலியருக்காக நீங்குந்த தெ
னவும் புராணங்கள் கூறும்.

சூராமருக்குச் சிவகிதையை புப
தேசித்தப் பாசுபத விரதாதுஷ்
டான பராக்கி இராவணனை வெல்
லுமுபாயம் போதித்தது திவ்வி
யாஸ்திரமளித்தவர்.

சுவேதனுக்குப் பிணந்தின்னுஞ்
சாபத்தை யொழித்தருளினவர் [உத
தராமாயணம்.]

இவர் வழியே வருகையில்,
விண்டு பக்தி மிக்கவனாய் இந்திரத்
துய்ன்னென்னும் பாண்டியன்
இவர்க்கு வந்தனை வழிபாடு செய்
பாது, யோசத் திருத்தமையின்
வெருண்டு யானையாருக வெரைச்
சபித்தவர். இவனை கஜேந்திர
னென்னுமிவனுபுத்தருளவன்.

கந்த நென்பவனைக் கொன்ற
மைக்காக அவன் மனைவி நாடகை
இம்முனிவரால் தன் ணவனிறத்
தமை கருதி அவரைப் பல வகை
யில் துன்புசெய்து வர, அவனை
அரக்கியாகச் சபித்தவா.

இவர் ஒரு தவத்திற்குச் சென்ற
பொழுது திருக்கதவ மடைக்கப்
பட்டிருந்தமையின், வண்டு ருபமே
ற்று மலர்கடோறும் திரிந்து தே
னைச் சேகரித்துச் சிவபூசை செ
ய்து, அதனை ஈங்கோய் மலையென
வழங்கச் செய்தவர்.

இந்திரன் சோழியில் வைத்த
கந்தவனமானது மழையின்றி வாடு
வதால் மனம் வருத்த விராயகக்
கடவுளைத் தோத்திராஞ் செய்து
வேண்ட, அகஸ்தியமுனிகர் கவே
ரகிரியிலிருக்கையில் அக்ஷேப
மூர்த்தி காகவுருவேற்றுக் கமண்ட
லத்தைக் கவிழ்ப்ப, அது காவிரிநதி
யாகப் பெருகி இந்திரன் மனத்தை
பும் கந்தவனத்தையும் செல்வை
செய்து புண்ணிய நதியாயிலக்கி
யது.

கவிவரகன்னியான காவேரியெ
ன்பவனை அகத்தியருளினர் மண்கு
செய்து கொண்டு அவனைப் பிரி
யேனெனக் கூறி ஒருகால் சக்தி
முடிக்கச் சிறிதோரம் ஒரு தீர்த்
தத்திற்குச் சென்றிருந்தபொழுது
அவன் ஒரு குளத்தில் வீழ்ந்து
காவேரி கதியாய்ப் பிரவலித்தவன்
தானெனவும் சரிந்த புண்டி.

கற்பின்விக்கிரகமாகிய உலோபா
முத்திரையை இராவணன் கண்டு
மோகித்து எடுத்துச்செல்ல வந்த
னிக்கையில், அவனைப் பாத்திரத்

பிணித்துத் தண்டத்தாற்புடைத்து
'ஊடகங்கள்'த் தெனி 'குமரியாயி
டைத் தமிழ் வழக்கு கல்லுலக'
'இம்மன் வணர்யுதத தமிழ் நாட்டி
விராவணம் போக்கியவர்.

பண்டைக்காலத் தொட்டுவழங்கி
வந்த தமிழ்ப்பாணவையைச் செலவை
செய்யக்கருதி அசுத்தியமெனத்தம்
பெயரால் மிகப் பெரிய அரிய முத்
தமிழிலக்கண மொன்றும், நீதிநூல்
சோதிடநூல் வாகடநூல் முதலி
யனவற்றையுந் செய்து, மதுரையி
லிருந்தோயினவருதியின் அனவக்
கனத்தே யரங்கேற்றியவர். இவரே
முதல்வராகவீற்றிருப்பக் காய்வின
வருதி சங்கமமைததத் தமிழாரா
யப்புகுந்தான். அது தென்மதுரை.
கடல்கொள்ளப்பட்டது. அசுசங்கம்
கொள்ளக் கல்லிற்றது. அதுவே
தலைச்சங்கம் [சங்கத்தினைப்பற்றிய
விடயங்களைப் பின் வருமிடத்திற்
கண்டு கொள்க.]

அசுத்தியனாரியற்றியமெனியமுத்
தமிழிலக்கணமான அசுத்தியம் அ
சுத நூற்றாண்டெட்டு மூன்றரே
மறைக்கொழிந்தது. ஆவீனம்சிற்
கில குத்திரங்கள் புராதன. உரை
யாகிரியாக மொழித்துக் காட்
டிய மேற்கோள்களிற் காணப்
படுகின்றன. இதற்குக் காரணம்
தொல்காப்பியனார் சாபமென்றும்,
அசுத்தியனாரும் தொல்காப்பியனா
ரும் தம்முட்பணைத்தக் குருதவம்
சுடதவம் நீக்கிக் கொண்டன ரெ
ன்றும் தொல்காப்பியப் பாயிரச்
சுத்திரத் துரையில் கச்சினுக்கி
னியர் வணர்த்தனர். அஃதங்க
ய்மோ, தொல்காப்பியத்தினும்பர

சுத நூல்களின் தொல்காப்பியன்
கற்பம், பெற்றபின் அசுத்தியம்
சுற்போரின்றி யிறக்க கேர்த்தோ
கென வெண்ணக்கிடக்கின்றது.

அவரியற்றியதாக வைத்தியம்
சோதிடம் பஞ்சபகி கருககிட
பூலமுதலிய பல நூல்கள் இக்கால
ததில் அசுசப்பிரகிகளாகவும் ஊட்
பிப் பிரதீகளாகவும்காணப்படுகின்
றன. அவற்றுட்கூறப்பெம் விடய
களை ஆய்ச்சுற்றித்தார் உண்மை பிச
கெனச் சொல்லக் கூடமாயினும்
அவகை நூலாராய்ச்சி யில்லாத
கல்விவாணரொருவரும் அசுத்திய
ருடைய நூல்களென ஒரு சிற்றும்
எண்ணுசந் கிடனின்று அடிதொ
டைமோனை யிலக்கண வமைதில்
லா வெறும்பாடல்களாக கீற்றின
றன. [இது திருவள்ளூர் நாயனார்
ஞானசெட்டி பாடல் செய்தாரொ
ணச் சொல்வார்கூற்றுப்போது மி
ருக்கின்றது]

அசுத்தியர்க்குத்திரம்—இஃது ஆகாய
த்திற்கட்புலனுயின், கடலுநீற்றரு
மெனச் சாத்திரம் கூறும்.

அசுத்தியர் மனைவியார்—உலோபா
முத்திரையார் இவாஷிதர்ப்புதகஜ
குமாரியென்றும், புலத்திவர் தங்கை
யென்றஞ் சொல்லப்படுவர். இவர்
கற்பின் மேம்பட்ட கரிகையார்,
இவரைக் காழுற்றக்கொண்டீ போ
வான் ஒருதிய இராவணன் அசுத்
திய முனிவராதற்கப்படி தங்குத்
ததமிழ் நாட்டிவிராவணம்போக்
கப்பட்டான்.

அசுத்தியர் மனைவர்கள்—திருநா
மாக்கினி [தொல்காப்பியர்,] அசுத்
கேர்த்தோனிதர், குரகலிங்கர், மெ

பூம்பேய், வைபாபிகளார், காய்ப்பியனார், பனம்பாறனார், கழாரம்பனார், அவிநயனார், காக்கைப்பாடினியார், கற்றத்தனார், வாயனனாரேனும் பெயர்கொண்ட பன்னிருவர். இவரியற்றியன பன்னிரு படவமுதலிய பன்னூல்கள் தொல்காப்பியனாரியற்றியத் தொல்காப்பியம் அகத்திய வேளானன்—இவன் அகத்தியர் பெயரையே தன இடுகுறிப் பெயராகக் கொண்ட ஒருவன். அகத்திய முனிவர் செயதருளிய வாகடம் சேர்திட முதலிய புராண நூல்கள் மறைந்த பின்னர் அயற்றினப் பலபடவியற்றிப் பலரும் இக்காலத்து அகத்திய முனிவர் நூலென்றும் அன்றென்றும் விலாதிக்க இடந்தந்தவன், ஆயினும் இவன புத்திமானென வெண்ணத தக்கவனே.

அகத்தியர்—(1) திருவகத்தியான் பள்ளியிலெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானுக்குரிய திருநாமம் (2) அகத்தியமுனிவரார் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட தலங்களிலெல்லாம் சிவபெருமானுக்கு வழங்கும் திருநாமம்.

அகநானூறு—இஃதகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாக வுடையதோர் நூல். இது நானூற்றொரு அகவற்பாக்களையுடையது. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால் கடவுள் வாழ்த்தும் மாமூலனார் முதல் உலோகச்சூரி நிறதியாயுள்ள பல புலவரால் வரைய நானூற்றும் இயற்றப்பட்டன. கடவுள் வாழ்த்து நீய் சிவ நானூறுபாக்களில் 120களிற்றியானைநிறையெனவும், மேலுள்ள

180-மணிமிடைப்பவள் மெனவும் மேலுள்ள 100-நித்திலக் கோவை யெனவும் பெயர் பெறும். இதனைத் தொகுத்தான் மதுரை உப்புரி கிழான் மகன் உருத்திர சன்மன், தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இஃது அகம். அகப்பாட்டு, நெடுந்தொகை யெனவும் கூறப்படும்.

அகப்பேய்ச்சித்தர்—தம்மனம் பேய்போல லைதல் கோக்கி அதைப்பேயென விளித்தது முன்னிலையாக்கி அலையற்கென வற்புறுத்திப் பாடியவர்.

அகப்பொருட்கோவை—ஒரு பிரபந்தத்தின்பெயர். கோடச்சுரககோவை தஞ்சைவாணன் கோவை வெங்கைக்கோவை முதலியனவும் அகப்பொருட்கோவைகளே.

அகப்பொருளிலக்கணம்—அகப்பொருட் பகுதிகளை விரித்துக் கூறும் நூல். இறையனார் அகப்பொருள், காற்குலிராஜ சம்பி அகப்பொருளென்றித் திறத்தன.

அகமருவுணம்—(1) நீரில் மூழ்கு ஸையீர்தும்பித்தனுப்ப்பதோர் ஆரி கமந்திரதனின் பெயர். இதனைச்சிவபாதவியயர்ஜபித்துக் கொண்டிருக்கையிலே தான் ஆளுடையபின்னையார் தமது பிரதாவைக்காணுது மனக்கலங்கிப் பரமபிதாவையும் மாதாவையுத்தரிசித்து ஞானப்பாலுண்டு திருஞான சம்பந்தராயினர் (2) விக் தமலைக்கருகிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம் அகமருவுணம்—இஃதுவாகு கமிசத்துச் சத்தியன் மகன்.

அகம்பன்—ராகத்தன். சுமாலி மகன். கரனுக்கு மந்திரி. கரநுவுனாதியர்

இராமனால் ஜன ஸ்தானத்திலே கொல்லப் பட்டதை இராமனுக்குத் தெரிவித்தவன். இராமர் இவர்களை மூற்றதை செய்ததால் தில் மேலக்கோட்டை வாயிலைச் சாத்தி நின்ற அனுமனும் கொல்லப்பட்டவன்.

அகம்யாதி—(பு)சம்யாதிமகன். இவன் சார்த்த விரியார்க்குணன் தனையாகிய பாணமதியை மணந்தவன்.

அரக்கரன்—கத்தருமகன்.

அர்த்த விருஷணர்—உரோமகர்ஷணர் கூர் இவர்களுக்கு மாணிக்கர்.

அரப்பதி } ருரியன்.
அகர்மணி }

அகலியை—அறல்யா: பஞ்சகண்ணிகைகளு னொருத்தி, முந்தையமுனிவர் குமாரி, கௌதம முனிவர் பாரியை, சதாஸந்த முனிவர் தாய் இவன் கட்டழகுடைமையை இத்திரன் கண்டு ஸுயகறைகரு முற்படச்சேவலுரு வேற்றக்கூல, பொழுது புலர்ந்ததெனச் சூழிந் கத்தைக்குச் சென்றமையின் அகலிைக் கௌதமவடி கெற்றவஞ்சனையாகப் புணர்ந்து செல்லதைப் கௌதம ருணர்ந்து அகலிைக் கற்பாழறவாகவும் இத்திரனை உடன் முழுதும் யோனிவடிவாகவுரு சபித்தனர். அகலியை கெடுக்காலம் புறையாய்க்கிடந்து அவ்வழிவந்த இராமர் திருவடிப் பரிசுத்தால் பண்டைய வுருகேற்றனன். இத்திரன் விடயமாகத்தேவர் வேண்டுகோளுக் கிரங்கி அவன் கண்டரு யோனிருபமாகவும் பிரக்கண்டருக் கண்டவடிவமாகவும் புலப்படச்சாபா தக்கிரகஞ்செய்து விடுத்தனர். இவ்வகலி

யை பாத்ரவிற்தேருந்நினைவென் தரு சிவ் துல்கன் கூறம்.

அகலகன்—(1) சிவன் (2) திருமால் (3) பிரமன் (4) அருகன் (5) புத்தன் [கனக்கமற்றவன்.]

அகலிஷ்டன்—புத்தன்.

அகன்—அஷ்டகைக்கனி லொருகன். சோதியென்பினுக்குத் தந்தை.

அகரகரன்—பசா கரனுக் கிளவல், இவன் பெரிய மலப்பாம்பு கடிவாசி அங்காத்த வாயுடன் கண்ணை விழுங்கத்தொடங்குகையில் கண்ணன் கண்டத்தளவு உட்புகுப் பேருரு கெற்றுக் கிழித்தெறிய விறத்தகன்.

அகரத்திராய வித்தை—பஞ்சாக்கர வித்தைகளுனொன்று.

அகாரி—இத்திரன்.

அகி—(1) ருரியன் (2) இராகு (3) ஒரு கஷத்திரம் (4, விருத்திராகரன்.

அகி கஷத்திரம்—உத்தர பாக்சால தோத்தின் இராஜதானி ககரம்.

அகிபதி—சூதிசேடன்; சரப்பராஜன்.

அகிபுஜன்—கருடன். திருமால்வாகனம் [பாம்பைத் தோளிலுடைய அகிரன்—ருரியன். கன்.]

அகிலாண்டேசவரி—திருவாணீசாவிலெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரது திருநாமம்.

அகிலேசன்—(1) காகிப்பதியிலெழுந்தருளிய கிகபெருமான் திருநாமம் (2) திருவாரூரிலிருக்கும் கிகபெருமான் திருநாமம்.

அகிலேஷரி—திருவாரூரில் உமையம்மையாருக்குவழங்குத்திருநாமம் அகிகரு—தேவானீசன் மான், ருருவிக் பிரா.

அருகத — பரிசுவர்க்கு — யாவனன்
கொடுத்த கொடை யாணி, போர்புரி
தலில் கல்வயன், மதராபுரவாசி,
இவனைப்பாடிய புலவர் சபிலர்.

அகோபிலம் — தொண்டை கட்டி
ற்கு வடமேற்கு லுள்ளதொரு
கைவனவமடம்.

அகோரவியாசாரியர் — ஒரு பந்ததியும்
யிருகேர்திராகமத்திற்கு உரைபும்
இயற்றியவர், பந்ததிகள் பதினெட்
டனான் இவர் செய்த பந்ததியும்
வாமதேவ பந்ததியுமே மிகவுகழும்
ரும். [பந்ததி — வைகடிகியா பிரமம்
களைப பந்திக்கடறம் தூம்] இவர்
சிதம்பரத்திலே ஐயுரித்து அங்கே
யே சமாதிக்கொண்டவர்.

அகோராவந்திர மூர்த்தி — சந்தர்த்த
என்போன் தக்களைப்போலச் சிய
பெருமானையிழைத்தயாருசெய்ய,
திருமாலாதி தேவர்கள் தடுப்பயுல்
கோனாய் கட்டதிய அத்தியோன்
வென்வியை வழித்தருளின சிய
மூர்த்தம், இவ்வரவாந்திரனை — 14 தக்
களைப்போ லோர்வென்வி தான்
செய்யத் தேவரெல்லா, மிக்கவயி
யுண்ணவந்த வேலையின்மை —
அக்கணமே, விண்டவமே தேராக
மேனினியை கவகமவெனன், கொ
ண்டிருக்கும் வாயு குரகதமாய் —
மனமும், அனலே சிவையாக கம்
புலியே காணும், புனலே யஞ்சர
மாப் பூட்டி — இவ்வகவேல், சேனா
பதிரானே தேர்டெயிச் செல்ல
வெதிர், வானோர்கள் கண்டுமருண்
டோட — ஆனத, இந்திரனே மால
யனையிராறு சூரியனாத், சந்திரனை
மாதவரைத்தாக்கியே — வெத்திறல்
சேர், அந்த மகமு மடத்து கருஞ்

சந்த, தத்துவையு மாய்த்த தகை
போற்றி¹⁰ என்கருகதருவனன்.
அக்கபாதன் — ஓரிருகம்! வடமொழி
யில்க்யாயசாஸ்திரஞ்செய்த கொ
தமன், இவன் காலித்தன்னுடை
மையின் இப்பெயர் பெற்றனன்.
அக்கமலை — அருந்திரைகூத்திரத்திற்
கொருபெயர்.

அக்கரவியி } சிவன். ஒலிமய
சகூரகொருபன். } மாக வியக்க
லின் இப்பெயரேற்றனன் அது யா
க்கானமெனின், அகாரம் - சிரம்,
ஆகாரம் - கெற்றி, இகாரம் - கலக்
கன், ஈகாரம் - இடக்கன், உகா
ரம் - வலது செயி, ஊகாரம் - இடது
செயி, ரகாரம் - வலது கன்னம்,
ருகாரம் - இடது கன்னம், லுகாரம் -
வலது காசி, ளுகாரம் - இடதுகாசி,
ஏகாரம் - மேலுதடு, ஐகாரம் - மே
தடு. ஒகார்தனகாரங்கள் முறையே
மேலுங்கீழுருள்ள பக்கவரிசைகள்,
அம் - வலதுதாடை, அஃ - இடது
தலை, க வ ம வ டு' என்னும்
பஞ்சாகூரங்கள் கலப்புறத்தைத்
திருக்கரங்கள், ச உ ஐ ஸ னு என்
னும் பஞ்சாகூரங்கள் இடப்புறத்
தைத் திருக்கரங்கள், ட ஃ ல
னனென்னும் பஞ்சாகூரங்கள் கலது
கால், த ய ட ய நு என்னும்
பஞ்சாகூரங்கள் இடதுகால், பகா
ரம் - கயிறு, வகாரம் - கலப்பக்
கம், ஸகாரம் - இடப்பக்கம், லகா
ரம் - தோள், மகாரம் - மனம்,
வக ள வ ஸ ளு ள என்னும் எழுத்
தக்கள் முறையே இராமம் உதிரம்
மாமிரம் மேதல் என்பு மூன்றுகக்
கென் என்னும் ஸப்ததாதுக்கள், ளகா
ரம் - தொப்புள், கூகாரம் - காது

மென்ற சொல்லப்படும். இப்படி விளக்குதலின், பகவர் ஐடைய சொருபகானது ஸாப்தமயரூபமாம் ஆகவே “அகாநாதிஷ்டாராத் காத ரூபமபிதே கம” எனப் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

அக்ஷன் } இராவணன் மகன். சீதை
அக்ஷன் } ஸயத்தேடிச் சென்றபொழுது அனுமனார் சொல்லப்பட்டவன்.

அக்ஷயபாத்திரம்—தருமன் ருசியனிடத்தேற்றப்பெற்ற தெருபாத்திரம். இது வந்தருத்தகைகம்பின் இப்பெயர் பெற்றது. எத்தொகையினர்க்கும் முட்டியின்றி உணவுவிக்கவல்லது.

அக்ஷயவிற்கேசர்—திருக்கீழ் வேளூரில் சிவபெருமானுக்கு வழங்குத்திருநாமம்.

அக்ஷாரக்கனி கச்சுமனார்—கடைச்சங்கதலவிளங்கியொருபுவவர். இவர் உக்கிரப் பெருவழுதி அகலக்களத்த மிருத்தவர். திருவள்ளுவமாரை சொல்லியவர்களு ளொருவர்.

அக்ஷித்திரயம்—மீனாக்ஷி, காமாக்ஷி, விசாலாக்ஷி பெண்ப்படுகோர்.

அக்ஷி } அக்ஷிணி தேவன், அட்ட
அக்ஷி } திருப்பாலகரு னொருவ
அக்ஷிணி } னுதிப் தென்மீழ்த்திசைக் காவலன், இவன் வாகனம் ஆடு, மனைவி கவாகாதேவி, இவன் மூன்று கால்வையுடையவன், மகாமயி, எஞ்சியவிடயங்கள் அக்ஷிணி தேவனிற்கான்.

அக்ஷிணி—ருமாசுக்கடவுள்.

அக்ஷிரஜன்மன்—பிரமன். [முதலிற் சனித்தவனென்பது பொருள்]

அக்ஷினிகருப்பை—பூமகன்.

அக்ஷிணி ருமாசு—ருமாசுக்கடவுள்.

அக்ஷிணி கோத்திரபட்டர்த் ஒருவட மொழிப்புலவர். ஆத்திரதேயத்திருத்தவர்.

அக்ஷினிக்கண்ணன்—(1) சிவன் (2) ஓதகரன்.

அக்ஷிணி சயலம்—யாரு சொல்லித் தோன் பெறும் பயனைத் தபனெனும் அக்ஷிணிபுத்திரர் பதினெழு வரும் அபகரித்துக் கொள்ளுதலின் பரிசாரமாகச் செய்யப்படுகிறோர் யாகம்.

அக்ஷினிஜன்—ருமாசுக்கடவுள்.

அக்ஷிணி கவோத்தர்—பிரிதர்தரன் ல் ஒரு பிரிவினன்.

அக்ஷிணிதேவியன் } ஓரத்தணன்—
அக்ஷிணிகேசன் } ததர்வெதத்தில் உலகவன். இவனே துரோணனாரியருக்குத் ததர்வத்தை தப்பித்த ஆசிரியன்.

அக்ஷிணிதேவன்—அட்ட திருப்பாலகரு னொருவனான தென்மீழ்த்திசைக் காவலன். இவனைப் பிரமபுத்திரனென்றும் கசியபுத்திரனென்றும் துல்கன் மாறபடக்கடறம். இவனுக்கு தூண்டு முகமும் எழுநாலும் மூன்றாலும் ஆட்டுக்கொடாகன முமாம். மனைவி கவாகாதேவி; புத்திரர்-பாலகன் பவமான கசியெ ஸப்பெயரிய மூவர். இவனுக்கிராஜ தானி தேஜ்யவதி, அக்ஷணன் தனக்குப் பெரியதோரோரமளித்த கண்மைக்குப் (பிரதிபாதிக்கான்) உபக்கொடுத்தவன். சிவனியிவதைப் புறவுகூடுகெற்றத்தாக்கிக் கங்கை யில் விட்டவன். இதேதேவி சாபத் தன் சம்புகங்களுகைன். அக்ஷிணி மண்டவத்தி விருப்போர் அக்ஷிணி தேவர்த் னொண்ப்படுவர். அக்ஷன்

அவ்வொன்றும் பெயருடைவார்த
பத்தொன்பதின்மர். அனஞர் அபி
மாணக்கினி பெணப்படுவோன் த
லைமையன். அவன் புதல்வரேமேற்
கூறிய பாவகன் பவமானன் கதி
பெணப்படுவோர். அம் மூவர்க்கும்
கார்பத்தைத்து புதல்வருரை.

அக்கினி, திரேதாக்கினி பென்
தும் பஞ்சாக்கினியென்றும் இரு
வகைப்படும்: அவற்றன், திரேதாக்
கினியானது காரகபத்தியம் ஆகவ
ளியம் தக்பிணக்கினியென மூத்தி
றப்படும். அவை முறையே மேற்கு
கிழக்கு தெற்கு ஆகியதிசைகளில்
வேதியிலிடப்படுவன. இனி, பஞ்
சாக்கினி அம்மூன்றினோடு சவ்வி
யம் அபசவ்வியமென ஐவகைப்பட
பும். இவ் அவ்விய சவ்வியங்கள் ஈ
சானதிக்கில் வேதியிலிடப்படுவன.
இவற்றின் விரிந்த விடயங்கள் ஆக
மங்களிற் கண்ணென்க.

அக்கினிதன் அகந்தசக்திகளால்
சூரிய சந்திரரிடத்திற் சோதிபாக
வும், மேகத்தில் மின்னலாகவும்,
பூமியில்தீயாகவும், சமுத்திரத்தில்
வடவாமுனாக்கினியாகவும், வரக
ஜீவராசிகளிடத்திலும் ஜடராக்கி
னியாகவுமிருந்து சகல வேகளை
ளாயுக் கணப்போதியே தரிசித்து
மீளாக் துதென் மகாவிராடியர் வே
தத்தில் துதித்துள்ள.

அக்கினித்யாதன்—ஒரந்தணன், இவ
ன் கண்ணம்பால் மணம்பேசிச்
சென்ற உருக்குமிணியின் துதன்.

அக்கினி புத்திரன்—(1) சூம்மக்கட
வுன், (2) மகி-பாவகன் - பவமான
னைப் படுவோர்.

அக்கினி புராணம்—அக்கினி சயம்பத்

தமான புராணம். இது ஆக்கியேய
புராணமெனவும் படும். இது பதி
னெண்புராணங்களுளொன்று. வி
யாசமுனிகரஞுவத. எண்ணுவி
ரக் கிரந்தங்களையுடைவது.

அக்கினிபுகன் }
அக்கினிபூத் } குமாரக்கடவுள்.

அக்கினிபோஷணம்—வைகவ தேவ
பூஜை.

அக்கினிமணி—சூரியகாந்தக்கல். இது
சூரியவொளிபட்ட காலத்துத் தன்
மேற்றியைச்சொரியவது.

அக்கினிமித்திரன்—1) வாயுதேவன்
(2) புஷ்பமித்திரன் மகன். சிருக்
கினிலொருவன்.

அக்கினிமுகன்—1) தேவன் (2) பிரா
மணன் (3) சூரபன்மன் பதமகோ
மணாயிடம் பெற்றமகன். வீரவாகு
தேவராத் கொல்லப்பட்டவன்.

அக்கினிவர்ச்சகன்—சூரதேவன் - மகா
பெளராணிகள்.

அக்கினிவர்ணன்—இராமன் பரம்ப
ரைவில் இருபததாரும் வழித்
தோன்றியவன். சுதர்சனனுக்கு ம
கன். சிற்றின்ப துகர்தலிலேயே கா
லத்தைக் கழித்துச் செவ்வையாக
அரசு நடத்தாதவன். இவனுக்குப்
பின் இவன் மனைவியே அரசரி
மையைத் தாக்கினன்.

அக்கினிவேசனன்—(1) இக்ஷ்வாகுவின்
இளவலான அரிஷியன் மரபில்
உத்த தேவதத்தன் மகன். இவன்
ஞானமூர்த்தியின் ஜாதாரண மகரு
ஷியெனப் பெயர்பெற்றவன். (2)
அக்கினிதேவியெனிற காண்த.

அக்கினிஷ்டோமம்—ஒருவாகம், வ
சந்தகாலத்தில் ஜூத்து தினங்களில்
முடிக்கத்தக்கது. இது செடியாக

மெனவும் பெயர் பெறம்.
அக்கினிஷ்டோமன்—(1) அக்கினிஷ்ட
டோமஞ் செய்தவன். (2) சட்க
மதவின் புத்திரன்.
அக்கினிஷ்டயோத்தர்—பிதிரில் ஒரு
சாரார்பெயர்.
அக்ருரன்—இடையெழு வள்ளல்களில்
ஒருவன்.
அக்ருரன்—சகபக்ருனன் மூத்த
மகன். விருஷ்ணி வமிசத்தவன்.
சாத்தியுயிவனுத் தாயாதிவன்.
அக்ருரோதன்—அயுதாயு புத்திரன்.
அங்கஜன்—மன்மதன்.
அங்கஜாரி—இவன் [மன்மதனை வெ
ரித்தவன்]
அங்கனன்—(1) சிலன் (2) விஷ்ணு
(3) பிரமன் (4) அருகன்.
அங்கணி—(1) காளி (2) பார்ப்பதி.
அங்கதபுரி—இவங்குமணன் புதல்வ
னுள் அங்கதனுல் உண்டு செய்
யப்பட்ட காரம். உஇஹ இமயம
னுக் கருகினுள்ளது.
அங்கதன்—(1) ஒருவானரவீரன்; இ
வன் கிஷ்கிந்தைக்கிறைவனுள் வா
லிமகன்; இவன் தாய் தாரை. இ
வன் இராமன் சேனைத் தலைவரு
னொருவனுயிற்று இராமனுள்ளி
டத் துதுசென்று அீவன் கிரீடங்
கன் பத்தியுப்புத் திருகிக்கொண்டு
வந்து இராமன் திருவடியில் வைத்
தவன். இவனது குழந்தைப் பரு
வத்திலே காலி இராவணனைப் பத்
தத் தலைப்புச்செய்யுன கேட்கக்க
யாது இவன் ஸ்ரேட்டியில்கட்டிவைக்
கப்பெற்றவன். (2) இராமன் தம்பி
இலங்குமணன் புத்திரன் (3) ஒரு
கிமித்தினுள் னுள்ளான்.
அங்கதேசம்—சிலபெருமான் மன்ம

தனை பெயரித்த அகனாகத்ததைப்
போக்கிய இடத்தைத் தன்னகமா
கக் கொண்டமையின் இப்பெயர்
பெற்றதேசம். இது கங்காநதியும்
சரயுநதியும் கலக்குமிடத்தானது.
அங்கர்—அங்ககட்டி னுள்ளோர்.
அங்கர்சேனை } அங்ககாட்டிற்கு
அங்கர்சோமான் } சதுளை கர்ணன்.
அங்கன்—(1) உன்முனை மூத்தமகன்.
இவன் மனைவி கரீதி. புத்திரன்
வேனன். (2) யயாதியின் நான்காம்
புத்திரனுள் அனு வமிசத்தவன்.
பலிபுத்திரன்.
அங்காகமம்—ஹனுமேஸ்வரனுடைய
ன்று. அது பன்னிருவகைப்படும்.
அங்காரகன்—(1) உருத்திரர்பதினொ
ருவருனொருவன் (2) கைத்திரகம்
கருனொன்றாகிய செவ்வாய். பூமக
னெனவுஞ் சொல்லப்படுவான்.
அங்கார வர்ணன்—ஒரு கத்தர்வன்.
சோபசிரவநீரத்தில் அருச்சுனனு
டன் போர்செய்த அவனது அக்
கினி பாணத்தாற்றிக்கப்பட்டு உ
ருமாநிச் சித்திரரதனெனு காமக்
தாங்கி அத்தரத்திற் பறந்து சென்
றவன். இவன் சொல்லியபடியே
பாண்டவர் தெனியமுனிவகாரப்
பெளரோகிதராசிக் கொண்டனர்.
இவன் மனைவி கும்பிகாசை.
அங்காரவேகன்—கலவன் புத்திரசன்.
அங்கிரசன், அங்கிரன்—பிரமாவின்
மாகை புத்திரருனொருவன். இவ
னுக்குப் புத்திரர் பிருகத்பதி உதத்
தின்னென விருவர். புத்திரி யோக
சித்தியென்பான். இவன் பிரபாக
கனது மனைத்து விசுவகாமனைப்
பெற்றவன்.
ஒருகாந்தித் திரைக்கக் கொடு

நகத் அலிகளை அக்கினிதேவன் அங்
கொரியாது கோபல்கொண்டிருப்ப,
அங்கன் அங்கிதனை அக்கினிக்
குப்ப பிழைக்க வைத்துத்தமது ஒரு
மதவத (மடித்துக்கொண்டதை
புணர்ந்த அக்கினி, நரும்பிவரும்
பொழுது, அங்கிதன் அவரைப்
பிரதமாக்வினியாக் வைத்துச் சாரூ
பம் பெறது அவர்க்கு முந்திப்புகிர
னுய்வன.

அங்கிதன் இவையைய மணந்து
புதல்வர்களாக, பிரதேசாதி, பிரத
கேர்த்தி, பிரதமகன், பிரதமதி, பிர
தபரணன், பிரதமபதி, பிரதபிரமா
னவெருவரையும், புத்திரிகளாக
சினி, காவீ, குரு, அர்சிஷ்மதி,
மகாமதி என ஐவரையும் பெற்ற
வன். இவர் யாவரும் அக்கினியின்
வழுவினர்.

(2) உன்முனைபுத்திரன், அங்க
தந்தையி, ஸ்மிருதியின் கணவன்.
அக்கிரி—முன்றுகால்களைபுடைய
ஒ
ரிருடி.

அருகுசபாசமெந்தி—விநாயகர்

அருகுசபாணி—(1) இத்திரன் (2)
ணபதி.

அங்கேந்திரகிரயம்—ஸூரியர பிட
கத்தின், பேருறுப்பினு னொன்று.
இதற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தி
ளிலக்கணங்கூறப்பட்டுனதென்பர்
அசகன்—கமந்துபுத்திரன்.

அசகன்—அக்குருகனது தம்பியரு
னொருவன்.

அரமஞ்சன்—சகரன்மகன், இவன்
தாய் ககேசி. இவன் தன் துர்
கடக்கையால் தந்தையால் அக்கன்
கடக்கத் துரத்தப்பட்டவன். இவன்
மகன் அழகமத்தன்.

அசரி—(1) அருபி (2) ஆகாயகாணி
அசுவதேர்த்தி—கனகமாணியின் சகோ
தருனொருவன் [குளா.]

அசுவன்—(1) புத்திசேனன் பிரா (2)
பசுவயிற்றிற் பிறத்த ஒரு பவுத்த
முனிவன்.

அசுனிவேகம்—(1) சேகனப்பட்டத் து
யானை (2) கடம்புயல்காரன் யானைக்
கும் இப்பெயர் வழங்கும்.

அசுனை—பலியின்மனைவி, காரணகரன்
தாய்.

அசி—ஒருகதி. இது 'காசிகரத்தில்
வானையென்பதுடன் சங்கமமா
லின் காசிக்கு காரணசிவாரணச
சி முதலிய பெயர்கள் வழங்கும்.

அசிக்கினி—(1) தக்கன் மனைவியுறன்
இரண்டாவது மனைவி. அதுபது
பெண்களைப் பெற்றவன். (2) ஒரு
கதி.

அசிதம்—இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்
களுனென்று. இது சிவபிரான்
முழுதாளும் காக்கு உபபேதங்
கும் தீபுதல் கிரத்தமுமாகவினக்கு
வது.

அசிதை—ஒர்ப்சரப்பெண்.

அசிபத்திரம்—ஒருமகாரகம். வட்ட
மாக ஆயிர யோசனை விஸ்திரண
முடையது. சூரியகிரணம் அக்கினி
குண்டம் வானிலவற்றைப்போன்ற
கொடுமை வாய்த்த இலகணமக்த
மரங்களைபுடையதாய், ஆங்குற்ற
மகா பாபினை, மிருகங்க ளாலும்
பகிசனாலும் தன்புற் ரோடுக
யில் வருத்துத்தன்மைபது.

அசுமகன்—(1) இங்குவாகு வமிசத்து
தித்த கன்மடபாதன்மகன். இவன்
தாய் இவனைப் பிரசவிக்க வருத்தி
வேதனைப்பட்டு, வசிட்டப் பிரகுதி

பாஷாணம் ஒன்றுக் கல்லால் அங்
கன் அபிதாரத் தடவ இவன்பிறர்
தனமயின் இப்பெய ரேற்றான்.
[அசமம்மகல்.] இவன்மகன் மால
கனென்றும் காரிகைசென்னைக்கு
சொல்லப்படுவன.

(2) விதேக நேசத்தரசனான ஜ
னகனதன்னுறவினரிந்த தனபத
நால் உலகவாழ்க்கைநீதுவனத்துக்
கேசுகையில், அவனைத் தடுத்த
தருமோபதேசஞ் செய்த பிரஜா
சமரகூளை "செய்யவேண்டுமென
வற்புறுத்தி நிறுத்திய" அதனை
அகரகுரு } சுக்கிரன்.
அகரமந்திரி } சுக்கிரசாஸி.

அகரர்—சரஸ்வாதவர், பதினெண்
கணத்தவருமொரு வகுப்பினர். நே
வசத்துருக்கன், இவருள் சைத்திய
ரென்றும் தானவரென்றும் இருப
குப்பினர். அவருள் இரணியா
கூன் இரணியகபிஸ்முதலியோர்
சைத்தியரென்றும், தாரகன் கரு
அந்தகன் சுயபான் முதலியோர்
தானவரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர்.

அகரேசன்—காசிவர் மேற்ற அறுபத
நாறுகோடி அயுரைக் கிரகன்.
'தரகன் யெனப் பெயரிட மரைய
யின்பிதா, இவனேகாசிபரிடம் கா
சையைவறுப்பிச் சூரபனமனதைய
காபுமிப்பித்து, அவர்கட்குப் பல
ககைய் போதனைபுஞ் செய்த
"தேவரை வருத்ததி, இத்திரனதி
இமையோரைச் சிறை செய்தி"
என்று, இவைபோன்ற கொடுஞ்
செய்கைகளுக் கானாகியவன்.

அகரேந்திரன்—நாரகாகன் புத்தி
ரன். வீரகாருதேவரந் கொல்லப்
பட்டவன்.

அகரேசனன்—தக்கன் மகன். அர்ச்
கனை செய்த காண்டக நகனாதி
விநகாது இத்திரனாகக்கப்பெற்
தவன். ககனனுக்கு காகாஸ்திர
மாயிருந்து தனருவத்தை வாயித்த
அர்ச்சனனைக் கொல்லக் கருது
ந்து சிவனோவிய போத கண
னை குஞ்சியால் கீழியின் "கிரீ
டந்தகை கவர்ந்துசென்று, மீண்டு
மொருமுறை விடுவெனகேண்டி,
அவன் குத்தக்களித்தவரத்தால் ம
றக்க, அவன் நேர்காவில் வீழ்ந்தி
றத்தவன்.

அகவந்திர்தம்—கங்காநதியர் காலா
கதி உடையிடத்துள்ள ஒருதீர்த்தம்.
காகிதன்மகன் சத்தியவதியை ம
ணக்கவந்த இரிசிகனை ஆயிரம் அ
கவகன் கேட்ப, அவனுக்குக்கொ
டுக்க அகவகனை இரிசிகன் பெற்
றவிடமுதலின இப்பெயரேற்றதி.
அகவத்தாமன்—சிரஞ்சீவிய ரெழு
புருமொருவன். தரோண சாரி
புத்திரன் இவன்தாய் கிருபாசாரி
யின் தம்பையாகிய கிருபி. பாரத
புத்த ஆரம்பகாலத்தில் சேனாதி
பதிததுவம் பெறகொட்டாதகண்
னை குஞ்சியால் தடுக்கப்பட்ட
வன் புத்தத்தில் அகவத்தாமாவெ
னும் பெயர்கொண்டயானவொன்
றிறப்ப, தரும வாயால் "அகவத்
தாமாஹதா" எனச்சொல்லக் கோ
ரியகண்ணன் விரும்பியபடி "அக
வத்தாமாஹதா" என்றதோடு "குஞ்
சரம்", எனக்கட்டிச் சொல்லுகை
யில், குஞ்சரமென்பதுகேட்கவொ
ட்டாத கண்ணன் கெற்றிச் சக
கத்தொனியெழுப்ப, தருமன்சொ
ல்லாதலின் உண்ணம் யெனத்

துரேணர், மதிமயங்கி மூர்ச்சையடைப, திட்டத்தயம்மன் ஞவரைக் கொன்றான் அதனாற் கோபம் கொண்டு துரெனபுற பெற்ற பிள்ளைனை பெயல்வாங்கொன்று பழிவாங்கி வியாச சாபுத்தால் ரோகியாய், அசுரோடு திருப்பி யடைவந்து, பரிவுறித்த வைபுக் கொல்ல நுயன்றவன். பரிவுறித்த கண்ணனாற் காக்கப்பெற்றான்.

அகவபதி—(1) மந்திரதேயத்தரசன். இவன் மனைவி மானவி. இவன் சந்தான விரும்பபாற் சாவீத்திரியைக் கருதிப் பதினெட்டு வருடங்கட்கிற் தனக்கு செய்த சாவீத்திரியைப்புத்திரிபாகப் பெற்றவன். (2) கைகேஸிபிதா, கேகயகாட்டரசன். புதாசித்துவின்பிதா.

அகவமேதம்—ஒரு யாகம். அதனைச் செய்விக்க விரும்புவோன் உததம வக்ஷணமகைந்த புரவியொன்றினை யலங்கரித்த அதன்சொற்றியில்யாக வரலாதெழுதியொருபட்டங்கட்டிச் சேனைகையக் காங்காக அதனோடு செல்ல விடுத்தத் திக்குகடோறு மனுப்பிப் பகைஞர் அதனைப்பற்றிக் கட்டினால் அவர்களை வென்று குதிரையை மீட்டுக் கொண்டு அவர்களைக் கொடுக்கப்படுக் திறைவைப்பெற்றுப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்துத் தன் கைமடைத்து செய்விப்பது. இவ்வகையாக துறமுறை விபற்றியவன் இத்திர பட்டமடைவானென்பது புராணசம்மதம்! இது காரணமாகவே இத்திரனுக்குச் சந்தகிருது என்றும் பெயர்வழங்கும்.

அகவகுட மூர்த்தி—மனை வாசகப் பெருமான் அரிமர்த்தன் பான்டி

யன் பொருளைச் செய்கியிரியத்திற். செல்விட்டு விட்டமையின், அரசன் தன் விரும்பின்படி பரிசுள் வாப் பெருமையினை தண்டவாழைரைக் கொண்டு கவாமினை யொறுக்க, மனம்பொழுது கிரிகளைப் பரிசுளாக்கிக்கொணர்ந்து தாமோர் அகவமூர்த்துதப்புவித்தவெழுந்தி அகவினிதேவர்—துவக்குடாவின் மகனும் சூரியன் மனைவிபுமாயிவ சஞ்ஞிகை பெண்பான் பெண் குதிரைகடியேற்று தின்றபொழுது அவன் மூக்கினின்றித்த இருவர் [இவர் வரலாறு சஞ்ஞிகையிற் காண்க.]

இவ்விருவரும்மீக்க செனத்திரியவான்கள். ஓரிடத்த வசிக்காமல் உலகமெங்குஞ்சஞ்சரித்து அற்புதவைத்தியம் புரியும் தேவ மருத்துவர். ஒரு காலத்தில் சகன்னிகை யென்பாளைக்கண்டு நீ பேரழகியாயிருத்தும், குருபியும் திராகோலினனுமாயிவ இச் சிவவனை யென்மணஞ்செய்து கொண்டனை யெனக்கேட்க, அவன் தங்குற்றந்தமக்குத் தெரிவாது பிறர் குற்றத்தைக் கூறுதலில் யாது பயன்? என, அவர்கள் எங்குற்ற மென்னவென, இவன் பணிகையத் தீர்ப்பிரெனில் அதனை வெளியிடுவேனென்று, அவர்கள் அங்ஙனமே தீர்த்தபின்னர் நீங்கள் தேவமருத்துவர்களாயிருத்தும் யான்களில் உங்களுக்கு அவிர்ப்பாகக்கொடுப்பதில்லைபென காணிக் சென்றவர்கள்.

சிவவனன் தனக்கு அகவினிதேவர் செய்ததன்தியை மறவாது தன் மாமனாராயிவகையாயிவையக்கொண்டு ஒருபாகஞ்செய்வித்த அகவினி

தேவர்கட்கு அவிவழங்கெனன். அது காரணமாக இத்திரன் இனத்தான் வச்சிரத்தை பெருக்கத் தொடங்குவையில் அசுவினிதேவரால் அவன் கையிற் சோர்வாத முண்டாக, அவன் மருத்துவரைக்கேண்டி. அது திரப்பெற்று அவர்க்குப் பாசாதி களில் அவிக்கொடுக்க இயைந்தான். அச்சோகவந்தனன்—சுந்திர ருப்பன் பெனத்திரன். மகதகாட்டரசர்களி லொருவன்.

அச்சோகன்—(1) புத்தன் (2) தராதன் மத்திரிகளி லொருவன். (3) பெனத்தசமயத்தை விருத்திசெய்து மகத்தேசத்தைச் செழுமையாக அரசு செய்த ஒரு மன்னன்.

அச்சோதரம்—இரவிகுண்டென்னும் அரசன் நகரம்.

அச்சோதரன்—(1) ஒரு கையுணமுடரி வன் (2) சேவகனுடைய பூர்வஜன்ம நாமதேயம்.

அச்சணத்திடசேவகனுடையன. இவன் முதலில் வெள்ளியிலை யருகிலுள்ள வாரணவாசு நகரத்தரசன். உலோகமாபால என்னும் இயற்பெயருடையான். தகஞ்செய்யுகருதி மகனுக்கரசளித்து கோண்பு புரிக்கையில், பூர்வஜன்மபாவீததாய்வானைத் தி [திரப்பெயர்]யெனனும் கோயுண்டாகியவரும் வருத்தி ஓரற்றானுத் திரப்பெருது சேவகனைக்கண்டுகல் விபரீ வுதத்திச் சிலகாலமிருந்து அவன் பிறப்பினை யுணர்ந்தித் தவத்திற்குச் சென்ற, ஸ்ரீ வந்ததமான கவாழிகளுடைய சாண கமல மடைத்து கோண் பியற்றி முத்தி யடைந்தான்.

அச்சுத்தீகிதர்—அச்சுத தீகிதியம்

எனத் தம்பெயராக் குடமெழியில் ஒரு சேவகர்த சான்றிட்டுச் செய்த அத்தனார்.

அச்சுதராமகவி—கட மொழியில் இராமாயண சாரச்சிரமென்னு னாவியற்றிய புலவர்.

அச்சுதன்—(1) சிவன் (2) திருமால் [அழியாமையுடையோ என்னப்பது பொருள். சதம்—அழிவு.]

அச்சுதன் முன்னோன்—பல பத்திர ராமன்.

அச்சமகன்—அசுமகனுக்கு வழங்கு மொரு பெயர்.

அச்சவண்ணடன் } —இரத்தினபத்
அச்சவக்கிரிவன் } வந்தரசன். ம
பூரகண்டன் மகன். பூலோக வித்தி
யாதர லோகங்கள் முழுதுத்திற
பெற்று அநிபதித்துவகு செலுத்தி
யவன். நவப்பிரதிவாச தேவர்களி
லொருவன்.

அச்சவபுரம்—ஒரு வித்தியாதரநகரம்.

அச்சோதம்—அச்சோதை பென்னுந் திரு உற்பத்தி ன்தாணமான திரு காவி. குபேரனுடைய வந்தன வனமான சயித்திர ததத்திற் கருகே யுள்ளது.

அச்சோதை—புண்ணியநிகழ்ச்சி லொன்று. அச்சோதை பெய்யுபவன் முற்பிறப்பில் மரீசுமுனிவர் புத்திரர்களான பித்திகண்ணிசுட்கு மாணச புத்திரியாய்த் தேவநதியவன். அப்பிறர்க்கு கீர்மானஞ்செய்த அச்சோதசச்சோதர திரததத்தில் ஆயிரத் தேவவருகுகமெய்யுக் தகஞ்செய்து அவர்களை மகிழ்விக்க, அவர்களுள் பிரசன்னராக, அப்பிறர்களில் மாவசினென்னுத் தன் தந்தை முறைபுகுடையான மணமபுரியலே

ண்ட, பித்தர் வெருண்டு உன் தல
மழிக ளனச்சித்தமலின், அ
வன் பிரவந்தையச் சுவர்க்கத்
தின்னிறு சீழ்முகமோ வீழ்ந்து நீ
வததிற்றோயாத அந்தரத்தில் நின்
நலன்மை மீண்டும் பித்தரைக்
கருதிக்கூறித் தவம்புரிய அத்தினைப்
அமாவாசை திவ்யாதலின் (அத்தி
தைத்திற் பித்தர்களுச் செய்யும் 'சி
றிய உபசாரமும் விசேடமாகக்
கொன்னப்பெதல் இயற்கையாயின
மையின்) அபரக்கத் திருப்பிமலடக்
து நீ செய்யுந் கருமபலனை தகர்ந்
து இருபத்தெட்டாக் தவாபரபு
கத்தில மீனவயிற்றிற் றோனறிச்
சத்தியவதிபெனும் பெயருற்றப்
பராசரரால்வியாசரைப்பெற்ற, பி
தரு சத்தனாமன்னன் மனைவியாகி,
சித்திராக்கதன் விசித்திரவீரியன்
என்னு மிருபுதல்வரை யின்றிறு
தியில், அச்சோதையெனும் புண்
ணிய கதியாகுந் வென வாமீகந
வண்ணம் கையுருவாயுனவொன்று.
அஜகாமுனிவன்—அத்தரக்கமான பி
சமஞானத்தைப் பிரசாதனனுக்
குப்போதித்த ஒரு முனிவன். இ
வன்னைபுரிச்சாரவி விருந்தவன்.
அஜகவம்—பிசுக்கதின காமாத்தரம்.
சிவபெருமானுடையவில்
அஜகன்—புருஷன் மரபி னுதித்த
ஐன்னுவின் பெணத்திரன்.
அஜமீடன்—அஸ்திபுத்திரன். பிருக
திடன், கீவன், ரிகுன் எனனும்
மூவரைப்பெற்றவன். புருசாவ,
கௌரவ, பார்த்திவ்யவியக்களை
யுண்டி செய்தவன்.
அஜமுகன்—சூரபன்மன் பக்கலி வி
ருத ஓரகன், மடுவென்றும் பூ

தனைத் தனைஞற் கொல்லப்பட்
டவன்.

அஜமுகி—மாயை வென்பான் கசிப
ரைக் கூடிப் பெற்றமகன். சூரபன்
மன் தந்தை. ஆட்டுவடி கேற்றக்
கூடிப்பெற்றமையின் ஆட்டுமுகத்
தை யுடையவன். இத்திராணியைச்
சொழியற்கண்டு தன் தமையன்
சூரபனனரிடம் அவனைச் சோக்க
விரும்பி, கைப்பற்றிச் செல்லை
யில் அவனைக் காத்திருந்த வீரமா
கனரால் வகையறப்பட்டு தந்தனை
வியா யிருந்த தன் முகிபுடன் அமு
து கொண்டு சூரனிடஞ் சொல்லி
முறையிட்டி அவன் கட்டளைபாற்
பிரமன் மீண்டுந் கையுனதாகச்
செய்யப்பெற்றவன். இவன் தரு
வாச முனிவரைக் கூடிப்பெற்ற
புத்திரர் வில்வனை வாதாவி பெனு
மிருவர்.

அஜகானன்—(1) அத்தினி (2) குமா
ரகடவுள் [ஆட்டுவகான முகட
யேன்.]

அஜன்—(1) பிரமன் (2) சிவன் (3)
வீஷ்ணு (4) இக்ஷ்வாகு வமிசத்த
வன். இவரு புத்திரன். தசரதன்
பிதா. இவன் விதர்ப்பராஜ குமாரி
யான இத்திரிதியின் சுயம் வரத்
திற்குச் செல்லுகையில், வழியி
டைத் தோன்றிய ஒரு யானமீது
அஸ்திரமொன்றைப் பிரயோகிக்க
அதுகத்தரவனுக்கித்தனைக்குற்ற இரு
மகாபததைக்கறிஇவனுல் தனைக்கு
நன்மையுற்றதாகுந், தனைக்குக்கை
வகைருந்த அஸ்திர வித்தைபின்
துட்பய்க்கை யிகனுக்குப்பேசெத்து
ச்செய்க்கையாய்ப் போக, இவன்
அஸ்திரவித்தையில் வல்லானாய்ச்

கயங்காத்திற்கு வந்துள்ள மன்ன வகையெல்லாம் கென்று இத்த ம தினையமணம் புரிந்தவன். காளிதாச கலியாத்திறப்பித்துப் பாடப்பெற் றவன். (5) திருதன்மகன்.

அஜாதசத்தரு—(1) சருமராசன் (2) மகாதேசத்தரசனான விதிகாரன் புத்திரன். சிகராகன் முதலிய அரசர் இவன் வயிச்சத்தவர்.

அஜாமியன்—ஒரு பிரமணன். கண் ணியாருப்பஜபுரத்திலிருந்தவன். ம காபாலி. குததிரப்பெண்ணை மனை வியாகக் கொண்டவன். மரணகா லத்தில் தன் மகன் நாராயண காம முடைபோனை விளித்துக்கொண் டேயுயிர்விட, அந்நாமவிசேடத்தாற் காலபடர் அவனைப் பற்றுகொடிய மீண்டும் உயிர் பெற்றுப் பரமபத்த னுயினை நெனப் பாகவதங்கடறும். அஜிகர்த்தன்—கனன்சேபன் தந்தை. வேததேவகனிற்றிலவற்றைச்செய் தவன்.

அஜிதன்—(1) சிவன் (2) விஷ்ணு (3) பிரமா (4) னனுமதாசாரியரான இருபத்துநான்கு திர்த்தங்கரரில் இரண்டாவது தோன்றியவர்

அஞ்சகன்—சருனியுத்திரன்.

அஞ்சல்வாயி—திருநயிலாடுதுறை யிலே (மாநீரம்) யெழுந்தருளியி ருக்கும் உமாதேவியார்திருநாமம்.

அஞ்சனபர்கன்—கடோற்கசன்மகன். அசுவத்தாமனாத் கொல்லப்பட்ட வன்.

அஞ்சனம்—வருணதிகையிற் காவல் பூண்டதிக்கஜம் இதன்பிடி தாமிர பருணியெனப்படும்.

அஞ்சனவண்ணன்—திருமால் [சரிய மேனியையுடைபவன்.]

அஞ்சனமார்மன்—இடுப்பியிற்றிடம் வீ மனுசுருப் பிறத்த கடோற்கசன் ம கன்.

அஞ்சனாகுதேவி- திருக்கற்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவி யார் திருநாமம்.

அஞ்சனவீதி—சோனத்திற் காவல் பூண்ட பிடியானே.

அஞ்சனை—(1) ஓரப்சரன். இவன்சாப வயப்பட்டு, குஞ்சரனென்னும் கா னானனுக்கு மகனாய்தித்து விரும்பி யவடிவேற்கும் ஆற்றல் பெற்று, ஒருகாலத்தில் மானுடவடிவேற்ற செனத்திரப முதற் இனம்பெண் னாகி வாயுதேவனைப் புணர்த்து அ னுமனைப் பெற்றவன். பின்னர், சேசரனென்னும் வானானுக்கு ம னைவியாக மணஞ்செய்து கொண் டவன். (2) உடநிசையிலுள்ள திங் கயத்தின்று பிடி.

அஞ்சமான்—(1) சகரராஜன் பெளத் திரன். அசமஞ்சன் மகன் (2) மரு சீயின் மந்தை (3) சூரியன் (4) இ ருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுனொ ண்று. இது சிவபிரானுக்குத் திரு முதரும், பன்னிரு உபபேதமும், ஐத்திலகங்கிரத்தமுமாக வுள்ளது.

அஞ்சலன்—இவனுக்கு, சடனக்கியன் கொடிவலியன், விஷ்ணு ருப்த னெனவும் பெயர்கன் வழங்கும். இ வன் அர்த்தசாஸ்திரமென்னும் இ ராஜதருமத்தை புணர்த்தும் நூல் செய்தவன். மந்திரி. முத்திராராஜை ஸ் நாடகத்திலே விவந்து பேசப் பெற்றவன்.

அஞ்சனக்களத்தப்பர்—திரு. அஞ்சனக் களத்தில் சிவபெருமானுக்குகழற் றுநீ திருநாமம்.

அந்நாளைவன்—அத்தகையான் மகன்.
இவன் தன் சிறுவகையேற்றிக்கு
மெல்லையும் இறவாவாமேற்றான்.
ஒருகாலத்தில் உமாதேவியாருரு
கெடுத்துச்செய்யபெருமானை வஞ்சிக்
கத் தொடங்குகையில் அவரார்
கொல்லப்பட்டழிந்தவன்.

அந்நாளுக்குவ்வான்—அவ்வப்படியான
வின் உருவாக்கியவர். 'நச்சினான்
கினியர் காலத்திற்கு முற்பட்டவ
ரெனத் தெரியகருகிறது.

அடைகெடுக்கல்லியர்—புறநாணுற்
றில் இருபாக்களியற்றிய ஒரு புல
வர், கடைச்சுவை காலதவறா.

அட்டாக்கறநுதயம்—இது காப்பட்
டென்பதனால் ஆயுசுமேறாமு
வதும் வடமொழியில் தாழ்ந்தபுது
அத்தியாயத்தொன்றாகச் செய்யப்பட்ட
தால்.

அணிவொண்ட கோதை—தென்திரு
முல்லைவாயிலில் உமாதேவியாருக்
கு கழற்குத் திருக்கமம்.

அணியியல்—அவ்வாறானவர்களுக்கொ
ன்ற இது கடைச்சுவை காலத்தி
யிருத்த பின்னரிற் தொழிந்தது.

அணிவன்—அட்ட வகைக்களி வெ
ருகன்.

அணுகன்—விட்டியான புத்திரன்.
சருணி புத்திரியான கீர்த்திமதி
யின் கணவன்.

அணக்கென்னுத—உயிரணு நிலை
நீரணு நியணு காற்றணுவென்பன.

இஃது ஆசுவாசவாழ்க்கு
அண்டர்மகன்குதவருதி—புறநாணு
று பாடிய புலவர்களுக்கெனருகர்.

அண்ணாமலை—பிரமலிங்கண்ணக்கன்
டறியாத முடிவையும் அடிவையும்
உடையது, திருவண்ணாமலை, ஒரு

ஞாலமெனவும் வழங்கும்.

அதன்கோட்டாசான்—அதத்தியர் மா
ணாகர் பன்னிருவரும் கொளுவர்.
தொங்காட்டினார் செய்த தொல்
காப்பியத்தை அநாமேற்றத் தேட்
டவர். இரண்டு தோற்றகோட்டு
முனி தேட்டினால் எனத்தொல்
காப்பியத்தைச் செய்ப்போகை கவர்
மிகன் வித்தது கருதியிடத்த
வருதலுக் காண்க.

அதிரசு—ஒரு ஸரம். இது பரி
தானகாரக்குகாரடைகத.

அதர்மன்—வருணன் ஜெஷ்டாதேவி
விடம் பெற்றமகன். நீருதிபுத்திரி
யாகிய இம்மை கணவன். காத்
தையின் தமையன். பயன் மகாபயன்

பித்தருவெனபோலரப்பெற்றவன்
அதர்களுகாரியன்—தொலுக்கு பண்
டிருகொருவன். இரண் பாரத்த
தை மொழி பெயர்த்தவன்.

அதர்க்கேதம் } நெருக்கிநாண்டா
அதர்க்குமை } கத. உத்தருகாத்
தித் துரிய பலமக்கிரக்கையும்
பிறதேதனைவொப்புகரியாதுட்
டானத்திற்குரிய தோத்திரக்களை
யூர் குத்தக்கையுருடையது.

அதலம்—பெழுநூல்களுக்கொன்று.
கென்னியமமானது காக்கெப்பது
அதிகமான், அதிகன் } இப்பெயர்
அதிகைமான், அதி } கன் தோகையி
யமான், அதியன் } உத்த ஓரரச
னைக்குறிக்கும் ஒரு பெருட்டப்
பெயர்கள்.

அதிகைமன்—ஒருகையில் சகோதரரு
கொருகன்.

அதிகன்—தோ தாரகை ஒரு கொரு
கன். இவனே அதுபான். மும்மை
காயம்மாரு கொருகாவை புத்திச்

சோழநாயனாருடன் போர்செய்தவ
னைப் பெரிவுபுரினான் கூறும்.
சிந்துவான் சார்ந்த போலாருக்க
டுத்த திருமலையென்னுஞ் சமண
கொழுந்திதான் ஒரு கல்வெட்
டால் "இவன் கோலத்தேசத்தா
சன். இராஜாஜனென மறுபெய
ருடைபான். இவன் கமிசத்தில் எ
ழினி அல்லது யவநர் என்ற அர
சுளிருந்தான். இவன் மகன் விசொ
தழுவிய பெருமான் தகடாயென்ற
ஊரையான் டான்" எனத் தெரிய
வருகிறது.

அதியமான்—இராக்நதன், இராகணன்
மகன். பிரமணிடம் அகத்திய கை
சம்பெற்றவன். இவன்குமரன் வி
டுத்த பிரமாஸ்திரத்தினால் கொல்
பப்பட்டவன். [அவத்தியகாசம்=
கதமுதர்செய்யாத கதம்.]

அதிகாரிப்பின்னை—வைணவ சிங்காச
னாதிபதிகள் எழுபத்து நால்கு
ளொருவர்.

அதிகாரத்திரன்—சந்திரனுக்குரிய பரி
யாய நாமம்.

அதிகாரத்திரன்—அச்சுறு பாக்கத்
திலெழுந்தருளிய உமாதேவிகு
ளமம்.

அசுருரன்—(1) சிங்கராகாசரன் புத்
திரன். உச்சிரென்னும் பூதகண
னார் கொல்லப்பட்டான். (2) அற
பாண்மும்மை நாயன்மாருளொருவ
ராய எழுதினாதையனாரத்தனது
கொற்றியில் வெண்ணிற வினங்கக்
காட்டி வஞ்சித்துக்கொன்ற கொடி
யோன்.

அதிதி—(1) இங்குயாகுவயிரத்தகன்
இராமன்பெயரத்திரன். குசன்மகன்
(2) தகன் தாய் (3) தகன் மாய்

நலியபன்மனைவி ஆதித்தரப்பெ
ற்றவன். இத்திராதி தேவர்களைபும்
பெற்றநாகக் கூடாது நூல்கி.

அதிபத்த நால்கு—அறுபான் மூம்
மை நாயன்மாருளொருவர். நாக
பட்டினத்திற் பாதவர் குலத்ததித்
தன் சிவபக்தியிற் கிறந்த தமது
குலத்தொழிலாகிய மீன்பிடித்தலை
யே தொழிலாகக்கொண்டு, முத
லிலகப்படுமீனைச் சிவப்பிரீதி பெ
ன்று விட்டு வந்தவர். சிலநினை
கள் ஒங்கொரு மீனையகப்பட, தம்
நயமணப்படி சிவப்பிரீதி செய்து
கொண்டே பசிப்பிணியால்வருத்தி
நின்ற பொழுது, சிகபெருமானாரு
ளைப் பெற்றவர்.

அதியமான்—சிககணவீரர்களி லொரு
வன். கைரவர் உதிரப்பலியேற்கச்
சென்றபொழுது அவருடன் சென்
ற கால்வரிவொருவன்.

அதியமான் தகரே—பொருது வீழ்த்த
எழினி—தோரில் வல்ல ஓரரசன்.
கிறந்த கொடைபுஞ் செங்கோலு
முடையவன். இவன் புத்தத்திலி
றத்தபொழுது அரிசில் கிழார் அப்
பிரிகாற்றாது யமனைகோக்கிப் பா
டப்பெற்றவன். அச்செய்யுள் புற
கூறுற்றிலுக்கிது

அதியமான் கெடுமானாஞ்சி—கடை
யெழுவன்னலிலொருவன். ஒரு வ
கை வீரர்களை மழுவர்களுக்குத்
தலைவன். புத்தத்திற் பேர்பெற்ற
வீரன். ஒருகாலத்தில் நான்பெற்ற
கருகொழலிக்கனியைப் புசித்தோர்
கெடுக்காவஞ் சேவித்திருப்ப சென்
றுணர்ந்தம், அதனை ஒளகைக்குக்
கொடுத்தும் கீர்த்திபெற்றவன். கா
ஞ்சி கசுத்தித்திருத்த தொண்டை

காலெனும், அரசன் பாஷ் துணைவனைத் துணைப்பினேன். சேரமான் ஹவிலன், பண்டாரியன், சேரன்சோழன் திதியன் ஒருமைபுரான் இருக்கோவேண்மான் பாண்டியன் பொருநன் ஈன்னும் ஏழரசர்க்குரிய நாமும் தாசுரிமையும் அக வரப்பேரில் வென்று பெற்றவன்.

இவனுடைய ஊர் தகரீர், மலைகுதிநையலை, மகன்பொருட்டெழினி, இவன் மூன்றுராலேயே தேவபுழியாடி செய்து கரும்பு வண்ணுலகினின்ற கொண்டு வரப்பட்டதெனப் புறநானூறு கூறும். இவன் சேரமான் பெருஞ் சேரவிரும்பொன்றையால் வெல்லப்பட்டான். இவனைப் பாடியவன் ஓனவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் மூரலினோர்.

அதியமானகெடுமானஞ்சி மகன் பொருட்டெழினி—இவன் ஈகையும் இன்பச்சிறப்புமென்றியும் உடையவன். இவனைப் பாடியவர் ஒனவையார்.

அதிரதன்—அங்கராஜமரசுத் துதித்த சத்திய கர்மன் மகன். கலகக்கரையில் வந்த சிவையதா விரும்பக் கண்ணன் செய்து களர்த்தவன். விராஜை கணவன்.

அதிரவடியன்—பதினொரோர் திருமுறையில் மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை விபந்தியவர்.

அதிருமெய்க்கி—(1) அருத்தி (2) சத்தியென்பான் மனைவி.

அதிவீரராமபாண்டியன்—பாண்டியர் வழிகுந்து கருகூரிலரசுபுரிந்த ஒரு சிற்றரசன். இவன் கைடகம் ஒருவை வெண்பா வந்தது, ஒருவைக்

கலித்தவையத்தாதி, ஒருவைக் கதிற்றுப்பத்தத்தாதி, கழஞ்சொகை பென்றும் முத்தற்குறிப்பாக வெற்றி வெற்றையென்றும் பெயரிய நீதி நுல்லமுதலியவற்றையியற்றியவன். இவனியற்றிய ஒருவைப்பதிற்றுப் பத்தத்தாதிமய அச்சன்சொன்னயம் பொருணய முதலியனகருதிக்குட்டித்திருவாசகமென்றும், இவனைச் சைவசிவராமணி பென்றாக கூறுவர். இம் முவ்வத்தாதிக்களை இவன் தமையன் வரதுங்கராம பாண்டியன் இயற்றினெனப்பதுமுண்டு. இவ்வியருவையுருகிரப்பித்து கழங்கும் டழமொழி “பாண்டியவிலிருவர் ஆண்டியவிலிருவர்” இவர்க்கு வித்தியாகுரு கிரமபழகிய தேசிகர்.

அதிவீரன்—யாளிமுகன் மகன். மகேந்திரபுரியின் வடபுரத்திலக்கையைக் காவல்கொண்டிருந்து வீரவாகுதேவராற்காவல்வப்பட்டவன். அதிவீரபுரம்—சேதிதேசத் திராஜதாளி நகரம்.

அதினை—சகாதேவன் புத்திரன்: அதுலகீர்த்தி பாண்டியன்—அதுலவிக்கிர. னுக்குப்பின் தாசு ரெய்தவன். மதுரையையாண்ட நாரப்பத்து நான்காம் பாண்டியன்.

அதுலவிக்கிரமபாண்டியன்—மதுரையிலரசு செய்த நாரப்பத்துமூன்றாம் பாண்டியன்.

அதூர்த்தராஜன்—குசநாபன் மகன். அதோகாஜன்—திருமால். அத்தியகாரம்—பிரணவம், ஓங்காரம். அத்தியாத்மாமாயணம்—விசுவாமித் திரரியற்றிய ஒரு வடமொழிநூல் அத்தியான்மர்—அண்ட பிண்டங்களில் விடியாமையுள்ள பதினாறாம்

வாயுக்களுக்கு முரியபெயர்.
அத்திரி—சுப்தருஷிகளி லொருவர், பிரஜாபதிகளி லொருவர் பிரமா வின் மாணதபுத்திரரு லொருவர், அக்ருஷைகணவர், சோமன் துரு வாகன் தத்தாத்திரேயன் இவர்க ணைப்பெற்றவர். இராமரைத் தன் டகாரணியத்திற்கண்டு தமதுஆச் சிரமத்திற்குக் கொண்டு போய் உபசரித்தவர். சத்திரன் இவரது கண்ணிற் சனித்தனனென இரகு வமிசமென்னுதல் கூறும். தம்பெ யரால் ஆத்திரேயமென் வேதாங்க கல்பமியற்றியவர்.

அத்திரிகை—ஓர்ப்சரக.

அத்திவல்லன்—கவையிசத்திலுதித்த ஒருமன்னவன்.

அத்தினபுரம் } குருகுத்தரசர் கை
அத்தினபுரி } ரம். இது ஹஸ்தி
யென்பகரு வாக்கப்பட்டமையின்
இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

அத்துவிதம்—அத்துவித மென்னுஞ் சொல்லில்காரம், அன்மைஇன்மை மததலையென்னு மூன்றனுமொன் றுபயக்கும். அவற்றன், இன்மைப் பொருள் கொண்டார் இரண்டின் மை ஒரு பொருளன்றி இரண்டு முதலியவா பெண்ணப்பமும் பொ ருள்களில்லாமையால், அத்துவிதம் கன்னுஞ்சொற்குப் பொருளொன் றென்பதே வாமெனவும்; ஒருபொ ருளையினும் குணகுணியின் வேற் றனம் தோன்ற சித்பிற் கேவல மொன்றாத வின்மையால், அத்து வித மென்ப துபசாரச்சொல்லாய் முடியுமாதலால், தன்னிங்கேரு மொரு பொருளுயின்றித் தானும் குணமுடைய பொருளொன விசே

ஷிக்கப்படுதலின்றி சிவிகேட்டைய் சிற்றும் பரப்பிரமம் பொருளொன் பது அத்துவித மென்னுஞ் சொற் குப் பொருளாகக் கோடலின் அ வர்கள் கேவலாத்துவிதிக னென வழங்கப்படுவர்.

இரகோதசர் சிவாத்துவித னை வர் முதலோரும் அவ்வாறே யின் மைபற்றி யொன்றேயெனப் பொ ருள் கொண்டு, சத்திசங்கற்ப முத லிய குணங்கள் பரப்பிரமம் பொ ருளுக்கு உள வென்ற உபநிடந் தன் கூறுதலானும், அவைசெய்து கை யென்றற்கோ ரிவைபின்மைபுர னும், பகபாசமுண்மைபு முபநிட தங்களி னோதுதலானும், அவைக ளோடு முரணிக் கேவலாத்துவித மெனக்கோடல்பொருள்தாமையின் தன்னோடியை புடைய பக பாசங் னோனும், தன்ருணங்கனாய சத்தி சங்கற்ப முதலிய வாத்ருணம் வி சேடிக்கப்பட்டு விசிட்டமாய்தீன்ற பீரப்பிரமம் இரண்டிலுந் பென்ப தே அத்துவித மென்னுஞ் சொற் குப் பொருளொன விசிட்டாத் து விதம் கோடலா வவர்கள் விசிட் டாத்துவிதிகளெனவழங்கப்படுவர்.

பேதவாதிகள், மததலைப் பொ ருள் பற்றி இரண்டன் மததலைபா யிவஒன்றெனப்பொருள் கொண்டு, அவ்வைகொள்ளவே அப்பொன் றன் மததலைபாசிய இரண்டாகது முண்டென்றற் கிழக்கின்மையின் அத்துவிதமென்பதுத் தவிதமென் னும், பொருளைப்பயக்கு மென்று பேசுவர்.

கேவலமும், மததலைபுஞ் சுருதி யோடு முரணாதலினாலும் விசிட்

டம் பொருத்தமாயினும், அத்த
விதத்தக்குப்பொருளொன்றைக்
கேடல் பொருத்தாத; என்னை?
ஒன்றென்பது பொருளாயின், ஒன்
றெனவே வினக்கக் கூறவமையும்;
அவ்வாறில்லி அத்தவித மென
வுய்த்துணர் கூறித்தேனவேன்
டாமையானும், ஒன்றெனப் பொ
ருக்கொன்றின், மா வர்த்தியப்பொ
ருள் பயப்படுதார் விசேடயின்மை
யின், அத்தவித மென்பதபற்றி
ஆண்டொரு பயன்படாமையானும்
அது நீ யாமின்றியெனவும், அது
காணுகின்றெனவும், அது வது
வாமின்றெனவு லாவிடம் பற்றி
நிகழ்க் தத்தகமமி முதலிய மா
வாக்கியங்களைக்கேட்டவழி, அது
யென்பதொருபொருள், நீ யென்ப
தொரு பொருளாகலின், ஒருபொ
ருள் மத்தொரு பொருளா மாறு
பார்க்கா மென்னு கையகீக்குதற்
கேழுத்தகாலின் அது வதுவாதற்
கேதுவான அவ்விரண்டு முந்தா
யிய சம்பந்த விசேட முணர்ந்து
தனே அத்தவிதமென்னுஞ் சொற்
குப்பொருளெனக் கித்தாந்த கைய
ருணரப்பர்.

அத்தவைதானந்தன் — சதார்த்தரு
கடைய ஆடுகியல். இவர் வேதாந்த
துவக்கு வடமொழி வியாக்கியா
னஞ் செய்தவர்.

அகன்—(1) அருகன் (2) சென் (3)
கடவுள்.

அவ்வையா—தூர்க்காடகப்பரக்கை.

அகன்—மன்மதன் [வருவியன்.]

அகநானூறு—(1) அத்திரி மூன்றின் ம
யிலை. இராமன், தன்னைவான
அத்திரி-மூன்றினால் தனது ஆதிசிர

மத்திற்குக் கொண்டு வந்தப்பட்ட
பொருது, கைதக்குப் பெய்க்கட்டு
ரிய ஒழுக்கங்களைக்கேற்றித்தூதிர்த்
சமவலியாபிருக்கவென் றுதிர்
வதித்த அநா ஆடையாபரணங்
களைக் கொடுத்தவன் (2) தருந்தல
யின்றொழி.

அகத்தருணபாண்டியன்—மதுரைகைய
யரசு புரிந்த பத்தாசுத பாண்டி
யன். காமெய்த திருவிளையாடல்
மாயப்பகைவனைத்தத்திருவிளையா
டல் என்னுமிரண்டும்இவ்வகைத்
திலே கிழ்த்தன.

அகத்தசையனை—விஷ்ணு.

அகத்தசோமயாஜியார்—கைணவனின்
கேசனாதி பதிகள் எழுபத்த காக்
வருனொருவர்

அகத்தனாணி—கடவுள்.

அகத்தாழ்வான்—(1) கைணவனின்சர்
னாதிபதிகள் எழுபத்த காக்
வருவர். (2) ஆதிசேடன்.

அகத்தசேமி—உச்சலினிராசன். புத்
தர்க்கைத்திருத்தகன். பிரத்தியோ
தானப்பிரா.

அகத்தசோசனை—(1) கடவுள். (2)

இந்திரன் [எண்ணித்த விழிசனை
யுடையான்]

அகத்தவிஜயம்—உதரம்புத்திரன் கைத்
சங்கம்.

அகத்தவிதன்—புரட்டாசினாத கல்ல
பகடி சதார்த்தமில் அனுட்டக்கப்
படுகெதோர் விரதம். இது பாண்ட
தர்க்குக் கண்ணனார் கொல்லப்பட்ட
து. இது மாரதகவிர மளிக்க
வல்லது.

அகத்தாழ்வானைத்தியைக் கொண்டு
கத்திருசாதாரணியத்திற் அகத்த
பஞ்சகிருத்தியத்த கொடுத்த

கடந்தபடி.

அகந்தை—(1) நிலம் (2) விஷ்ணு (3) கிருஷ்ணன் (4) பனதேவன் (5) செவன் (6) காலியன் காலியன் = திம் மூவரின்கள்தருவினிடம் தோன்றிப் பூமிவைத் தாக்கும் காலகாலன் ஒத்த. (7) புத்தருடைய பிரதம சோருகோருவர். இவர் மொகாய்பியி விருத்த உதயனனெனுமான் மனாவியர், ஐந்தாந்தயருக்கும்பெனத்த மதோபசோகு செய்தவர். (8) கஜனமதய்ப்பாணஞ்செய்த இருபத்த கான்கு தீர்த்தக்கோரின் பதினான்காகுத தோன்றியவர்.

அகந்தை—(1) உபாதேவி (2) பூமி. அகந்தியன—காமதேவன்.

அகநானியன்—சோழநாடாக்களி கொருவன், இவனிடத்திலே சேக்கிழார் காலியன் மந்திரியாக விருத்த இவனை கஜனமதயப் பிரகோத்திவின்ற திருப்பும் பொருட்டே திருத்தொண்டர் புராணத்தையிற்றினர். இவர் செய்விய செங்கோலின்கிரமமாகச் செஞ்சுதவியவனென்பது 'அகநானியன்' வெய்யுவிருத் தான்கு மகபாய, கஞ்சையா கொய்யத் தவலெத்தானதேவாரி புருடருத்த கவயத்திற் கெல்லவாக், குரியனை போலுரு உடர்' என்னும் பழையகொன்பகாலுணரப்பெய்.

அகநித்திரன்—புது கயித்தவன் உதாரித்தவன். கித்தான் மினி மிருமினி இவர்கள் தந்தை.

அகநானியன்—(1) அகோசன். (2) திரதகன். புத்திரனுயி. அகநன். இவனிடத்திலே—கொண்டகை

யின், தன் கயித்தி கந்திரிக்கும் இரங்குத் தவலவையெழுந்தபமிட்டவின் விட்டவன். அகநானியன் பிரத. அகநானியனென்னு மிருகரும் இங்ஙனாகுமபிரத்திரே.

அகநானியன்—கடமொழி கடமொழிசெய்தது. மூலாயென்னு க்கவியார் செய்ப்பட்டது.

அகநிபிரிய—கவலாதேவி. [அகநிபிரிய]

அகநன்—தோயோக்கன். தீர்தோகையினர் காற்பத் தொப்பின்கன். இவர் தலைகன் அபிமானன். அவனுக்குப்பாகன் பகமானன் கமியெனப்புத்திரர் மூகர். இவ்வகன் புத்திரர் காற்பத்திரத் பேர்க்கன். அகநிபிரியேனிரவான்.

அகநன்—(1) அகநிபிரியன் (2) அட்டவகக்கனிகொருவன் (3) குசகவயிரத்த கிதவன் மகன் (4) மாலிகன். விபீஷணனததோழன் அகநன்—மாலியவான் மகன். இவன் தீய கந்திரி.

அகநானியன்—ஒரு பாண்டியன், இவன் தேரேறித் தான மார்த்தத்தகவுகையில் திரோத்தகம பெனனும் அப்பகைக்கடும். பெற்ற மகன் காலமான், தீவடச்சகாலகத்தி விருத்தவன்.

அகநிருதர் — பாரத்திரியன் கொங்கி கலாநாக்கிப்பத்திற் அகந்த பஞ்சகிருத்தியத்தனென்குற கடந்தபடி.

அகநன்—கிரியாத்திரியன் கொங்கி கன்னாநாக்கிப்பத்திற் அகந்தபஞ்சகிருத்தியத்த கொங்குற கடந்தபடி.

அகநிரதன்—கவலித்தருகோருவர்.

அதாவது—மனம் மனம், நன்மை
மனம் அறமாயென்றது சொல்ல
ப்படுக.

அதாவது—சத்திரன்.

அதாவது—ஆன்மாவென்றோ
ருபொருளில்லு பெற்றபார். இவர்
சான்றவர்.

அறிஞர்—(1) திருமால் பிரமன்
தோற்றமிகக் கற்பாரம்பத்தி வெ
கித்த திருவுருவம். (2) திருவுருவம்
தொகுத்தவர். பிரத்தியும்மன்
மகன், உருத்திரமணி புத்திரியிடம்
பிறந்தவர், காஞ்சிநகர மகன்
உருத்திரமனவரப்பட்டு, அவனது
தொழியைப் சித்திரலேகையுதவி
யால் ஆண்டவர் காவல்க்கட்டி
உருத்திரன் பன்னியதை சேர்ந்த
அவர்க்கட்டியவர். இவற்றையறி
ந்தவர்களுடன் அவர்க்கெல்லப்
பேர்ப்புரிந்த சாத்திரப் படாமம்
யின் மாயாசகத்தால் மயக்க, திரு
வுருவம் காஞ்சிநகரப் பேரில்
வென்ற கைப்பட்டு உருத்திரம்
மனஞ்செய்து கொண்டவர்.

அறிஞர்—(1) அட்டவகர்சனிலொரு
வர் (2) தசகாயுக் கருவொன்ற
(3) ஒரீசர்க்கள். மாலிமகன் அச
லன் தம்பி, விபூஷணன் தோழன்.
அதாவது—புதுமையினர், வசந்தேவனு
க்கெனவர்.

அதாவது—(1) புதுமையினத்திற் குருவ
சன் மகன் (2) தப்பாதலோமன்
புத்திரன்.

அதாவது—புதுமையில் அசகமேதப்
வத்திற் சொல்லப்பட்டவன் ஒரு
பேராத் திரத்தம்

அதாவது—அதாவது, மனம் மனம்,
நன்மை மகன்.

அதாவது—புதுமையில்:

அதாவது—(1) புதுமையினத்திற்
தேவன் புத்திரன். (2) அக்குரு
தனுடைய இரண்டாம் புத்திரன்.
அதாவது—குருதிதேவியுள்ளவரின்
யார்.

அதாவது—(1) பிரமன் மனமில்லு
னொருத்தி (2) பூமியினன்.

அதாவது—அதாவது செய்யப்
பெற்ற ஒரு பரதன், இது மாவ
தாச தாவலுண்டவன் கன்னியின்
க்குவது.

அதாவது—அஞ்சலி கயிற்றில் காயு
வினாக்கொத்தார் பிறந்த காவா
வீரன். இளமையுருவத்தே குரி
யின் கோக்கிப்பாய்த்தவர், கல்வி
வல்லமை பராக்ஷரம் முதலியன
மிக்குடையவர், தேவாயிசமென்
துரு சொல்வதுண்டு. கிஷ்கிந்தைக்
கிறைவனாகவாலின் கொடுஞ்செ
யின்கண்டு மனஞ்செய்து இரா
மன்கண்டு கங்கிரவனுடன்கட்டி
செய்தித்த, காலியைக் கொன்று
இவர்க்குத் துதசென்ற சேத
யைக் கண்டுகொண்டு, பலவாசாச
க்யங்களைத் துணைப்படுத்திச் சேத
பத்தனஞ்செய்த இராவணசுதமு
மத்திச் சேதவைக்கொண்டு கந்து
அயோத்திசெருமெல்லையும்பெருக்
துணையாக கின்றவர். இராமபத்
ரிற் சித்தவர்.

அதாவது—புது.

அதாவது—கதத்தியனான இர
ணியசெய் மகன்

அதாவது—ஒரீசன். குருசுத
புத்திரிய் கட்டமாவவர்.

அதாவது—(1) கையெருக்கு அகர்சின
யின் பதினாறாவின் கித்தையின்

தேவந்திய புத்தகம். இவ்வுயம் இவன் தம்பி கருடனும் 'அக்டஜர் கம்' இவன் தாய் விவரத் தன் சக கனத்தி உத்தருகைக்குப்புத்திரன் மூன்றாமே பிறந்து விட்டமைக்கு மனஞ்செய்து அண்டம் பக்குவப் பட்ட மூன்றாமே அதனைச் செய்திப்ப, தொடைமுதலியிழைப்புக்களின் திப் பிறந்து, தன் அங்கீகரித்திற் குத் காரணம் தன்ருபென்றித்து அங்கிச் செய்தி 'கீ கத்தருகைக் கு அடிமைப்படுக' எனச்சுபித்துச் சூரியன் மூட்டத்து அன்னுக்குத் தேர்ப்பாகனாபினவன். இவனுக்கு அருகனென்றும் பெயர். இவன் மனைவி சிபேனி, புத்திரர்-சம்மாதி சடாயுமென்போர் (2) புத்தன (அ து) = தொடை யில்லாதவன். மன 'கு-தொடை.]

அகோசன—(1) இக்கூரக வயிச்சத்த வன். கருத்தன் மூன். இவனுக்கு அரணியன் கயோதனனென்றும் பெயர்களுண்டு. (2) ஆபுடித்திரன்- கருவுன் தமைமன். கதநதன் பிதா.

அகோமதர்சி—புத்தர்சனிக் பந்தாவ தாகத் தேற்றியவன்.

அத்தகன்—(1) மனை (2) இரணியா அன்மகன். அரியவர்களைப்பெற் று அகந்தையால் அமரர்களைத்துன் பு செய்தவா, அகன் அகனை கெல்ல முடியாதுயாக்கிக் 'கீல்கன் னாத்'வகுவேற்ற மணிபணி சேனை முதலியவ வளரித்து திரிவிதரயின் துப்புசெய்யென்' எனக்கூற, அத் தகையுட்கத்தாவு பிபந்ததே சாது கெடுத்துத்தத்தா. மனைபயகூட்டத்து இவ்வுயம் செய்து இவ்வகனைத்

தரிசித்து விண்ணப்பித்தது அருங் பெற்றிருத்தனர். அவர்கள் அருக்கு குழுவிலிருத்தமையின் அத்தர்சி அ வர்க்கோடு போர்செய்ய கருகை யின், தேவகன் கெபெருமையிற் பிளர்த்திப்ப, சிவபிரான் துவிசைச் 'சூலமுனைபித்தித்தி அகோ சனகி கழித்தது அவனை விதக்கிச் சிவகனை னுக்கினர். இவனைத் 'திருச்சோவ ளார் வீரட்டத்திற் கெபெருமான் கொன்றன வெனவுகி புராணம் கூறும். (3) சனி.

அத்தசையன் } அத்தனைச் சக்கரித்த உத்தாரி } கா, சிவ பெருமான்.

இமமூர்த்தம் அஷ்ட அவரக மூர் த்தககனொன்று. [கதி.

அத்தவிமம்— வித்திரியின்கு ஒரு அத்தரசாரிகன்—சாரணர், பெனத்த ரிற் சித்திபெற்றோர் [மணிமே] அத்தரம்—(1) ஆராயம் (2) நெறுங்கு தேசம். இது ஆத்தரதேசமெனவும் வழங்கும்.

அத்தீரர்—தேவசாநியராணபதினைக் கணககரு னொருசாதர்,

அத்தரிக்கன்—ஒருதானவன். மூலக ரன்புத்திரன் கிருகினனாற்றென் லப்பட்டவன்.

அத்தத்தானன்—பிசு தசக்தர்வாத்தி மகன். விசுவாகனென்றும் பெய குமுடையவன். இவன் மூதன் மனைவியாகிய கெல்லுமென்பவன் கெட்ட சாபத்தினுத் பூயிவிற்றோ ன்றி, பாகவன் பகமாரணை கசி பெனப்பெயுரிய மூன்று அக்கினி களைப்பெற்றான். இவனிடையார் மனைவியான கபன்வதி மென்பான் அவித்தானினைப் பெற்றான்.

அத்தகி—(1) திருமயகூக்குப்பெற்ற

திரன் மகன் (2) தானவனான லிப்பி
சித்தி மகன்.

அத்திரான்—(1) மதிரான் (2) அத்த
கன் (3) யதவயிசைததச் சாத்தவ
கன் புத்திரானொருவன், இவன்பு
த்திரர் பசுமான்ன குஞ்சரன், கெ
கம்பாபரிசெய்தென்னு ளால்வர்
(4) தனுபுத்திரன்.

அத்திபதி—காத்தார காட்டுள்ள பூர்வ
நேசத்தரசன், நிலபதி ணவன்,
இராகுலம்பிதர, அவனிராஜதானி
இடவயமெனப்பமும். தன் கைத்த
னறல் தறவுபுண்டோனு மாகிய
பிரமநருமன் கட்டிலாவால் அக்
ககைர நீங்கி யதன் கட்டிவெள்ள
அவத்தி ககைர பிராஜதானியாகக்
கொண்டவன்.

அத்திமாண — கொடையாற் கெடுத்த
இடைபெழு கன்னகளு னொரு
அத்தி கன்னன்—கென, [கன.
அத்துவஞ்சாதன்—ஒவ்வையூர் தந்தபூ
தப்பாண்டியுன்செயருனொருவன்.
அத்துவஞ்சென்ன—கைமூர்ச் சிழான்
மனைவி, சென்னையெனபது பெண்
பாலார்க்குப்பூர்வத்திவழகவிவந்த
நேர் மரியாதைச்சொல்.

அயஞ்சென்—காலியிலிருந்த ஓரத்த
ணன்: சாலியென்பான் கணவன்
[மணிரிமகன்]

அபதானம்—கூத்திர பிடகத்தின்
சித்தமப்பினுனொன்று.

அபயகுல சேகரன்—ஒரு சோழன்.
இவன் இராஜராஜ அபயகுலசேகர
சோழ ராஜனெனவும் பெயர்பெற்
ற்கன். திருகாணாயூர்த் பெயர்
வரப்பிள்ளையர் திருகூழின் கம்பி
யாண்டார் கம்பி கன்பாரகடத்த
கனாகென்ப துணாக்த, புழங்கன்

பலகாரங்கன்முதலியவந்தற அகர்
முலமகன் கியையருக்குத்திருக்குறு
செய்வித்த, அவரால் முகர் முதலி
கனருனிய தேகாரத் திருமுறை
களும் சிதம்பரத்திற் சேமிக்கப்
பட்டுள்ளனவென்றனாக்த, அகந
னமே சிதம்பரத்திலுள் தழுக்கா
பும் உற்சவகோலங்கொண்டெழுந்
தருளுவித்த அவர்கள் கையிசர்
கிணையிட்ட அறையைத் திற்து,
தேவராமெழுதிய ஏடுகென்பல் கன்
மீக ழுட்ப்பட்ட டிருக்கக்கண்ணிமன
மாழி “வேண்டுகவனவே வைத்
தோம்” என்னும் அசீரிசேட்டுக்
கனித்து, அவற்றையெடுத்துப் பலர்
க்கும் பகிரக்கப்படுத்தி உலகத்தில்
ஒதுவித்தவன், மக்க புண்ணியன்.
அபயன்—(1) தருமன் புத்திரானொ
ருவன் (2) கலிக்க காட்டிற்குப்
படையெடுத்துச்சென்று போர்புரி
த்த அக்காட்டைக் கைப்பற்றிய
ஒரு சோழன்.

அபர்ணை — உமாதேவி கெயிராண
கோக்கித் தவஞ்செய்கையில் இங்
யிற்புரியாதகியதிபாற்பெற்ற திரு
கர்மம். இங்யிற்புரியாதகென்னப்
பொருள் [பர்ணம்-இங்]

அபாணன்—தவாபுக்கனி லோகந்த
இதுஉச்சிக்கத்தலத்திடத்திப்பது.

அபிரார — காண்டீரத் தருவினுள்ள
காட்டில் கெக்குல் கிருஷ்ணீகன்.

அபிஜித்—(1) யதவரபிதாதித்ய
ததியோதனன். (2) கத்திர புத்திய
ககத்திரம்.

அபிதேகபாண்டியன்—மத்கவைய
யகபுரித்த ஆருவது பாண்டியன்.
இவன்சைவத்தியேமணிகெய்திற
திருவினையாடல், கருவன்னிட்ட

கடும் வற்றச் செய்திருவினியாடல், கான்மாட்கடடகானிருவினியாடல், ஏவ்வாம்பல்வசெதரானிருவினியாடல், கன்வான்கருக் 'கருப்பருத்திய திருவினியாடல், ஏன்னும் இத்திருவினியாடல் கன் கிழந்தன.

அபிதர்மபிடகம் — பெனத்தாகமல்க வில் மூன்றாவது. இது தருமசங் கணி, விபங்கம், கதாவல்துப்பிரக ரணம், புத்கவப்பிரங்குப்பி, தாத கதை, யமகம், பிரஸ்தானப்பிரக ரணமென ஏழுவகையினையுடையது அபிதானசந்தாமணி—கணுன சித்தா த்த கிண்கு. இது ஏமசந்திரனும் தெய்வப்பட்டது.

அபிதானாத்மாவை — மும்ஸ்கிருத கைத்திய துல்கனிகொன்றது.

அபிதந்தனம்—ஒருசாரணம் இத்திர பட்டம்பெற யானுசெய்தவை அ திரந்த இத்திரன் தன்பட்டத்திற்குக் கேடு கருமென்று காலுரபியென் னும் அகாலும் அவ்யாத்நையழி ய்பிக்க யாகியுத்தவன் [பெனத்த கொள்ளை]

அபிதந்தனம்—சயம்வர ரபினுக்கும் அவன் மனைவி சித்தாந்திததே லிற்கும் பித்தவன். கான்வாவதா கந்த கானதிர்த்தவதன். இவர் ஓகேதகதத்தான்.

அபிதனாப்தன்—காதஞ்செய்த சங் கதாசாரியரிடக் தேவலியுத்தகட னுத்தியவன்.

அபிமன்யு } (1) அச்சனன்மனைவி
அபிமன்யு } சபத்திரையிடம் பிறந்
தவன். இவன் சத்திராய்த மெனப்
புதிவன், கிரேடல் மகன் உத்தகா
வன், மகாத்மன். பதின்குறும்

காட்பேரில் பதமபூதத்தைபுடை த்துப் பெரும்போர் செய்த இறந் தவன் (2) கான்மீர தேசத்தரசரு மொருவன்.

அபிராமி—(1) பாவதி (2) சத்தமா தருமொருத்தி. இவளுக்கு காத னம் அகனம், ஆபதம் மகத. (3) மதவாயிவரக்செய்த கீசபாண்டி யன் காம்கிழத்தியரு மொருத்தி, இவன் மனை சத்தரத்தோன்மாவலி யருவிதராயன். இவளுக்கு சித்தி காலம் பட்டம்பெற்றவன்.

அபிராமிபட்டர்—வடமெயுதி தென் மொழிகளில் வல்லுநராய்த் தேவி பூசையைச்சொத்தையுடன் செய்து வந்த ஓரத்தான். இவர் தஞ்சைமன் னனிடஞ் செய்த தமது கல்விசா ய்த்தியததை யுணர்ந்தி உசித்த வருகையில், அரசன் ஒருவன் அவ னாரோக்கி இவ்மென்கிதிதியென அன்ற அமரவாசை பெனக்குப் பூரணமென, அரசன் கிரேகைப் பொருள்பட இது மதிசெய்திவன் மென, பட்டர் தமது சொல்லுத்தா யிக்கப் பூரணமென, யாம், ருசி யாஸ்தமனமாஞ் சமயங்காட்டுகல் என்ற திபகாலத்தின் அரசனவ னைய, இவனையறிந்த காலகாலன் யாவரும் அரசன் மானினையருகிற் கத்திருப்ப, பட்டர் உலகவாழா விய அபிராமி தன்னைக்கப்பத உததியெய்த திடையிருத்த அரச னாரோக்கி மண்டலகைகா? யன், உதகவையாவும் தேவிவரக் கே.கன் வக்கசெந் பொய்க்கனம் தேவிவர்க்கு ஒருபோதம் பொய்க் காத ஓத்தகதி, அபிராமியின்

தோத்திராருபமாகிய அந்தாதியொன்று செய்து துதிப்பத்தொடங்கி, பத்துச்செய்யுட்கள் சொல்லுவதற்குள் சோடசகலங்களோடு கூடிய பெண்ணிமாசத்திரன் சூன்ரிகவரும் அநிசயித்துப் பார்த்த மகிழ்வுமபடிமீழ்த்திசையினின்று மேலெழுப்பப்பட்டர் நமது பாடலை நிறுத்தி விடாது துறுகியிருந்து சொல்லி அந்தாதியை முடித்தனர். அரசன் அவரிடத்தில் மிக்க அன்பும் அச்ச முழுடையனும் மானியமுதலியன வளித்துத் தவிரசாசனமுங்கொடுத்தனன். இவர் சந்தையார் திருவிடைக்கழியில் இன்றனவும்உடுத்தனர். [உமாதேவி காற்சிலம்பே பூர்ணசத்திரனாகப் பிரகாசித்துப் பட்டர் விருப்பத்தின்படி பவர்க்குமகாட்சி தந்து மறைந்தருளியதென்பபெரியோர் சொல்லுவர்]

அபிராமியம்மை } திருக்கடவுளில் உ
அபிராமவல்லி } மாதேவிய யாருக்கு
வழங்குக திருநாமம்.

அப்சரக—தேவதாசிகட்டு வழங்கும் பெயர். அரம்பை மோகை வளர் கசி யருநாசி நிலோத்தமை முதலியவர்களு இவ்வருப்புக் கண்ணியர் கள். இவர்க்க் திருப்பாங்கடல் கையத்த காலததில் அதினின்றும் தோன்றியவர்க ளென்றும், கசிய பர்பாலுதித்தவர்களைன்றும் மாறுபட தூல்கள் கூறும்.

அப்சன் } (1) சத்திரன் (2) தன் வந்
அப்துன் } திரி [சீரிற்சகரிதவன்.]
அப்பர் கவாமின்—திருகாவுக் கரசு
கவாமின்.

அப்பிராந்தம்—சிலபெருமான் அப் பிரக விஷயமாகக்கூறிய மூலகூட

மொழிவைத்திய தூக். [அப்பிரகம் - ஒருக்கை யோசக்கள்]

அப்பிரதிரன்—பூருமயிசத்த மதிசா னது மூன்றும் புத்திரன்.

அப்பிரதிஷ்டம்—கொடிய பாவிகளை யெண்ணிறத்த பத்திராக்களிலிட்டு அரைக்கப் படுவதாகிய ஒரு மகா கரகம்.

அப்பிரமை—இத்திர திசையினுள்ள திக்கயமும் ஐராகதமென்னும்பெய ருடையதும் இத்திரன் காவனமு மாகிய நாத்கோட்டு வெண்ணாண யின் பிடி.

அப்பிரேரக சாதனம் — தன்னையே வுட்கொணில்வாத கருவி. அது பகி ற்குச் சிறகுக்காலும் போலவது. இது ஐனனதுந்தொக்கை.

அப்பூதியடிகளையுரை—அதுபான்றும் மைநாயன்மார்களுக் திங்கருளியே தோன்றிய பிராமணர். இவா திரு காவுக்கரசு கவாமின் பிரபாவத் தைக கேள்விபுற்று அவரிடத் த மைத்த பத்தியால் திருகாவுக்கரசு கவாமின்பேரால் திருமடம் தண் ணீர்ப்பூத்தர் முதலியன கவையத்து மனைவி மக்கள் முதலிய வவுரை யும் கவாமின் பேராவேயே வ ளைத்து வந்து ஒருகாலத்தில் திரு காவுக்கரசு கவாமின் தமதுரை வடைய, அவரை யழைத்துப்பதித் துச் செனது நமது மானியத்தில் திருவமுது செய்யும்படி, தினன் டியிருத்தி, அவருண்ணத்துப் பெ ரிய வணமுயினை சொல்லுபதும் படி, தருவனோக, அத்திதவன் க வாமிகளிடத்துந் அன்பிருந்துவின சொல்லுகையில், சம்பந்தின்படிவதை

வும் பொருட்படுத்தாது இவ்வைகை
கொணர்ந்து நாயின்ப வயிற்று
உயர்ந்திட, அப்பூதியடிசன் அம்ம
களை ஒரிடத்தில் மறைத்து வைத்
துவிட்டு, அவையினைக்கு அமுதிடு
வதானார். அவையின் அந்நையுணர்
ந்த தேவாரமோதி அம்மைவை
யெழுப்பி அப்பூதியாரையும் மக
னையும் உடனவைத்து அமுதசெய்
து பிறதவங்கட்கு எழுந்தருளினர்.
இவர் திருநாயக்கை அவையினி
டத்திலே அன்புபொலுத்தி, முத்தி
பெற்றவருளொருவர்.

அப்பையதிக்கிதர்—காஞ்சி ககரத்திற்
கருகிலுள்ள அடையருளமெனும்
அக்கிரகாரத்திலுதித்த பிராமணர்.
வடமொழி வல்லவராய் இருநூற்
றைம்பது நூல்கட்கு மேற்பட
இயற்றியவர். கெபாத்தவ நீருப
ணஞ்செய்தவர்களில் இவர் தலை
மைபாசனண்ணந்தக்கவர். தர்க்கம்
விவாகரணம் சூயதம் புராண முத
லியவற்றில் ஒப்பாகு மிக்காரு மில்
லாதவர். சுமார் மூன்று வருடங்
கட்கு முன்னிருந்தவரெனச் சிலர்
கூறுவர்.

அவரென்கண்—லிச்சிரமார்ச்சுன் * அ
வைக்கணத்திலிருந்த நவாரத்தின
மெனும் பட்டம் பெற்ற ஒன்பது
பண்டிருளுளாருவன். இவன் கா
வ்யகல்பஸதா, அமரகிண்டெனும்
நாவலிங்கானுசாசனம், தேவகோச
கிண்டி முதலியவை வடமொழியிற்
செய்தவர்.

அவரென்கண்—பூமிசந்திரமெனும் மா
சன் பணியி. புண்ணியசாசன
வளர்த்ததாய்.

அவன்—பிதன் [பண்ணியந்தவர்].

அமரகதி—தேவசந்திரமெனும் இராஜ,
நாணி ககரம்.

அமரிவன்—சசாத்திமகன்.

அமர்நிதியாவனார்—அதபாண்மும்மை

நாயன்மர்களுமொருவர், பகவத்பா

றைபென்னும்புறையில் வணிகருவன்

* திறந்தபித்தவர். சிவனடியவர்க்கு

ருக் கென்கோவணமும் தானஞ்

செய்த வகுபவர். ஒருநாள் கிவபெ

ருமான இவரைச் சோதிக்கும்படி

ஒருநாள் சிவசபேடங்கொண்டு ஒரு

கெனபினதைக்கொடுத்து யான்

மீட்டும் வந்துகேட்கையில் இதை

னைத் தருகவேனச் சென்று, சின்

னாட்சென்றபின்றை, ஆண்டிந்து

அதனைக்கேட்ப, எய்துந் தாம் அதை

வைத்த விடத்தும் பிறவிடங்

களிலுஞ் சோதித்துப் பார்த்துக்

காணாமையால் பெரிதும் இடரு

ழந்து, பெரிவீரே! அது என்னை

மோ, கைசோர்ந்தது. வேறுகெனும்

கோவணமும்சிறத்தவகவுத் திருந

வேன, பெரியர் கேளுமன்றனை

யான் அணியேன். என்பாதுவன்

அதன் சமனான இக்கோவணத்தை

ஒருதலையிலிட்டு அதனைடைவான

தணிமணிகளைத் தரிங் பெற்றுச்

செங்கேனைநாடியனார். அதன்மி

ணங்கி, அவன்பாவிருத்த கோவணத்

தைத் தலையிலிட்டு பிறதட்டிகல்

தம்பாதுவன் துணிகளையும் பொற்

பணிகளையும் கொள்ளிசெம்பு முத

லியவற்றைச் செய்த பாத்திரங்களை

யும் பிறபொருள்களையும் புதல்வ

ரைவுமயினவியையும்சுத்தத்தோ

தக் கிதிது கிதிதவந்தமகெடைக்

குப் பின்னும் குறைய, நாயனாரே

அதில் குறத்தெனவிரண்டும் புதி

யாவியு. அச்சமயத்தில் இதைவர் அவரம்புக்கமையுத்தொட்டித்தொழந்தியவிகிப்பெற்றவர்

அமகை—புருஷன்மகன். இவனுக்கு விஜயமெனறும் காமாதரம்.

அமாவாசியை—சூரியன் திரைகள் ஒன்றை உலுத்தினம் முப்த தினம் உட் கொருமுதாவருவது. இது பித்திரினம். இத்தினத்தில் பிதிரகை கோக்கி ஒரு சிறித தானம் தர்ப்பன முதவியன செயினும் அகையமாகக் களித்த அச்சன் பூரண கிருகை செய்யுத் தினமென தூதன் உதம்.

அயிசை—பதகுதத்தித்த ஒருவன். இவன்மான் சாத்தவதன்.

அயிததேசன்—அருக்கேந்தியின்புத்திரன். கஜனன்.

அயிதாசையன்—இக்கவாருவயிசத்தப் பந்திரிசைவனுக்குமதாமம். கிருசாய்வன் தந்தை.

அயித்தகடேசன்—திருக்கடலுரில் கெயிரானுக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அயித்தகையோதன்—திருக்கையவல்லூரில் கெயெருமனுக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அயித்தகையிராயன்—தாத்தமுப்பத வருடம்செருத்தெயுத்தவிலித்தோன்றிய ஒரு புலவர். இராமகாதபுரத்த இராமகாத தேதபதிலின் மேல் ஒருதத்தத்தோகை பென்னும் அகிய பிரபத்தஞ் செய்தவர். அயித்தகையோதன் — பிரதாபசெக்கனல் கோயிலினி விவந்தகையுள் அவற்றின் கிடுக்ககையினுள் விரிகையினுக்கிச் செய்யப்பட்ட ஒரு கைத்தியுதம்.

அயித்தவனுள்—சாண்டுகம்பென் பிரத

அயித்தகையி—திருப்பவாசுரீயீச்சுத்தில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அயித்தப்பிரகப—கயம் பிரகபயின் குறுதி. [தகைன்.

அயித்தமதனம்—கந்திராப்பதிமதனத்தி அயித்தமதெயாம்பினை— திருத்தருத்தியில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அயித்தகல்வியம்மை — திருப்பனம் காட்டேறும், திருக்கைய கல்லூரினும் உமாதேவியாருக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அயித்தமசன்—சந்திரன். அமுததோருபமான தேமுகைகையின், அபரபகத்திதெ தேவர்கன் காலுக் கொருகையாக கோடகையினையுருகையினுதலின் இப்பெயதேற்றனன்.

அமுதகடோதன்—திருக்கோடக்குழைரில் கெயெருமனுக்கு வழங்குத் திருகாமம்.

அமுதகையோதன்—பாப்பருத்தவக்கையினையித்திய ஒருகையினித்தவன்.

அமுதகையி—தெம்மதகையில் கையிலமதி ஒன்ன கித்தாதேவியால் ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வத்தகையினுள் ஒரு பத்திரம். இது தன்னுட்பெய்த அன்னத்தகையிக்குத்தோதம் குறைவாத கையர் செய்துத்தகையினது. கெயைம் ஆபுத்திரன் கையிலிருத்த பகையிச்செருத்த பித்தியவசத்தி, மகையிலகத்ததன் கோருகையென்னும் பெய்கையில அவருவிப்பட்டு, கெயுட்பித்தன் கையிமேலை கையித்தெத்த, பகையிச்செயின் கித்தகையத்தி.

சண்டிகைமெல்லும் ஒருவித்தியா
தரமணகையில் திர்ப்பெயாபிய
பன்மகவியாதியையும் போக்கினது
அழுதபதி—திராவிலும் மெல்லும்
அரசன்மனைவி. தானா வினா துவக்
குமியென்னு முகனாரப்பயத்தவன்.
அமைவன்—அருண்.

அமோகவர்க்குண — தொண்டைமண்
டலத்தில் அரசபுரித்த ஒரு மண்ண
வன். ஹனுமதவிரும்பியில் மிகப்
பிரியப்பட்டு அவன் காலத்தில்
அந்நின்பரவச்செய்தவன். இவன்
காலம் ஆயிரம் வருடங்கட் கதிக
மாயின.

அம்சகேத—அம்சரூபமான பிரமசு
த்தியர்கட்கு உபதேசிக்கப் பட்ட
கேத.

அம்சன்—(1) பதவமிசத்தவன். உசு
தேவனுக்குச் சீதேவி பாலுதித்த
இரண்டாம் புத்திரன். (2) டிகிகன்
சகோதரன், இவன் மெனகிமென
னாயும்படுவன்.

அம்சமத்தன் } (1) குரியன் (2) இஷ்
அஞ்சமான் } வாகு கமிசத்த அசும
ஞ்சான் புத்திரன், திலீபன்பிதா.

அம்சமாலி—குரியன்.

அம்சவன்—சாணக்கியன்.

அம்சவன்—புருஷோத்திரன் புத்திரன்
சாங்கான் பிதா.

அம்சா — மேருவின் யடக்கிலுள்ள
ஒருகிழை.

அம்பணத்தி—தர்க்கை.

அம்பரீஷன்—(1) இஷ்வாகு கமிச
த்து மார்தாசா மகன். யாவனாடு
வன்பிதா. (2) இரண்டாம் கரபா
ன் புத்திரன். கரபன் பெணத்தி
சன் இவனுக்கு விருமன் கேதமக்
தன் சம்பமெனமுதல்மகன் விசே

டித்த விஷ்ணுபத்தன் இவன் தவா
தவிவிரத்தை யனுஷ்டித்த ஒரு
கையில், தர்க்கா முனிகர் தூகனி
டம் கத்த எனக்கு இத்தைப்போ
ஜனம் உன்பாலெனக்கறி யமுது
கதிக்குச்சென்று தமதகடன் முடி
தத யருவதற்குச் சிறிது கோம்
அதிகப்பட்டமையின். இவன் கிரத
ருகூத்தர்த்தப்பிரிமெனக் கருதி
ஆசமனியஞ்செய்து கொண்டிருக்
கையில், முனியர் திரும்பிகத்த
இவன் தன்னை மதித்திய மென
வெருண்டு தமது கடைவிகொன்
தனை யறத்தெறித்த இவனைக் கா
ம்பராக்குகென விடுப்ப, அது
தன்னை ஒருத்தாவண்ணம் அம்பரீ
ஷன் விஷ்ணுகைப் பிரார்த்திக்க
விஷ்ணுவின் சக்கரம் அதனைபெ
ரிக்குமபடி விஷ்ணுவா லனுப்பப்
பட்டமையின், முனிகர் ஒவ்வொரு
தேவரிடஞ்சென்றும் அதனைத்தடு
க்கமுடியாத கடைசியில் தன்னி
டத்திலேயே கத்த பிரார்த்திப்ப
அந்நிந்தெத்து அவனாவனுக்கிர
தித்தவன்.

அம்பர்—திவாகா கிண்குனைச் செய்
விர்த சேத்தனென்னும் பிரபுவா
கிய சிற்றரசன்கித்தவன்.

அம்பர்கிழான் அருகத்தை—ஒரு வே
கான்பிரபு. இவனைப்படிபு புல
வர்க்கியன். திவாகா கிண்கு செய்
விரதவன் இவனே.

அம்பர்ககர்க் கணபுரத்தேவன்—ஒரு
தூல்பாழும்படி பொன்னகனுக்குப்
புகன்றவன்.

அம்பரீஷ்டதேசம்—உசேகான் மகனான
கவிரதனால் கிரமணஞ் செய்பப்
பட்டதேசம். இத்தேசத்தவர் அம்

புஷ்பத்தொடம்பமிகு.

அம்புத்திரையம்—மூன்று தெய்வம்
இவ் குளமும்பா, பிரமராயம்பா, மூ
காம்பா எனப்படுவர்.

அம்பாலிகை } காரிதான் குமாத்தி
அம்பிகை } என்ப அம்பையின் ச
ரிசாதரிகள் வித்திரசுரீரீயன்மலி
யியர்; இவருள் அம்பிகை மூத்த
வர். வித்திரசுரீரீயனுடைய மா
ணத்தின் பின்னர் தேவதரீயாயத்
தின்படி இவர்களிடத்தில் சத்திய
கதரின் கட்டளைபயப் பெற்ற வி
யாசுமூனிகர் திருத்தாட்டிசபாண்
டு மன்னர்களைப்பிறப்பித்தனர்.

அம்பிகைபதி—(1)சிலன் [உமைசேன்
வர்] (2) கல்விதர் பெரியவம்பன்
புத்திரன். இவன் நிருவாரதரம்
பாடுதலில் மிக்வவன். இவன் அ
ச குமாரியின விருப்பி அகரு
டன் கட்டிற்றிருத்தலை புணர்ந்த
மன்னன் இவனைப் பேசிக் ப வழி
யில் தாறுவெண் செய்புமாத ப
ணித்த கைவலம் வகுமாத கட்ட
டையீட, அங்கனமே அவன் க
திக் கொண்டு வருகையில், அரச
குமாரி இவன்நெற்றின்பச்செய்யுள்
சொற்பாடுவோளுவின் இது வ
கையில் அப்படிப்பாடி இதந்தி
ருப்பினென உப்பரிசையின் மே
னின்ற தலை தாக்கி அவன் வரு
கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்
கையில், அதுனைக் கண்டு “சந்
தே பருத்த தனமேருவங்கத்தான
வுடன்-தந்தேயகையைக் குழைபூச
காட்டத்தகைசென் செவ்வாய்-சந்
தே நெருகு நடனசிக் காட கடை
யழுகின்-பொற்றே ரிருக்கத் தலை
யவங்கையம் புறப்பட்டதே” என்

றுங் கவிதையெழுதி, தன்னுடன்
வந்த அரசன் கட்டளைபுத்திரனால்
கெட்டப் பட்டிதந்தவன். இவன்
பாடிய கோவை யிக்நிறத்தோ
ரப் பொருட்டுகோலையாக.

அம்பிகை—பார்வதி.

அம்பிகைதனபன்—(1)விராயன்(2)

முருகன் [உமைபுத்திரன்]

அம்பிகைபோகன்—சிலன்.

அம்பிகைமூன்றோன்—விஷ்ணு.

அம்பிகையம்மை—திரு ஆப்பனாரில்
உமாதேவியாருக்கு வழங்குந் திரு
காமம்

அம்பை (1) பார்வதி (2) காரிதா
குமாரி. காரிதாஜன் இவ்வாறு என்
னிகைப் பருவத்தில் கயங்கரம்
கைத்தச்சாளுவாராஜனுக்குக் கொ
டுக்க, வீமேன் பலாத்காரமாகஇவ
னையும் இவள சகோதரிகள் அம்பி
கை அம்பாலிகை பெண்போகா
யும் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆண்
மற்ற மன்னர்களைப் போரித்தோ
ற்றோடச் செய்த, தன் தம்பி வி
த்திர வீரியனுக்கு மணஞ் செ
ய்விக்ந்த தொடர்குறையில், அம்
பை முன்னரே சாளுவனுக்குத் தக்
ததபாற் கொடுக்கப்பட்டகருடன்
தணர்ந்த சாளுவன் பாலனுப்பி
மற்ற இருகலையையும் மணஞ் செய்
வித்தனர். அம்பை சாளுவ னி
டஞ் சென்ற தன்னை மணக்கும்
படி வேண்டி அவன் வேடுருவ
ஞற் கிதைசெய்யப்பட்டகலை ம
ணம் புரியினென, மீண்டும் வீமே
மனிடம் வந்த அவரை மணஞ்
செய்ய வேண்டியும் அனாத வித்
தியா குருகையா பகவதானுந்
கொண்டித்தும் அவன் கோவை

யால் அவனைச் சினந்து துருபதனுக்குச் சென்றடியாகப் பிறந்து வீடுமனைக் கொண்டான்.

அம்மங்கிப்பெருமான் } இவ்வீருவரு
அம்மங்கியாண்டான் } ம், வைணவ
செங்காசனுதிபதிகள் எழுபத்துநால்
வரிற் சேர்ந்தவர்.

அம்மாவனார்—ஐக்குறா நூற்றில் நெய்
தற்றிணையைக் குறித்த இரண்டா
னறுபாடிய புலவர்.

அயக்கிரிவன்—திருமால்.

அயகிரை —வைகவானரைப் புத்திரி.

இருதுபாரி.

அயவந்தீசர்—திருச்சாத்தமங்கையிலே
சிவபிரானுக்கு வழங்குந்திருநாமம்.
அயனரிதீர்த்தம்—அயனும் அரிபுந்த
வஞ்செய்யக்கண்ட தீர்த்தம். இது
திருவைவாற்றிலுள்ளது.

அயன்—அனன்.

அயிராபதேசர்—திருளதீர்கொன்பாடி
யில் சிவபிரானுக்கு வழங்குந்திரு
நாமம்.

அயிராவணம் — வைகவாயத்திலுள்ள
இரண்டாயிரக்கொம்புடைய வெ
ண்ணையான். சிவபிரானுக்குரியது
அயிராவதம்-ஐராவதம். நான்குகொம்பு
பூனைபுடைய வெண்ணையான். கிழ
க்குத்திக்கஜை, இது இக்கிரானுக்கு
ரியது.

அயிருர்புதழியூர்—நாவிரி வடகரையி
லுள்ள கரக்கன். கெடுஞ்செழிய
னென்னும் பாண்டியன் அதியனை
ன்னுஞ் சிற்றரசனோடு போர்செய்
து அவனைவென்ற இடம்.

அயிரை—ஒருகதி (சிவப்பதி)

அபுதாதி—சகஸ்ரஜித என்பவனுக்கி
னவல், யதுவமிசத்தவன்.

அபுதாயு—(1) குருவமிசத் தமிசத்

இரதிகன் மகன் (2) சித்ததர்வீப
னுக்குப் புத்திரன், திருதுபர்ண
னுக்குப் பிதா, இவனுக்குப்பக்கா
கவனென்றும் நாமாத்தரம்.

அயோத்தி — குரிய வமிசத்தரசர்க்கி
ராஜநாணி, இது கோசல நாட்டிற்
சரயுநதி தீரத்திலுள்ளது. போர்பு
ரிதர் குரிய இயந்திரக்கருவிகளைமை
ந்தமதிவிறப்போடு கூடியது. இது
சந்தபுரிக்குளெனொன்று.

அயோமுகன்—சனபுத்திரரு னொரு
வன்.

அயோமுகி—தண்டகாரணியத் திரு
ந்த ஓரர்க்கி. இலங்குமணனால் காது
நாசி ஸ்தனமுதலியவை கொய்யப்
பட்டவன்.

அயோநினை—சீதாதேவி இவன் துண
கராஜன் பொற்கொழுமொண்டு யா
கலத்தை உழுமையில் பூமியினி
ன்று கண்டெடுக்கப்பட்ட மையின்
இப்பெயரேற்றவன் [யோனிவழிபி
தவாதவன்]

அரக்கம்—திருவரக்கம் அல்லது ஸ்ரீ
ரக்கமென வழங்கும் வைணவத்தி
ருப்பதி. இதனைக் கோயிலென்றும்
திருவரக்கம் பெரிய கோயிலென்
றும் வழங்குவர் [ஆற்றிடைக்குறை]
“ஆற்றிடைக்குறையை ஸ்ரரக்கமெ
ன்ப” என்பது சூத்திரம்.

அரசகேசரி—சமுதாப்தரானை யா
ராஜசேகரன மருமகன், இவன் கல்
வி போர்த்திரமூதலிவயற்றிற் சிற
ந்தவன். இவனும் செய்யப்பட்டது
இரகுவம்சமென்னும் அரியபெரிய
தோளில்லியதால், அது சொன்ன
யும் பொருணயம் உற்பனை அவன்
காரமுதலியவை கிரமிய 2500 விரு
த்தப்பக்கத்திலுண்டவது.

அரசிலிசைநர்—திரு அரவியில் சிவ பெருமானுக்கு வழங்குங். திருமாமம்.

அரசை—சுக்கிரன் மகன். இச்சுவாகு விஷ்ணுதண்டன் பலாத்காரபாக இகரிப்பினர்த்தமையைச் சுக்கிரனுணர்ந்த அங்குமண்டரிபொழி வச்செய்தனன். அவ்விடம் தண்டகாரணியமென்ப.

அரட்டன்—சேரகாட்டிலிருந்த ஒரு செட்டி. கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் லோந்த துன்பத்தை மாட வனுவறித்திறந்த பெருமனைத்திழந்தியும் கண்ணகியையும் இவனுக்குப் புத்திரிசனாய்ப் பிறந்தனர்.

அரண்பாதம் — ஐனாவயமுன்ன ஒரு மலை.

அரத்ததச்சாரியர்—கஞ்சனாரிலேமது குதனாசாரிய சென்னும் பிராமணருடைய புத்திரர். இவர் வைணவராய்ப்பிறந்தும் சைவதூதாராய்ச்சியார் சைவராயினமை பொருத வைணவப்பிராமணர் சிலர் நீர்கொண்டவைசுவமயம் உண்மையின் கால்களிடம் காய்ச்சிய இருப்புப் படியின்மேனின்று தஞ்சமயத்தை நிலை காட்டுக என, அதற்கிணங்கி அவ்வனுமே பருக்கக்காய்ச்சிய இருப்புப்படி மேனின்று சிவபரந்த வகிருபணரு செய்தவர். இவரியற்றிய துவக்கச் சதரவேத தார்பரிய சகிந்தாகம், ஹரிஹர தாரதம்மிய முதலியன.

அரத்துறைநாதர்—திரு செவ்வாயில் அரத்துறையில் சிவபிரானுக்கு வழங்குந்திருமாமம்.

அரபத்தகாவலர் -- திருப்பெருத்துறை விற்பிறந்த ஒருகோவலன் யுகவர்

இவர் தமிழிற் பரததூதாசிரியர். அது முத்தூற்றத் தொன்னூற்ருது செய்யுள்சொல்லுடையது.

அரம்பை — ஓர்ப்சரசு, கனகபரன் மனைவி, இவளை இராகுணன் வலியப்புணர்த்தமை புணர்த்த கனகபரன் விருப்பில்லாத மாதரைப்புணரின் சிரமவெடிக்க என இராகுணனைச்சபித்தான்.

அரர்—கன்னமகஸ்தாபகரான திருபத்து கான்குதிர்த்தக்கரிகற்பதினெட்டாவதாகத் தோன்றியவர்.

அரவக்கொடியேன்—தரியோதனன். அரவணிக்தோன்—சிவன்.

அரவணன் செல்வன்—திருமால்

அரன்—(1) சிவன் (2) ஏகாதசருத் திரகுனோருவன் (3) மாலியகான் மகன். விபீஷணன் மத்திரி.

அரன்றேழன்—குபேரன்.

அரி—(1) திருமால் (2) குரியன் (3) சேஷன்.

அரிசெட்டன்—தீமகாகர ராஜகுமாரன். [குளாமணி]

அரிசேது—ஒரு வித்தியாதரன், அரிமருகவின் விருப்பத்தின்படி மாயா சிங்கமாகத் தவிட்டனிடஞ் சென்றிறந்தவன்.

அரிசரன்—சிவன்.

அரிசில் } ஒருநிதி இது சோழநாட் அனாசிலி } டிவன்னது.

அரிசிந்ரைப்புத்தர் — காவிரியின் தென்பாலுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம்.

அரிசிநிழைர்—அரிசிலென்னுநாரில் வேளான் குலத்தினுதித்த கடைச்சக்கப்புவவர். திருவள்ளுவமாமுடையவரு கொடுவர். பேசென்னும் கன்னவால் தறக்கப்பட்ட கன்னகியை அலெருகெடுத்தல்

வேண்டிப் பாடியவர். அதிகமான தக
லிப் பொருது விழ்த்து எழினியின்பிரி
வார்த்து புலம்பினவர். பதிறப்
பத்தில் எட்டாம் பத்திரைப்பாடி,
தாரேரெறித்த பெருஞ்சேரலிரும்
பொறையிடம் ஒன்பது தூறுவியம்
பெற்றதாக பரிசில் பெற்றதன்
அவன்கொடுத்த அரசித்திரிய சிங்
காசனத்தை, மீட்டும் இரத்து அவ
னுக்கே கொடுத்து அவன்பால் மத்
திரத்தலைமை பூண்டவர்.

அரிசேனன்—ஒரு வித்தியாநான், அ
ச்சுவாண்டனுக்குத் தோழன்
அரிச்சத்திரம்—பாரதப்போரில் சென
ரவர்களை தங்கியிருத்தல் தானம்.
அரிச்சத்திரன்—இடைபெழு வன்னல்
களிலொருவன். குரியவமிசத்தில் தி
ரிசங்கு புத்திரன். இவன் மனைவிச்
திரதயன் புத்திரி சத்திரமதி. மகன்
உலோகநாசியன். இவன் சத்தியமே
விரதமாகக் கொண்டவ னென்று
வசிட்டர் இத்திரசபையிற்கு, ஆன்
கிருத்த விசுவாமித்திரர் அவனைப்
பொய்யனுக்குவே னென்று பல
படப் பரிசைச் செய்தும், காடுக
ரம் மனைவினை மத்தன் முல்லைபாடி
ழிழந்தும் சத்தியத்தைக் கைவிடா
து புழுட்டும்பு பெற்றான். கட்சுச்
சிரவர்த்தினி லொருவன். இவன்
பூர்வஜன்மவரவாற்றின நீலலோகி
தனிற் காண்க.

அரிசுகம்—சிற்பதாவகன் முப்பத்திர
ண்டனுமொன்று.

அரிணுகன்—சத்திரன்.

அரிதன்—(1) கடத்திரிய னுளபாவன
கவன் மகன், தவத்தாத் பிரகரிவி
யானவன். இவன் மாயினர் ஆங்கி
சுடி ஆம்பரிந் பகலுக்காக வாகிசமா

சப்பிறத்தகர்கள். (2) இஷ்வாகுல
மிசத்த நோகிரசியன் மகன். சம்
பன் பிரதா.

அரித்துவாரன்—விஷ்ணுவிற்குத் கோ
ல்லப்பட்ட மதுகென்னுக் தான
வன் புண்ணியத்தலமரம்படிவேண்
ட அவ்வாளுண்டிடம். இது கங்காத்
துவாரமென்றது சொல்லப்படும்.
அரிமஞ்சு—அச்சுவக்கிரியன் மத்திரி.
அரிசேது வென்னும் வித்தியாநா
னைத் திவிட்டாளிடம் மகையாசின்
மாக வயினவன்.

அரிமருகன்—(1) கணபதி (2) நுரு
கக்கடவுள்.

அரிமர்த்தனன்—மதுரைவையாண்ட
அறுபத்தாறும் பண்டியன். வ
லைவிசியது, வாதஜாடிசுக்குட்ப
தேசிர்த்தது, கரிபரியாக்கியது, பரி
சரியாக்கியது, பிட்டெக்கு மண் சுமர்
ததாகிய இவ்வயத்து திருவினையா
டல்களும் இவன்காலத்தில் கிழத்
தன. திருவாதஜாடிகள் இவனிட
பத்திலே தான் மத்திரத்தலைமை
பூண்டிருந்தனர்.

அரிவகன்—சம்பண்டகன்.

அரிவகவன்—திஷ்டகேதுமகன்.

அரியரதாரதம்மியம்—அரதத்தாரா
யராத் செய்யப்பட்ட ஒருவடமொ
ழிதல். இது அரிக்கும் அரனுக்கு
முன்ன தாரதம்மியங்களை ஒன்
கொரு கையையால் வினக்கி, சிலபெ
ருமானுக்கு ஏற்றங்கடதம் தாதக
லோகங்களைபுடையது.

அரிமரபுத்திரன்—திருமரக் கிழகினி
கடிபெற்ற அரிதாப்பதியில் அமிர்
தம்புகித்தபெருந்து கிதபெருமா
னைக் கூடிப்பெற்றபுத்திரர். ஐய
குமொன்றும் பெயர் கொண்டவர்.

இவர் வாசனம் வென்றையானே. இவர்தேவிமார் பூரணபுட்கலையென்போர். நிறம் கடல்கண்ணம், ஆபுதம் செண்டு, இவரே ரூபணம் இவருஞ்சிய இத்திரனது வேண்டு கோளால் ஐரானிடையக்காத்து ஒப்புவித்தவர். அவனை அஜருக்கி யெடுக்கவருகையில் இவர்கட்டளைபெற்ற வீரமாகாணர் அவன்வகையை யறுத்தனர்.

அரியரன் — கேசவார்த்தமூர்த்தியிற் அரியேயுதி—தூக்கத்தேவி, [காண்க. அரிவாட்டாயகாயனார்—அறபான் மும்பையையான்மார்களுளொருவர். திருக்கண்ணமங்கையில் வேளாண் குலத்திலுதித்த நாடோறஞ் சிவாலவ நிகேதனத்திற்கு அரிசியும் மாவெலும் கொடுத்துவந்து, ஒருநாள் அவர்குறக் கொண்டு செல்கையில், வழியிலிடறிவீழ்ந்து அவையாலும் ஒருகில வெடிப்பில் விழுந்துவிடியதிக்கெடுவின் இனிவண்ணசெய்வேனென்று தமது ஊட்டியை அரிவாண்டுகாண்டரினையில், சிலபெருமான் அக்கமரில் அதனை யுண்டோமென மாவடுவைக்கடித்துக்கொண்டு திருக்கரத்தை நீட்டி அரியவொட்டாது தடுத்தி முத்திகொடுக்கப் பெற்றவர்.

அரிட்டசேதி—(1) சகரசகரவர்த்திக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்த ஒரு பிரஜாபதி. (2) குருஜித்த.

அரிட்டன்—(1) ததுவின் புத்திரன். (2) ஓரசான். இவன் இடபரூபந்தாங்கிக்கிருஷ்ணனை மூட்டிக்கொல்ல யத்தனிக்கையில் அஞ்ஞர்கொல்லப்பட்டவன். (3) மித்திரனுக்கு ரோவதி யென்பபுரியிடம் பி

றந்த ஜேஷ்டருமான்.

அரிதன்—விசுமித்திரன் புத்திரன். இவன் வயிச்சத்தவர் ஹரித வேதியெனப்படுவோர்.

அரு—கடவுள்.

அருகன்—ஆருகதமதக்கடவுள். இவர் ஆக்கல் அழித்தல்களைச் செய்யாதவரென்றும், ஆதிமத்தியாந்தரகிதரென்றும், எல்லா வுயிர்களிடத்தும் நீலகாக்கிருபையும், அருத்தனானம் அருந்தசக்தி அருந்தானந்தமுதலிய குணங்களும்; மூன்று தர்மசக்கரங்களும், நான்கு திருமுக்களும், பொன் மணி முத்துக்களாலாபியமுக்குடையும், கன்மரகிதமும், அசோகினிழலிலிருக்கையு முடையவரென அருகசமயதூல்களானுணரப்படும். இச்சமயத்தவர் முன்னொருகாலத்திற் பிரபலப்பட்டிருந்து இக்காலத்தில் மிகச்சிலரே காணப்படுகின்றனர்.

அருக்கரீர்த்தி—ஐடியரசன்மகன். திவிட்டினன் மைத்துனன்.

அருக்கசுத்திரன்—குண்டல கேசிக்ரூப் பெளத்தமதோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியன். இவன் டருசமாகரத்திருத்தவன்.

அருக்கன்—(1) குரியன் (2) புரூரவன்வயிசத்து இருகன். (3) இக்குசுமாவை—மருசியிந்தாய். [திரன். அருச்சுனன்—குருமரபினன். பஞ்சபாண்டவரு ளொருவன். இவன் பாண்டு புத்திரனாக. இத்திர பிரசாதத்தால் குந்திதேவியிடம் பிறந்தவன். இவன் தரோணாசிரியரிடம் வில்வித்தை பயின்றவன். துருபதனைப் போரில் வென்று தேர்க்காலிற் கட்டிச் சென்று ஆசிரியனுக்

குக் குருகாணிகையாகக் கொடுத்தவன். யாவராலும் வெல்லப்படாத யவனராஜனை வென்றான். "வில்லுக்கருச்சுனை நென்று" சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுபவன். வில்லாளிகளை வெல்லாம் மயக்கிய மச்சபந்திரத்தை ஓரம்பால் வீழ்த்தித் திரௌபதியை மாலையிட்டவன். தவஞ்செய்து சிகபிராணிடம்பாகப் தாஸ்திரம் பெற்றவன். சிகபெருமானுடன் மற்போர்புரிந்தவன். வில்வித்தையில் ஒப்பாரு மிக்காருயில்வாதவன். *குடிர காளில் ஏழக்குரோணி சேனைகளை மாய்த்தான். அக்கினிதேவனுக்குச் காண்டவனத்தை ஆகாரமாகி அவனுட்காண்டபமுதலியன பெற்றவன். இதுவே விவன்வில். தேவதந்தம் சங்கம். இவன் மனைவியர் திரௌபதி உலாபி சித்திராங்கதை சுபத்திரை பெணும் நால்வர்.

அருச்சுனன் பற்குணன் பார்த்தன் கிரீடி சுவேதவாகனஞ் வீபர்சு விஜயன் கிருஷ்ணன் சவ்விமசாசிகாண்மபன், கேசவர்குத்தோழன் தனஞ்சய நெனப்பன் ஓரிருபுபய குற்றோன். அருச்சுனன் = மரகத மணிபோல் கீற்றமுடையவன். பிறவற்றின் காரணங்களை ஆவ்வவ்வரிவடிவிற்கண்டு கொண்க.

அருணகிரிகாதர்—திருவண்ணாமலை விரும்பு ஒரு உருத்திரகணிகைக்குப் புத்திரராகத்தோன்றினவார். இவரது இன்னமப்பருவத்திலேயே இவரது நாயிறத்தலமயின், தமது சகோதரியிடம் வளர்த்து குமாரக்கடவுளின் திருவருட் பிரசாதபலத்தால் தம்மில் ஒப்பாருயிக்காருயின்

திச் சந்தக்கவி பாடுதலில். கல்லூராய், அருணாசலத்தில் ஏழுத்தருளியிருக்கையில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலார் ஆவற்குற்ற இவர்க்கத்தம் பாடுதலில் வல்லவரென்றுணர்ந்த பிரபுட தேவராஜனது விருப்பின்படி இவரோடு வந்தசெய்து வருகையில் கந்தரத்தாதிபையக் கூழிவர, ஆழ்வார் பொருள் சொல்லிக் கொண்டு வந்து, தன விசுப்பச் செய்யுளொன்றுக்குப் பொருள் கூற மயங்கித் தோல்வியுற்று, தம்மிடத் தோற்றவர் காதுகளை நாமரித்து கொண்டு வந்தது போலத் தமது காதையரித்து மொடுப்ப வியைய, இனியொருவர் காதினையும் அரியாத வரமெனக்குத் தருகவென்று அவரைக்காதுகளை அடு செல்ல விடுத்தவர்.

அதன் பின்னர், சம்பந்தாண்டா நென்னும் சத்தியபாகை ரொருவரும் அருணகிரிகாதரும் பிரபுட தேவராசனுக்கு மிக ஷெருங்கியவர் களாயிருத்தமையின், அரசின் சம்பந்தாண்டாளைச் சத்தி தரிசனஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றும், அருணகிரிகாதரைச் சுப்பிரமணிய தரிசனஞ் செய்விக்க வேண்டுமென்றும், பன்னாள் பிரார்த்தித்துவந்தானா, சம்பந்தாண்டான்று தரித்தருகு தினத்திற் சத்தியைக் காட்டுவனெனச் சபதஞ்செய்து தேவியை நோண்ட, சத்தி "கீயெமதன்புனாலின் தரிசனத் தந்தாம். அரசன்முன்னர் வரோம்". எனமறுப்ப 'அந்நமையின், அருணகிரிகாதர் விருப்பின்படி முருகக்கடவுள் அங்கெய்தரது காத்து நூன்னைக் கனப்படுத்துக.

என்றுவேண்டிக்கொண்டமையின் மனதேலி, முருகக்கடவுளைக் குழக்கைவாகச் செய்து தம்மடியிதிருத்தி விளையாடக் கொண்டிருந்தமையின், அருணகிரிநாதர்நியமனப்படி அருளுரை வடகோபுரத் தம்பத்தில் வருவித்துக்காட்டிவிவரத்தடைபட, அருணகிரியார் சீர்பாதவகுப்பு கடைக்கணியல் வகுப்பு வேல்வகுப்பு முதலியவொவ்வொன்றைத் துதித்தும் அறுமுதப்பெருமான் ஆர்க்கடையாமைகண்டு, மயில் வகுப்பினையோதி அதனைப்பண்பு அது ஆக்குற்ற நிருத்தஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், இவ்வகர் அதன் மீதாரோகணித்த அருணகிரியார் விருப்பின்படி பிரபுடதேவராஜனுக்குக் காஷி நத்தருளினார். அவ்வறுமுதனைதக் கண்ட பிரபுடதேவன் கண்ணன் ஒளியின்றி மாழ்க அருணகிரியார் விழுதி பிரசாதித்துக் கண்ணொளிகை விளக்கினார். இது முதல் சம்பந்தாண்டாருக்கு இவரிடம் படைமை பதிகரித்த எவ்வாற்றினும் இவரை முடிக்கவேண்டுமென்னுந் கருத்த மனத்தள்ளேயுண்டாயிருந்தது.

பின்னொருகாலத்தில்மன்னவன் அவ்விருவரைபு கோக்கிக் கற்பகமலரைக் கொண்டுவரவல்லீர் யாவரென, சம்பந்தாண்டார் அருணகிரியாரே அஃதாற்றுகரென்று கூறி அதனை விவரத் கூற்றுத்தினமையின், அவ்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அருணை கெடுக்கோபுரத்தில் தமது பூதவுடையிட்டி ஆக்கித்தெய்திடத்த ஒரு கிள்ளையிறுடலிற் பிர

வேசஞ்செய்துநேருகைடைத்து ஒருகல்லி [தொண்ண] யித்திதி மலர்களைக் கொண்டு திருப்பினார். அதனுள் சில தினங்களாயினமையின் சம்பந்தாண்டார் அருணகிரியாரது கிரீத்தாத்தக்கணையுணராத அவரெத்தனமெய்தினரெனத் தேடிக்கோபுரத்த விட்ட உடலைக் கண்டு அரசனிடத்தெய்தி "அருணகிரியார் கற்பக மவர் கொண்டு வர முடியாத உயிர்விட்டனர். அவர் பெரியராகலின் தவர் தேசத்திற்கு உடனே சகிலகாராதிகள் செய்தமுடிப்பது தகுதி" என்று கூறி துங்கனமே செயலித்தனர். கிரியுருக் கொண்டு மலர்க்கல்லியை வாயிலேத்தி கந்த முருகக் குழவி கோபுரத்தில் விட்ட உடலைக் காணப்பெருது மன்னவன் சகையை கோக்கி வந்தனர். அவர் அந்நகரையடையமுன்னரே தெய்வமணம் நகர் முழுவதும் கமழ யாவரும் இஃதென்னெனவிவக்கையில் கிரியுருவொடு அம்மலரைஅரசன் முன்னவைத்து, மன்னமுதலியோர் தாம் செய்த அபசாரத்தைப் பொறுக்கவென வேண்ட அங்கனமே வந்திகரித்து, கந்தராஜபூதி கந்தரவக்காரம் பல திருப்புகழ்கள் முதலியன அருளிச்செய்து சிலகாலம் அருணகிரியில் பலர்க்குக் காஷிநத்திருத்த முருகக்கடவுள் திருக்கரத்தில் அச்சவடிவாகவே விளங்கியிருக்கின்றவர்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரார் இவர் பாவ்தோற்றன தென்பது னசுவர் கொன்றையும், அகர்சன் ஒருவரோடொருவர் காதித்ததில்லை இவன்

பத கவனம் கொள்ளுகமாம்.

இவரியற்றிய கத்தாத்தாதி யிசெப் பொருட்செறிவுடைபொருதல். திருப்புகழில் கவித்தொகையைப் பதினாறுபதமென்ப.

அருஞ்சலன்—(1) இத்திரஞ்சலராஜ குமாரன் (2) விஜய பார்டன். அருட்டை—காசியர் மனைவியருளொருத்தி. ஒத்தி உழைப்பு முதலியன பெற்றவன்.

அருணத்திவகாசாரியர்—சூதிசைவர். திருத்தறைப்பூண்டியிற் சேருன்றியவர். இவர்க்கத்தாணாசாரிய றெனும் சைவசிந்தாச் சோபதேசஞ்செய்த கால்வரு னொருவர். மெய்கண்ட தேவருடைப மாணவன். இவரார் செய்யப்பட்டவை சிலனான சித்தியாரும் இருபாலிருபஹி மென்ப. இவர்க்குச் சகலமென்புதரென்றும் காமாத்தரம் வழங்கும்.

அருணபுரத்தாழ்வாள்—வைணவசிக் காசனாதிபதிகள் எழுபத்தாறாவரு னொருவர்.

அருணபுரத்த எம்பி—வைணவசிக் காசனாதிபதிகள் எழுபத்தாறாவரு னொருவர்.

அருணன்(1) தானவன். முராகாண்மகன். கிருஷ்ணனும் கொல்வப்பட்டவன் (2) சூரியன் (3) சூரியன் இரத சாரதியான முடவன். இவன் கருப்பத்திலிருந்த போது அண்ட ஐந்தை அவன்ருய் கொடுக்கினமையின் உறப்புக்கண்டிதம்பப்பெருத (தொடையின்றி) ஐனித்தவன்.

அருணசலம்—பஞ்சபூதத்தவர்களுள் தேயுந்தலம். கடுகாட்டினுள் ளது. இது சிவபுகழும் பிரமவிஷ்ணுக்கள் இடையாப்புற்றபோது அக்

கினிமலையாகத் தொன்றி அவர்களின் பிரமன் அன்னமகி முடிவையும் திருமால் கின்றியாகி அடிவையுத்தேட வெட்டாது கின்றது. [அக்கினிமலை, குணத்தை கீட்டும் மலை.] எனப்பொருள்படும்.

அருணசென்—நீங்காரகமயித்தப்பரிசினாகவனுக் கிரண்டாம் புதல்வன்.

அருணஸ்பதம்—ஒருகொத்துதவருணகதி தாத்திலுள்ளது.

அருணாதித்தன்—பன்னிரு சூரியரு னொருவன். காவியின் அருணாகுல் பூசிக்கப்பட்டவன்.

அருணி—(1) பிரம மானச புத்திரரு னொருவன் (2) கசமகன்.

அருண்மொழித்தேவர்—சேக்கிழார் கவாமினாக்கு காமாத்தரம்.

அருத்தி—கத்தாத்திப் பிரஜாபதியின் புத்திரி. கிட்டமுனிவர் பாரிசுவ. ஒரு காவத்தில் கெயிரான்பாணமே டத்தாத்தித்திசம்பராயம் கத்தபொருளும் மனக்கைகாத கித்த சற்புகடலகர்.

இத்திரன் அக்கினி சூரியன் இம் மூவரும் இவர் கற்பினைச் சோதிப் பான்வர, அச்சமயம் தன்னிர்க்குக் குட்கொண்டு செல்வது கண்டு, அவர்கள் ஒங்கொருவரும் தக்கத்தக்கன் மகிமைவாக அக்குடத்தைக் காந்தாற்பங்கு கிருவதா கச்செய்ய முக்காற்குட கிருண்டாயதுகண்டு தமதுகற்பினுக்காந்தாற் காற்பங்கு கிரையு கிரப்பிப் பூரண குடமாகிவகர்.

அக்கினிதேவன் சப்த விருகயர் மனைவியமேல் மோகனமொண்டு கருத்துகையறித்த அவன்

மனைவி கவாசாதேவி அவ்விருவ
மன்கையருளில் ஒவ்வொன்றுகொ
ந்துவந்து கணவியை பிணைத்துக்க
ந்து அருத்ததலில் உருபெற்க
மூடியபரமல் அருத்ததியை விசேட
மாகத்துதித்து கீழே சற்புக்காரி,
உன்னையே உலகினர் துதித்துக்
சற்படைவென வரவொலிக்கப்
பெற்றவர். ஆகலில் விவாககால
த்தில் கஷத்திர ரூபியாலுக்
கும் அருத்ததியைச் சுட்டிக்காட்டி
இவ்வருத்தியைப் போலப் பதிவிர
தையாலிருவென நாயகன் காயகிக்
ருக் கூறுதல் மானுடர்வழக்கையது.

அருத்தி கஷத்திரம்— தருவகஷத்
திரத்திற்கு அருகிலுள்ள [சுப்தருஷி
கஷத்திரகணம்] ஏறுகஷத்திரத்தி
ல் கடுவிலுள்ள கிடீட்ட கஷத்திரத்
த்திற்குக் கிதிதாயுள்ளது. சுப்தரு
ஷிமண்டலம் இரண்டாயிரத்தொழு
துத அருடக்களில் ஒருமுறைவட்
டஞ்செய்யு மென்பர்.

அருத்தவகாயகி— திருப்பருஷ்டரில் உ
மாதேவியாருடைய திருகாமம்.

அருத்தோனம்மை — திருத்தெனிச்
சேரியில், உமாதேவியாருடைய
திருகாமம்.

அருமருத்து காயகி— திருத்தேவன்
ருடியில், உமாதேவியார் திருகாமம்.

அருங்காயகி— திரு அறைபணி கல்லூ
ரில் உமாதேவியார் திருகாமம்.

அச்சகாரிமர்க்கம்— அருணப்பிரமத்
தைய புயலிப்பவர்கள் சூரிய சந்திர
வித்புல்லைகளின்மர்க்கமாகப்
பிரமலோகஞ்செய்து மர்க்கமாம்.

அச்சி— பிருது சக்கரவர்த்தியின்பட்
டகடுஷி.

அச்சிவயதம்— காவே புரணம்

அச்சகனம்— அருச்சுனனின் கண்க.
அச்சகனி— (1) வானாகான்புத்திரி.

(2) ஒருகதி. இதுவானுதையெனவும்
பெயர்பெறும்.

அர்த்தசர்சி— புத்தர்கள் இருபத்தொழு
வரில் பதினொழுவதாகத்தோன்றி
யவர்.

அர்த்தகாரீசகரர்— (1) அர்த்தகாரீரம்
உமாதேவிபாருருளை வகித்த சிவ
மூர்த்தி. இது சிவத்தையே பணித்
து சத்தியை யவமித்த பிருக்தி
முனிவனுடைய தேகத்திற் சத்தி
யின் கூருகிய உதிரமாயிசங்கன்
நீகினைமையின், அவன் டூயர்குதற்
கு யிலாவது தன் புற்றதுகண்டு அவ
னுக்குச் சிவபிரான் தண்டொன்
தனிதது அருள்புரிய, தேவியின்
டெம் இவ்வாறு சிகழாது தானும் சத்
தனோடு ஒருவடிவாய் அபின்னையா
யிருத்தல் கருத, அவ்வண்ணமே
அருள்புரித்த மூர்த்தம். (2) திருக்
கொடி மாடச் செங்குன்றுரினே
சிவபெருமானுக்கு வழங்குத்திருகா
மம். அங்கு இறைவன் அவ்வருவா
யிருக்கின்றனர்.

அர்த்தகாரீசகரி— (1) அர்த்தகாரீசகர
த்திற் கண்க. இவ்வடிவாக இட
பாகம் பெற்றது உமாதேவியார்
கேதார கேதத்திரத்திற் தவக்கி
டத்தனொனப் புராணங்கள் கூ
றும். (2) திருக்கொடி மாடச்செந
குன்றுரினே உமாதேவியாருக்கு
வழங்குத்திருகாமம்.

அர்த்தரதன்— ஒரு வில்லாளியோடு
பேர்புரியச் சத்தியுடையான்.

அர்த்தாகை— னைப்பியன் புத்திரன்.
னைப்பியமுனிவன் அங்குமிர்தன்
தர்வத்திருத்தமையக்காகத் தன் கோ

புரட்சிவிரியுதித்த ஓரிசாக் கதனும்
அவனைக் கொன்றபோது பிழைப்
பித்தவன்.

அர்ப்புதாசலம்—ஒருமலை. அகர்த்த
தேசங்கட்கருவென்னது. ஆருகன்
ஆருகியெனப்போர் வசித்த இடம்.
அககந்தை —கங்காதிக் கிணைஞ்
சொன்று.

அலகையுலகு—சமீபின்றிச் சிவபூணு
மந்திரஜபம் முதலியனசெய்தோர்
அகடையும் ஒருலகு.

அலங்காரகாயகி—நிரு அரதைப்பெ
ரும்பாழியில் உமாதேவிக்கு வழங்
குத்திருகாமம்.

அலங்காரமலை—இலங்கையின்சேடி
அலந்தன்—சூரியவயிசத்து நாபாதன்
மகன். இவனுக்குப் பலந்தனென்
றும் காமாததம், அச்சிர பிரீதியின்
பிதா.

அலம்பகன்—(1) பகாகரன் தம்பி(2)
பகாகரன் மகன். இவ்விருவர்க்கு
ரும் கடோரக்கசனென்றதவர்.

அலம்பகன்—இக்கூலாரு வழிசத்துத்
நிருணவித்தமனைவி. விசாலனைப்
பெற்றவன்.

அலர்க்கன்—காசிராஜவயிசத்துத் துவ
வயாசவன் மகன். தந்தாதநிர்
யரிடம் யோகம்பயின்றவன். இவ
ன்மைத்தன் சந்தி பென்போன்.

அலாதன்—ராசுசன், பிரகலாதனனு
க்கிணகல், இவனுக்கு அதுமலராத
ன நெனவும் காமாததம்.

அலியுநர்—ஒரு வீரகைவர், நிறத்
தொண்ட நாயனார் தங்குமாதரைக்
கொன்றன நென்றும், சிவபெரு
மான் அங்குணப் புரித்தனனென்
றும், அகவிரகனாரையும் புறமபென
க்கொண்டு புறக்கணித்து மீண்டும்

அலர்க்கன்கோட்க அங்குகிரித்தவர்.

அலாயுதநீ—பலராமன்.

அல்லமாப்பிரபு—சிகாமியமா புன்ன
கர், மானையக்கித்தப்பட்டவர், யாவர்
மனத்தைப் பூணர்க்கவர், கரத்தில்
இலங்காமுடையவர், வரவேசர் வகை
நெதெனவநினுதிரம் சங்கமர்வுக்கு
ச்சமைத்த அமுதமனைத்துத் தாமே
புண்டவர் [வீரகைவர்.]

அல்லி—சித்திரவாக பாண்டியருளாரி,
இது காரணமாக இவனுக்குச் சித்
தாங்கதை யெனத் தத்திதாத்த
நாமம்வழங்கும், கல்விதாத்தித்ததை
முதலிய கூற்றிற் நேர்ச்சியடைத்து
பிதாவி னனுளுயால் பாண்டி.
காட்டின் தென்பாகத்துக் கரகி
யாகிஇலங்கைத்தீவினுமொருகிரிது
சுவாதினஞ் செய்துயகாண்டி கட
லில் முத்தெடுப்பித்து வந்தவன்.
நீர்த்த யாத்திரைகந்த அச்சகன
னும் மண்கைப்பட்டவன்.

அல்லியங்கோதை—நிருப்புன்ன மங்
கையில் உமாதேவியாருக்கு வழங்
குத் நிருகாமம்.

அலக்கிரீவன்—பரத்துவாசருழிமுமா
ரன், தவமகிமையால் வேதமுதலிய
வந்தை ஒதாதணர்க்கு கர்வமுற்ற
மைகண்டரைப்பியமுணிகர்கோபி
க்க, அக்கோபாக்கினியிலிருத்தேரி
ராக் கத னுதித்து இவன்கர்க்கதை
யடக்கிக்கொவ்வ, ரைப்பியமுணிகர்
மகனான அந்தாவக மனமிக்கித்
தேவரைப்பிராத்தித்து உயிர்பெ
நச்செய்யப் பிழைத்தவன்.

அலக்தி—மாணவகாட்டித் பிராஜாநாஸி
கையும், இது அபேஷம்க்கு ஐய
மணித்த காமாதவிந், உஜ்ஜயினி
யெனவும் வழங்கும், வித்திரிதாரக்

கன் முதலியோர் இங்கிருந்தவர். இந்த காலம் ஒரு விசேஷித்த சிவ ஸ்தலம் இவ்விடத்தில் மகாகாளேசுவரர் என்னுமதுடன் பக்தர்களைப் பிரசுரத்தினைக்குப்பரமேசுரபிரசுர ஊராக விளக்குவர். இங்கேவழி பட்டோர்க்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தும் மகாகாளி பொருத்தியுடன் என்பது உலகப்பிரசுரத்தி.

அவலோகிதேசுவரன்—ஒருபெனத்த முனிவன், பொருக்கரலம் பொதிய மலையில் வசித்தவன்.

விகாரகாத சைவன்—கெயிலில் கடத்தவர் அடைபு நீழல் போல, ஆன்மா பக்குவமடைந்த, விகார யின்றிகின்ற பதியை ஞானக்கண் பெற்ற அடைபுமென்பவன், இவன் அகப்புறச் சமயிகளி லொருவன்.

அவியேர்—அகத்தியர்மாணவர் பன்னிருவரிலொருவர். இவரோர் செய்யப் பெற்ற யாப்பிலக்கிண னால் அவியார் யாப்பென வழங்கும்.

அவிகாசியப்பர்—கொங்கு நாட்டிற் சிவபிரானுக்கு வழங்குந்திருநாமம்.

அவிமுகத்தம்—காசி [விடத்தகாதது.] அவிமுகத்தம்—ஒருதால், சாத்த விக் கவாயிகளியற்றியது.

அவிமுகத்தியாழ்வார்—திருநாற்றந்தா தியெனு தாலியற்றிய ஓர் அருகர்.

அவிர்ந்தாணன்—விஜயாபுரமெனும் அந்தர்த் தானனுடைய இரண்டாம் மனைவியான கபாலவதிமகன். இவனுக்குப்பிரானேபற்றி கயன் அக்தி லன் கிருஷ்ணன் சத்தியன் ஸ்வி ரதமெனும் ஆறு புத்திரர்கள்.

அவிப்புகுக்கு—புலகதியன் கிணவிய, விசுவர வாகுதாய், இவனுக்குப் பித்தியென்றும் காமாதரம்.

அவிசுத்தித் து—கரத் தமன் மகன். ஆனன் காலத்திற் கொடிய கிரகங்கொல் லக்கினம் பார்க்கப் படாமையின் இப்பெயரேற்றானன் [விசுத்தியன் பார்வை.]

அவிசுரகிரி—யயாதியின் நெனகித் திரரிவொருவன். [அக்கிரி.

அவ்வியகாசனன்—(1)கிரகபதி (2) அழகம்மை—திருமழபாடி திருக்கண் இத்தன்மைகளில் உமாசேவிக்கு வழங்குத் திருநாமம்.

அழகர்மலை—பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு விஷ்ணுஸ்தலம், இது திருமா லிருஞ்சோலையென்றும் வழங்கும். இத்தே திருமால் நீன்ற திருக்கோ லம் புண்ணியவணம் பவகாரணம் இவ்விடத்தியென மூன்று பொ ய்கைகளும் சிலம்பாறென்னுதி யுருள்

அழகம்பினை—திருநகை யூரிலும் அ தனையடுத்தித்தீச்சரத்திலும் உமா சேவிக்கு வழங்குவருத் திருநாமம். அழகர்மலர்த்தகாயி—திருமாத் துறை யிலே உமாசேவிதிருநாமம்.

அழகிய நாயகி—திருவெண்ணி யிலுந் திருவாமாத்தூரிலும் உமாசேவி யார் திருநாமம்.

அழகசடை முடித்த நாசர்—திருக்கு ரங்குதெறையிலே உமாசேவிவார் திருநாமம்.

அழகனாகம்—திருவட்டி விஷமெனு ம்பாம்பு. இது கண்ணில் விஷமு டையது. இதன் விழிக்கு கதிப் பட்டோர்நிறப்பர் [மணிமே]

அழும்பில்—சோனாட்டிலுள்ளதோர் குறல்வ மன்னனுக்குரிய கரர்.

அழும்பிலேன்—அழும்பில் கரத்தி ருத்த ஒரு குறல்வமன்னன். இவன்

செங்குட்டுவனுக்குரிய கண்பன்.

அனாபுரி } கடத்தலைப் பாவுகளுள்
அனாபுரி } குபேரன் கதரம். பகி
இன்னார்வாசன்தானம், இத்தைகை
பத்திற் கருவிலுள்ளதும் கவிரி
களைபும் தன்னிடத்தடைபதுமாம்
அனர்க்கன்—ருவலபாகவன் மகன்.
அனர்க்கனிற் கான்க.

அகிரகன்—திரிபுரராஜ குமாரன்,
[குளாமணி]

அறவெறிச்சாரம்—சங்கமருவிய தால்
கவிவொன்று, இது வெண்பாக்க
ளாலாயது. இதனை யாக்கினோர்
முனைப்பாடியார்.

அறவணவாழ்க்கை—காவிரிப்பூம்பட்டின
த்துப் புத்தசங்கத்திருத்த ஒருருனி
வர். கோகலன் கொலையுண்டது
கேட்டு வருத்தியடைத்த மாதவித்
ருத்தருமோபதேசஞ்செய்த தன்
பகற்றிற் தறவுபூண்டிதவன். பாத
பங்கய மலையைத்தூத்தரித்ததன்
றித்துச்சுயனென்னும் அரசனையும்
அவன் மனைவியரோடு சென்றதரி
கிக்கச்செய்தவன். மணிமேகலைக்கு
ஆபுத்திரன் கரலாற்றையும் அமுத
கரபியின் பெருமையையும் வணவ
ளித்தவின் விசேடத்தையும் கூறி,
பலருடைய பரித்தயசுதறச்செய்
தவரன்றி, அவனை கவழிப்படுத
திய ஆகிரியருமியசே. தீவதில
கையாலும், கத்திப்பாவைத செய்
கத்தாலும் மிக்கு புசுழப்பெற்றவர்.
காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல்கொன்
னப்பட்ட பிறருகஞ்சி காரித்தறவு
பூண்டிருத்த கோகலன் பிராவுட
னாவனாவியிப் பின்னர்க் கஞ்சிகரை
மடைத்தகவத்திலிருத்தவன், இவர்
பவகையும் கங்குலிவதிப்பதாலும்

தாய்கையாலும் மேம்பாடுத்தவன்
அறவாழித்தருமசக்கரம்.

அறவிலைவாணிகன்—பொருளை விலை
யாகக்கொடுத்து அதற்குடையசக்கரு
மத்தைக் கொள்ளும் வியாபாரி
[மணிமே.]

அறிவனாக்க—பஞ்சீமாபென்னும் தலை
வியற்றிய ஆகிரியர்.

அறகை—சேரனுக்கு கண்பனான
ஒரு குறநிலமன்னன், மோகூர்மன்
னனுக்குப் பகைவன். [பரிந்துபத்]
அறையணி கல்லூர்—கிவகேத்திரம்
களிலொன்று. கிவகாட்டில் பெண்
னை கதிதீரத்திலுள்ளது.

அனத்தருண பாண்டியன்—குலோத்
தங்க பாண்டியன் மகன். இவன்
அரசு செய்கையில் காசமெய்ததம்
மாயப்பகைகைவதைத்தது முதலிய
நிருவினையாடல்கள் கிழந்தன.

அனத்தசகபாண்டியன்—அனத்தருண
பாண்டியனுக்குப்பின் மதனையை
யரசு செலுத்திய பாண்டியன்.

அனத்த விஜயம்—பாண்டுகரில் முத்
தோனுவிய தருமனுடையகெற்றிச்
சககம்.

அனத்தேகரீர்—காவர தத்துவத்திலு
ள்ள அஷ்டவித்தியே கரரில் தலை
மையானவர். இவர் துன்பாததவ
புலனாகனைப்படைக்கும் ஆற்றலு
டையவர்.

அனவன்—விபீஷணன் மத்திரி

அனவி—சூரியன்.

அனாசிரதம்—புலனாக்கன்கிருதாற்ற
மும்பத்தைத்தனனொன்று.

அனாசிரதன்—கிவன்.

அனாசிரதன்—தேவன். [அன்.

அனாவன்—அஷ்டவகக்கனி கொரு
அனாவனாத்தருமசக்கரு கொருவன்.

அனுமான சூத்திரம்—பெணத்த தால்
களிலொன்று, இது அனுமேயத்தி
னிலக்கணத்தையவிசித்துக்கூறும்.
அனுமான்—(1) ஹனுமானிதகாண்ட
(2) சிற்பதூல்களில் ஒன்று.

அனுமேயம் — பிரகாச மூன்றனு
ளொன்று [இது பெணத்தமதகோ
கை] [ருகன்.

அனுருத்தன்—பெணத்த சேருளொ
அனுவாதம்—மூன்றைப் பெறப்பட்ட
தொன்றை வேறொன்று விதித்
தற்பொருட்டுப் பின்னரும் எதித்
தோதவது.

அன்னபூரணி பீடம்—சுத்தி பீடங்கள்
அறுபத்து நான்குளொன்று. இது
பூதி காஞ்சியிலுள்ளது.

அன்னம்—பிரமன் காகனமாகிய ஒரு
பகி, பாதுகூருக்கலத்த விடத்து
கூரைப் பிரித்துப் பாலை யுண்பது.
இது கடையாற் சிறுத்தது பற்றி
மாநர் கடைக் குவழிக்கப்படுவது..

அன்னம்பட்டியம்—ஒரு தருக்கதூல்
தமிழில் வசன ரூபமாகவுள்ளது.
இது தருக்க சங்கிரகதிபிகையென்
றும் பெயருறும். தாமியத்திற்பதரு
க்க சங்கிரக வடமொழி துற்கு
உரையாகத் தெலுங்கராகிய அன்
னம் பட்டிரென்பவரால் வடமொ
ழியிற் செய்யப்பட்டுப் பின்னர்த்
திருவாவதிதறைச்சுவருரையோகி
களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

அஷ்டகணகாதர் — சிவகணங்கட்டு
அதிபரண கதி மாகாணர் பிருங்கி
கணபதி இடபர் கந்தர், பரவதி
சண்டரெணப்படுமெண்மர்.

அஷ்டகன்—விசுவாமித்திரன் *புத்தி
ரிலொருவன்.

அஷ்டகாதியர்—யவரதியின் புத்திரி

குமாரர். அஷ்டகன் பிரதன் வச
மன். அகேசிரசிபி என்னு காவலர்.
இவர்க்கு யவாதி பலரிதனைப்போ
தித்தான்.

அஷ்டதிக்கஜங்கள்—இத்திரிதசபா
யாகிய சிழக்கு முதல் முறையேயு
ள்ள ஐராவதம் புண்டரீகம் வாம
னம் குமுதம் அஞ்சனம் புகழ்பதக்
தம் சார்வபௌமம் சுப்பிரதீகம்
மெனப்படுவன. இவற்றின் பிடி
பாணகன் முறையே அப்பிரம்
பேஷு பிங்கலை அதுபமை தாமீர
பருணி சுப்பிரதத்தி அங்கை அஞ்
சனாபதியென்னு மெட்டாம். இவற்
றுள் முற்கூறிய திக்கஜங்கள்தித்
தின் முதலீசாசனவீரபுன்னதிக்கு
ப்பாலகர்க்கும் அவற்றின்பிடியான
கள் அவர்கள் மனைவிவர்க்கும் வாச
னங்களாம்.

அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள்— இத்திரன்
அக்கினி யமர் நிருதி வருணன்
வாயு குபேரன் ஈசானெனப்படு
வோர். இவர் சிழக்கு முதல்வட
சிழக்கீரபுன்ன எண்டிக்குகளுக்கு
த்தலைவர்.

அஷ்டமூர்த்தி—பவன் சர்வன் ஈசா
ன்ன, பகபதி வீமன் உக்கிரன் மகா
தேவன் உருத்திர னெனப்படுமெ
ண்மர். சிருஷ்ட்டி கைகடடாது யய
கிய பிரமனுக்கு அதனைக்கைக
ட்டு கிமித்தம் இம்மூர்த்திக னெட்
டாகச் சிவபிரானே அவன்புருவம்
த்தியில் அவதரித்தவர். இவ்வஷ்ட
மூர்த்திகளின் கடிவு முறையே
கீர் நிலம் வாயு அக்கினி ஆகையம்
சுக்ரமன் சோமன் ருசியனென்றும்
இவர் மனைவிவர்க்குமுறையே உகை
ககேசி சிதை ககாகா திகை

நிகழ்போகினி கஞ்ச்சலை பென்
தும் கூறப்படுவர்.

அஷ்டாங்கநீலம்--ஒளிரும், ஏகபாதன்
மகன். இவன் கஜாதலின் கருப்ப
த்திலிருக்கையில், தன்னை நீலாகு
ஞ்வேதாத்தியயனஞ்செய்து, கரு
வதை, அவன் சேவர் தீர்த்திரையால்
பிறழ்ந்தோதக் கருப்பத்திலிருந்தா
க்கு, பிதாவுக் குணத்தினமையின்
ஏகபாதன்கின்று 'எட்டுக்கோண
லாகிய உடலோடுதிக்க', எனச்சபி
க்க, அங்ஙனம்பிறந்தும்பேரழகின
னாயிருந்தமையின் அரம்பையாதியர்
இவனைப்பழிக்க, இவன் அவர்களைக்
கண்டிப்பட்டு கருத்துகொணச்
சுபித்தவன். அவ்வரம்பையாதியர்
கோபிகைகளாய், கண்ணன் நிரி
யாணமுற்றபின்னர் அர்ச்சனையின்
சென்று கன்வராத் துன்புற்றான்.

அஷ்டாங்கசக்கன்--அனல் அணிலன்
ஆபச்சவன் சேனான் தான் தரு
வன் பிரத்தியூசன் பிரபாசனெனப்
படுமெண்மர். இவர்கன் வீசுபுத்தி
ரர். கசிஷ்டருடைய ஓம்பபகவை
யபகரித்து அவ்வாற் சபிக்கப்பட்
டுச் சந்தன மனைவியாயிருத்த பரி
மனைகத்தியென்னும் கண்கையின்புத்
திரராசத்தோன்றினர். இவருள் ஒரு
வனே மிக்க அபராதியாதலின்,
மற்றொழுவர் சதார்த்தாய்க்களைப்
பெற்ற வீமேனாய்த் தோன்றி,
மிக்க தருமம் பென்றி பராக்ரமம்
சனையும் விளங்கின வென்பர்.

அஷ்டவித்தியேசுவரர்--அகத்தர் கு
கையர் சிவோத்தமர் எகேத்திரர்
எகருத்திரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்
டர் சிவன்யு பெனப்படுமெண்மர்.

அஷ்டாங்கநீலம்--அகாலவாணம் கன்

னாம விவியசரிவாணம் பொங்கு
ருகம் 'கன்னுண்கருகம் திரவிய்
தாய்மையில்லாத உணவாகப்' புரி
வாணம் சந்தன முதலிய மனமுன்
ன பொருள்களை உபயோகிவாணம்
தனாயிற் பாய்மையே சவனரித்த
வென்பகிரும். இவ்வயில்லாததா
ரில்லிஷ்டாபரங்கே புரியன என்
பது தர்மிக குத்திரமெனும் பென
த்ததாற்சம்மதம்.

அஷ்டாங்கநீலம்--கிவமூர்த்தி புத்
தாதுக்கிரக காரணமாகச் சகலீச
ரித்த அறுபத்து கான்கு அகசாக்
கன். அவை இவ்வயில்லத்தோற்
பகம் முகலிங்கம் சதாநிலம் மகா
சதாநிலம் உமாமகேசம் ககசனம்
உமேசம்சோமான்சுத்தம் சந்திரசே
சம் ருஷபாருடம் ருஷபாந்திகம்
புஷ்கலவிதம் புஷ்காத்திரசம்
சந்தியாநிருத்தம் சதாநிருத்தம் கா
விதாண்டகம் கங்காதரம் கங்கர்
விஸர்ஜனம் திரிபுராத்நகம் கல்வி
யாநகத்தரம் அர்த்தகாரிகவரம்
கஜபுத்தம் ஜ்வராபகம் சார்த்தா
வதூதம் பாசபதம் கங்கானம் கே
சவார்த்தம் பிகாடனம் கிம்நக
னம் சண்டேசாதுக்கிரகம் தகதி
னமூர்த்தம் போகதகதினமூர்த்த
தம் விணதகதினமூர்த்தம் கானாந்
தகம் காமதகம் இவ்ருசேசம்
பைரகம் ஆபத்தத்தாரணம் கடு
கம் கேத்திரபாலகம் வீரபத்தி
ரம் அகோரான்திரம் தகசங்காரம்
கிராதம் ருருமூர்த்தி அககாருடம்
கஜாந்திகம் ஜவந்தாவதம் ஏகபாத
த்திரிமூர்த்தம் திரிபாதத்திரிமூர்த்த
தம் ஏகபாதமூர்த்தம் வெனரிசா
பதம் சந்திரதாதுக்கிரகம் வெனரி

நிலாமைநிலிதம் விஷாபஹுதாணம்
கருடாந்திரம் பிரகசிர்ச்சேதம் உ
ந்மாரி மச்சாரி வராத்மாரி பிரசந்த
னாமூர்த்தம் சந்தயிக்ஷபிரதானம்
சிஷ்யபாஸ மெணப்படும். இவற்
றின் விரிவைத் துயிற்றுத் உறுவது
அஷ்டமஷ்டமூர்த்தம் உன்னு
ஞ் சிவபராக்ஷரம்.

அஷ்டோத்தராதேவபரிஷத்—அகந்த
மாகிய வேதங்களிற் நிரட்டிய ருக்
வஜஸ் சாமம் அதர்வமெனும் சதர்
வேதங்களி னின்றும் அவற்றின்
நிகையாக விளங்கும் நூற்றெட்
பெகிடதங்கள். இவை பிரமவித்
தைசைய விளக்கிக்உறுவன. அவை
சுச கேக கட பிரஸா முண்டக
மாண்டேய தைத்திரிய ஐதரேய
சாந்தோக்ய பிருததாரணய பிரஹ்ம
வைகவஸ்ய ஜாபால ஸ்வேதாஸ்வதா
ஹம்ஸ ஆருணிக கற்ப கராயண
பரமஹம்ஸ அம்ருதபிந்து அம்
ருதகரத அதர்வசிர அதர்வசிகை
மைத்திராயணய கௌஷ்டீசு பிரு
ஹஜ்ஜாபால க்ருவரீம்ஹதபக கா
லாக்கிருத்ர மைத்திரேய ஸாபா
லோபக்ஷாநிக மத்திரிக ஸர்கஸார
நிராலம்ப கசுரஹம்ஸ கஜ்ரகுசி
தேஜோபிகது சாதபிந்து தியாகபிந்
துப் பிரஹ்மவிதய யோகததவ ஆத்
மபோந் கசுரதபரிவ்ராஜக த்ரிசிகேப்
ரஹ்மண வந்திர யோகருடாமணி
ய கர்வாண மண்டலபராஹ்மண
தக்பிணாமூர்த்தி சரப ஸ்கந்த த்ரி
பாதவிபூதி அத்தயதாரக ராமர
ஹஸ்ய ராமதபக லாகதேவ முத்தல
சாண்டில்ய பிங்கன பிக்ஷு மஹ
ஸாநீரக யோகபரிச துரியாதீத சத்
ந்யாசீபரமஹம்ச அக்ஷமாஸிக அவ்

வந்த கசாக்ஷர அன்னபூர்ணி கா
நிய அக்ஷிய அத்யாத்ம குண்டிக
காவிதிரி ஆத்ம பாசபதப்ரஹ்ம ப
ரப்பிரஹ்ம அவதாத த்ரிபுரதபக
தேவி திரிபுர கச பாசுருத்ரஹ்ரு
தய யோகருண்டலி பஸ்மஜாபரஸ
ருத்ராக்ஷஜாபால கணபதி தர்ஸக
தாரஸார மஹாகாச்ய பஞ்சப்ரஹ்
ம ப்ராணாக்ஷிரி கோபாலதபக க்ரு
ஷ்ண யாக்ருவக்ஸ்ய கசுரஹ ஸாட்
யாயக ஹயக்கிரீவ தத்தாத் திரேய
காருட கலிஸந்தரண ஜாபாலி
கௌபாக்ஷியகஸ்துமி ஸரஸ்வதீர
ஹஸ்யபஹ்மாவ்ந்த முத்திகேசபரி
ஷதங்க கௌபப்பெயர் பெறும்.

இவற்றன், சுவேதாக்ஷதரம்
கைவல்யம் காலாக்ஷிருத்ரம் அதர்
வசிரசு அதர்வசிகை பெணப் படு
மைத்தம் வைதிக கசைவத்தை இ
னிது விளக்கின் பஞ்சருத்திரோ
பகிடதமெணப்படும்.

இராமதபகம் கோபாலதபகம் க
ரகிம்மதபகம் ஹயக்கிரீவம் மஹா
கராயண மெணப்படு மமைத்தம்
வைக்ஷணவ சித்தாந்தமாகிய விசி
ஷ்டாதவைதத்தை விளக்கலின்
பஞ்சதபகோபகிடதமெணப்படும்.

சசாவாசியம் கேணம் கடகவ்வி
பிரஸம் முண்டகம் மாண்டேயம்
தைத்திரீயம் ஐதரேயம் சாந்தோக்
ஷியம் பிருததாரணயக மெணப்
படும் பத்தம் தசோபகிடதமெணப்
படும், இப்பத்துபகிடதங்கள்க்கும்,
சூத்திக்ஷ்ரகாரியா எகான்மகாத
பட்சமாச கடமொழி (கசுர) வி
ருத்தியுரைபாடிய பாவியுஞ் செம்
துவைத்தனர். ஆயினும் தைத்திரி
யோபதஷதத்தின சேஷாவஸ்தி ஆ

கந்தவல்லி பிருகு வல்லிகட்டுமாத் திரம் பாஷியமெழுதி காராயண வல்லிக்கு ஒருதாமஸ் விட்டுவிட்டனர். வைணவரில் சங்கராமாதுஜர் விசிஷ்டாந்தவைதபாஷியமும், மத்துவாசாரியர் துவீத வைணவ பாஷியமருஞ் செய்தனர்.

சங்கரர் காலத்தில் விருத்தராய் ருத்த நீலகண்ட ரெனப்பமே ஸ்ரீ கண்டாசாரியார் வேதாந்த ருத்திரத்திற் செழுதிய வைதபாஷியத்திற்கைவல்லவாதி யுபநிடதங்களுகெ இப்பத்துபநிடதங்களைவு மெடுத்தி மேற்கோள் காட்டியுனர். இராமாதுஜாசாரியர் அச் சூத்திரத்திற் செழுதிய விசிஷ்டாந்தவைத பாஷியத்திலும், ஜநநீதநீத ரெனும் மத்துவாசாரிய ரெழுதிய துவீத வைணவ பாஷியத்திலும் பத்துபநிடதங்களைவு மொப்பி யெழுதினர். இத்தகைய ஊரணங்களுள் தசோப நிஷத்துக்களே முக்கியமான உபநிஷத்துக்களென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. பாஷியஞ்செய்தோர் ஒப்புக்கொண்டதே பிரமாணமாகாது. அன்றென்று, கைலர் அப்பத்தினைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளின் வைதிக சைவத்தைவினிது விளக்குகின்ற பஞ்சகுததிரோபநிடதங்களையும், சிவமகிமைகளையுஞ் செவ்வின்னங்களையும் பிரதிபாதிக்கின்ற ஏனைய உபநிடதங்களைவு யிழந்து போலிச்சைவதாகவர். வைணவர் அப்பத்தினை யே பிரமாணமாகக் கொள்வின் வைணவத்தை யினிது விளக்கும் பஞ்ச தபரோபநிடதங்களை யிழந்து போலி வைணவராவர். அத்தகையவர்களை அப்பத்தி

பிரமாண மெனின் அகத்திற் உறப்படாத் தன்னு ணர்ப்பம் சுத்திகர ஜித முசலிய (தமதுசைய) உபமாண்களை விளக்குகின்ற உபநிடதங்களையும் ஏனைய உபநிடதங்களை யுயிற்றுது போலி ஏகான்ம வாதிகளாகவர்கீள் காத்தறிக.

இகவணம் பத்துபநிடதங்களே முக்கிய பிரமாணமென்றும் ஏனைய உபநிடதங்கள் அருகியப் பிரமாணமென்றும் வேதத்திலாவது வேதாந்தத்திலாவது பிரஸ்தாபிக்கப்படவில்லை முக்தி சோபநிஷத்தில் “பத்துபநிஷத்துக்களை நீபடி” எனப் பொருளாதனாண்டே பெணக்கடவார்க்கு, “மோஷாபேணையுடையார்க்கு மாஸ்கேயெச்சரிஷத்தொன்று போதும். அவ்வகையில் ஞானமுண்டாகாவிடின், பத்துபநிஷத்துக்களை நீபடி, அவ்வாறு யுடித்தும் விஞ்ஞானதார்த்தியமேற்படாவிடின் முப்பத்திரண் மபநிஷத்துளை காங்கு அப்பியாகுஞ் செய், மேலே விசேஷமுத்தி வேண்டியாயின் துற்றெடுப்பரிஷத்துத் படி” என்னும் பொருளுஞ் காணப்படுவதால் அப்பத்தே படிக்கவேண்டியதும் முக்கியப் பிரமாணமாகுதும் உடாமகனாகும்.

இன்னும் முப்பத்திரண்மபநிஷத்துக்களே பிரமாணமென்றனஞ் முளர். அவையெல்லாம் பொருத்தா. அவை யிரிவியிற்பெருகும். அந்தாமவுகசாரியர்—பிரபாகராயுத்திரர். சங்கராசாரியர் மாணுக்கர். அஷ்டி—(1) அஷ்டிநயுதம் கிருபித்த ஓதரசன் (2) சாரசத்தன்மான், சம்சன் கிணைவிப்புகுனொதுத்தி.

அஸ்வின நிருதயம்--சத்துருநாசத்தை யும் சீர்த் திவையையும் உண்டாசெய்ய வல்லதோர் அரியவித்தை. இது சிவ பெருமானிடத்தில் கவாயம்பு ன்றாயும், அவரிடத்தில் வசிட்டமும், அவரிடத்தில் சித்திராபுதனெனும் சந்தர்வனும், அவ்விடத்தில் அவ னது தென்கித்திரிவாகிய மனோர மையும், அவ்விடத்தில் சுவரோ கவும் உபதேசிக்கப் பெற்றத. இது சுவரோசிவமனுசம்பவததிற் றுறப்பட்ட விஷயம்.

அஸ்கேன்--ஒரு முனிவன் ஜரங்கா ரன்மகன், இவன்தாய்வாகுகியென் னும் காகராஜன் தங்கையான ஜா த்காரி. ஜனமேஜயசர்ப்பயாகததிற் றஞ்சிவந்த தகடகன் இத்திரனிடம் அடைக்கலம் புக்கிருப்ப, யாகத் தின் மத்திர பலத்தால் தகடகனை இத்திரனோடர்ப்ப, தகடகன் வேண் டிகோனாவல் ஜனமேஜயனைப் பிரா ர்த்தித்து உயிர்காத்துக் கொடுத்த புண்ணிய புருஷன்.

அஸ்கஹருதயம்--குதிரர்களின் இ தயத்தையறியத்தக்கதோர்வித்தை. இதில் எனனும்சுருளனும்வல்லவர்க ளென்று சொல்லப் பட்டவர்கள். இவ்வித்தியாபலத்தினாலேயே எ னன் இருதபண்ணி அயோத்தியி லிருத்த விதர்ப்பரேட்டிக்கு ஒரே தினத்திற்கொண்டு சென்றான்.

ஆ

ஆசுவமயன்--வேதத்தையுப் போனவே அதற்குச்சமமாகக் கட்டுவனவ் அரு ணிச்செய்யப்பட்டதத்தின்கண். அ கை சிவாகமமெனவும் கைணவா கம மெனவும் நிருதிகை. அவத்

தன், சிவாகமங்கள் சதா சிவமூர்த்தி ஈகரண தற்புருஷ அகேச வாகம தேவ சத்தியோஜாதமென்னும் ஜத் த நிருமுகங்களுட னிவைத்து எழுத்தருளி ஆன்மாக்களின் பர்சச் சேதந்மித்தம் சித்தாந்தமாகிய கா ருடம் வாகமம் பூதத்திரம் பைரவ மீருகிய ஆசுவமேதகங்களை ஈகரண மொழிந்த 'காங்கு நிருமுகங்களி னின்றும், இருபத்தெட் டாகமங் களை ஈகரணமுகத்தினின்றும் அரு ணிச் செய்தனர். என்ப.

சிவாகமங்கள்--காமிகம் போக சம் சித்தியம் காரணம், அசெதம் திப் தம் சூக்தமம், ஸஹஸ்ரம் அஞ்ச மான் சுப்பிரபேதம் விஜயம் கிஸ் வாகம் ஸ்வயம்பூதம் ஆக்கேயம் வீ ரம் ரொரவம் மருடம்' விமலம் சந்தாந்ரானம் முகயிம்பம் புதோத் தீதம் ஸவீதம் சித்தம் சந்தானம் சர் வோத்தமம், பாரமேச்சுரம் கிர ணம் வாதுனமென்பன. இச்சிவா கமங்களில் முதலித்கூறிய பத்தம் சிவபேதங்களாம். ஏனையபதினெட் டும் உருத்திரபேதங்களாம். இச்சி வாகமங்களிருபத்தெட்டும் வத்தர 'ரம் முதல் விசுவாந்மகமீருட்க்க இருதாற்றெட்டுஉட்பிரிவுகடையான

ஈகரண முகத்தினின்று சிவாக மங்களுதித்தன வென்பதன்றியும், காமிகம் போகஜம் சித்தியம் கார ணம் அசெதமென்னு கமத்தையும் சத்தியோஜாதமுகத்தினின்றொகை சிவவிருடிகின் பொருட்டும், திப் தம் சூக்தமம் ஸஹஸ்ரம் அஞ்ச மான் சுப்பிரபேதமென்னு கமத் தையும் வாகமதேவமூர்த்தி னின்று காலிவிருடின் பொருட்டும், விஜு

யம் நிசுவாசம் சுவாசம்புகம் ஆக்கி
கேயம் வீரமென்னு மைந்தையும்
அகோரமுகத்தினின்று பாரத்தவா
சவிருடியின் பொருட்டும், ரௌர
வம் மருடம் விமலம் சந்திரனா
னம் முகவிம்பமெனு மைந்தையும்
தற்புருட முகத்தினின்று கௌதம
விருடியின் பொருட்டும், புரோற்
தீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம்
சர்வோத்தமம் பாரமேசுவரம் கிர
ணம் வாதுன மென்னு மெட்டை
யும் ஈசான முகத்தினின்று அகத
திய விருடியின் பொருட்டும் அரு
ளிச்செய்தன ரென்றும் தூல்கள்
கூறும்.

இவ்வாகமங்கள் இறைவனுடை
ய திருவடி திருமுகம் குண்டலம்
பரிவட்ட முதலியனவாக விளங்
கும். இவை யொவ்வொன்றுக்கு
முன்ன உபபேதங்கள் கிரத்தசுந
கியை முதலியவற்றை அவ்வவற்
தின்வரிவடிவிற கண்டுகொள்க.

ஆகமமென்னு மொழியில் நூ
என்பது ஞானமும், க என்பது
மோஷமும், ம என்பது மலநாச
மூலமும், ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு
மலத்தை கழிப்பித்து ஞானத்தை
புதிப்பித்து மோஷத்தைக் கொடி
த்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயி
ற்று. வேதமும் ஆகமமும் இறை
வனுலேயே யருளிச்செய்யப் பட்
டனாயின் அவை தம்முட்கிரிது
ம் வேதமின்றி நியனூத்தன்மை
யன, இதனை “வயந்து கௌதபரி
வாகம யோகப்பேதம் கப்பர்பாமா
வேதோபரிவாகம” வேதவிவாக
மங்கட்குப் பேதந்தான்கிடிலும்—
கந்த நாகண்டாசாரியர்வசனத்தா

லும், “வேதமொடாகம மெய்யாமி
றைதூதன்—ஒதம்பொதுவுஞ் சிறப்பு
மென்றுன்னுக—காதனருளவை நா
டிவிரண்டத்தம் - பேதம தென்பர்
பெரியோர்க் கபேதமே” —என்னு
ம் திருமந்தித்தாலும் அறிக. ஆக
மங்கள் தேவதார்க்கனை, ஆலயப்
பிரதிஷ்டை முதலிய விதிகளைக்
கூறும்.

இனி இவ்வாகமங்கள் ஒவ்வொ
ன்றும் ஞான யோக கிரியை சரி
யைகளை யுணர்த்தும் நான்கு
பாதங்களை யுடையன. அவற்றுள்
ஞானபாதம் பதிபாசபாச மென்
னும் திரிபதார்த்த ஸ்கருபத்தைப்
பற்றிக் கூறும். யோகபாதம் பிராண
வாமாதி அஷ்டாங்கயோக விவக்ஷ
ணங்கூறும். கிரியாபாதம் மந்திரங்
கள் ஜபஹோம சகதியாதிகளையும்
சமயவழிகேஷ நர்வாணநிகையுளை
யும் கூறும். சரியாபாதம் பிராயச்
சித்தம் கிராதத்தம் சிவலிங்க விவக்
க்ஷணமுதலியன கூறும்.

வைணவாகமங்கள்—வைகாணச
ம் பாஞ்சராத்திர மென்றிரண்டு.
அவற்றினைப்பற்றி அவ்வவற்றின்
வரிவடிவிற கண்டுகொள்க.

ஆகா—ஒருகத்தரீசன். இவன் பெய
ரை வடதுவார் ஹாஹா வென்பர்.
ஆகாசம்—சிவபிரான்த அஷ்டாட்சுரத்
தங்களிலொன்று.

ஆராயகத்தை—தேவலோகத்தி லுள்
ள கத்தை.

ஆராயவருகை—பதினெட்டு வகைத்
தேவசாதியருளொருசாதார.

ஆராயவாரி—சர்வசாகித்யாக அந்தர
த்தினிற்கும் அருபியானஒருகத்தி.
ஆபத்திவிருப்போர் கேண்டுகோ

ஞக்கிரங்கிஒலிமாத்திரையாய் அங்
யமயத்திற் சாகுதியுடையது.

ஆருகன்—(1) தேவகன் பிரா (2)
அற்புதமிரில் வசித்திருந்த ஒரு
வேடன். இவன் மனைவி ஆருகி.
இவர்க ளிருவருந் தங்களிருக்கை
க்கருகிலுள்ள ஒரு சிவாலயத்தை
வடைத்த நாடோறஞ் சிவதரிச
னஞ்செய்து வருவது வழக்கம்.
அவ்வாறிருப்ப, ஒருநாள் அங்கடை
த்த ஒரு யோகியைக்கண் பிசரித்
து யாது வேண்டுமென வேண்ட,
இரவீற்றற்குவதற்கு இடமன்றி
கேடுறென்றும் வேண்டாமென,
ஆருகன் அவரைத்தன் குடிசையி
லிருக்கச்செய்ய, அகர் பெண்பா
லை பிரலில் பெயரிடேய் பிருத்தல்
அடாதென, அகனையும் உள்ளே
யிருத்தி வில்லும் அம்புக்கொண்டு
பெயரியோத்திருத்தான். யோகி
சிலயோகத்திருத்தனர். ஆருகி உ
றங்கினன். ஆருகன் புலியாற் கொ
ல்லப்பட்டான். விடிந்தவுடனே
ஆருகி நிபந்தமையறித்த யோகி
பால்விடைகொண்டு தன்னைவனு
டன் தீயிப்பாய்த்தயிர் துறக்கன்.
அப்பொழுது சிவபெருமான் சொ
டுத்த வாததால் ஆருகன் கனராச
னாகவும், ஆருகி தமயத்தியாகவும்,
யோகி அன்னமாதவுக் தோன்றி
அதனோடு பிறவியை யொழித்து
மூவரும் மூத்தி வடைத்தார்கள்.
ஆருகி—(1) தேவகன் மாதவி (2)
ஆருகன் மனைவி.

ஆகுவானன்—தணபதி. [பெருச்சா
ளியை வாகனமாகக்கொண்டவர்]
கயமுனாகரன் இறவாகரம் பெற்
றவனுய்த் தேவனுத் துன்புசெய்

ய அவர்கள் பிரார்த்தனைக் கிரங்கி
அவனை பெதிர்த்துப் போர்புரி
கையில், இறவாகரம் பெற்றவனு
தலின் மாயாருபங்க னெடுத்தப்
போர் செய்து பெருச்சாளியாக
கர. அதன்மீதேறி வாகனமாகக்
கொண்டவர். இவ்வகரன் வரலாறு
கஜமுனாகரனின் கண்ணக.

ஆகதி—(1) ஸர்வதேஜசன் மனைவி,
சட்டன்மனுவைவின் தவன். (2) கவா
யம்புமனுவுக்குச்சதருபைபெண்பா
ளிடம் பிறத்தமகன். இவன் பிரஜா
பதியை மணந்து யஜ்ஞனெனும்
மகனையும், தக்பிணையெனும் மகனா
யும் பெற்றவன்.

ஆக்கிரீதரன்—பிரியவிரதன் மனைவி
ககன்ளிகை பெண்பான் பெற்ற
பதினொரு புத்திரருள் மூத்தோன்.
இவன் மனைவி பூர்வசித். இவனுக்
குத் தக்கையாற் கிடைத்த சம்புத்
திபத்தைத் தனது புத்திரர் ஒன்
பதின்மருக்கும் பிரித்துக்கொடுத்
தவன். இமயமலையின் தெற்கிலு
ள்ள பரதகண்டத்தை நாபியென்
பவனுக்கும், பரத கண்டத்தின்
வடக்கிலும் ஏமகூட பர்வதத்தின்
தெற்கிலுமுள்ள கண்டத்தைக் கிம்
புருடனுக்கும், ஏமகூடத்தின்வடக்
கிலும் சிடதபர்வதத்திற்குத் தெற்
கிலுமுள்ள கைவதத்தை அரியெ
ன்பவனுக்கும், சிவதபர்வதத்திற்
கு வடக்கும் மேருவைகடுவேகொ
ண்டதுமான கண்டத்தை இலாவி
ருதனுக்கும், இலாவிருதகண்டத்
திற்கும் சீலாகலத்திற்கும் இடை
யிலுள்ள கண்டத்தை ரம்மியனுக்
கும், ரம்மியகண்டத்திற்கு வடக்
கே கலேதபர்வதத்திற் கிப்பாறுன்

ன கண்டத்தை இரணவந்தனனுக்கும், சுவேதபர்வதத்திற்கு வடக்கே இருங்கவந்தத்தாற் சூழப்பட்ட கண்டத்தைக் குருவென்பவனுக்கும், மேருவின் கிழக்கேயுள்ள கண்டத்தைப் பத்திராசவனுக்கும், மேருவின் மேற்கிலுள்ள கண்டத்தைக் கேதுமாலனுக்கு மாகப் பங்கித்தவன். இதனால் இவை கவகண்டங்கள் [ஒன்பது கண்டங்கள்] எனப்பெயர் பெற்றன. இம்முறை மாறியுஞ் சிற்சில புராணங்கள் கூறும்.

ஆக்கிரேயபுராணம்—பதினெண்புராணங்களுளொன்று. இது பிருகு முர்வா வர சொல்லியது. அக்கினி காரியங்களை விரித்துரைக்கும். இதற்கு அக்கினிபுராண மென்றும் நாமாந்தரம்.

ஆக்கிரேயம் - சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுளொன்று. இது சிவபிரான் திருவிழியும், ஒரே உபபேதமும், முப்பதினாறு கிரந்தங்களுமாகவுள்ளது.

ஆக்கிரசன்—பிரம மானச புத்திரருளொருவன், இவனைப்பற்றிய விடவங்கள் பிருகற்பதியிற் கண்டு கொள்க.

ஆசுவபாண்டேசுரன்—ஒருகூடத்தேவதை. அது காமியிலுளதென்றும், அதனை யுபாசித்து வந்த ஒரு கன்விளைகுனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் கட்டுடத்திருந்த அதுக்கிரகித்த தென்றும் கதைபொன்று கர்ணபரம் பரையிற் கேளவி.

ஆசாரகாண்டம்—விஜ்ஞானேசுவரிய மென்னும் தர்யசாஸ்திரத்தின் ஒரு காண்டம். இதில் காண்கு வருண

ந்தவர்களும் அதுசரித்தவேண்டிய தருமங்கள் கூறப்பட்டுன. பிராமணருக்கு யஜனம் யாஜனம் அத்தியயனம் அத்தியாபனம் தானம் பிரதிக்காஹமென்னும் ஆறுதொழில்களும், கூத்திரியருக்குப் பிரஜாபாலனம் தானம் யாகம் வேதாத்தியயனமும், வைசியருக்குப் பசுக்காத்தல் தானம் யாகம் வேதாத்தியயனம் நீரிலுதலத்திலு முண்டாகும் தானிய ரத்தினங்களின் வியாபாரம் வட்டிவாங்கல் பயிர் செய்தல்களும், சூத்திரனுக்குமேற் கூறியமூன்று வருணத்தாருக்கும் பணிசெய்தலும் முக்கியமான தருமங்களாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

வேதமந்திரத்தாலும் கர்ப்பாதானமந்திரத்தாலும் சேத்த தோமத்தாலும் ஜாதகமம் நாமகரணம் அன்னப்பிராசனம் செனனம் உபநயனம் முதலிய கர்மங்களாலும் தவிஜர்களுக்கு மாததிரம் கர்ப்பவஸூதிதோலாகீவரும். கொப்பூழறுப்பதன் முன்னர் ஆண் மக்களுக்கு ஜாதகமம் மென்னுஞ் சம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பட வேண்டும். [ஜாதகமம்=பிறந்ததைக்குறித்துச் சிசவுக்குச் செய்யப்படுவதொன்று.] பிறந்த பத்தாத்தினமாவது பன்னிரண்டாத்தினமாவது புண்ணிய திதியில் சுபமுகூர்த்த சுபநக்ஷத்திரத்தில் குழந்தைக்கு நாமகரணமும், நான்காமாதத்திற் சூரியநரிசனமும், ஐந்தாமாதத்திற் சந்திரிதித்தலும், ஆறுமாதத்திற் அன்னப்பிராசனமும் செய்யப்படவேண்டும். ஒரு வருடத்தின்மேலும் மூன்றுவருடங்களின் மேலும் வே

தோத்தமாகச் சென்னத்திரியை செய்யத்தரும். வேதியனுக்குடைய உயதி னுள்ளும் அரசனுக்குப் பதினொருவயதினுள்ளும் வைசியனுக்குப் பன்னிருவயதினுள்ளும் உபரயனஞ் செய்விக்கவேண்டும். தவறினால் வேதியருக்குப் பதினாறு அரசர்க்கு இருபத்திரண்டு வைசியர்க்கு இருபத்திரான்று வருடங்கட்குச் செய்விக்கலாம். பின் குறித்தகாலத்தினுள்ளும் உபரயனஞ் செய்யப் பெறாதவன் துவிஜனாகமாட்டான். அப்படிப்பட்டவன் காயத்திரி மத்திர ஜபஞ்செய்தற்கு அருகனல்லாத விராதியனாகிறான். அத்தகையினர் வைதிக கருமங்கட்கு உபயோகமில்லாதவர்கள். அன்னவருடன் கொணவல்லொடுக்கல் முதலிய சம்பந்தங்கள் செய்யப்படா என இத்தகைய விடயங்களை மிகவுய்விரித்தாக்கடறுவது.

ஆசாரக்கோவை—சங்கமருவியு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கினு னொன்று. இத்தலைச்செய்தவர் பெருவாயின் முள்ளியாசிரியர். இவர் “ஆரேயின் மூன்று மழித்தா னாபோற்றி” எனக்கூறியகாப்புச்செய்யுளானே சைவரென் றறித்தற்குரியர். இது கோரிசை யின்னிசை சித்தியல் முதலிய பலவகைப்பட்ட (காப்புச்செய்யுளோடு) நூற்றொருவெண்பாக்களை யுடையது. இத்தற்குப் பழைய தோருரைபுண்டு. அது கச்சினூர்க்கினிய ருரையென்ப.

ஆசிரிதன்—துஷ்யத்தன் பெனத்திரன். இவனுக்குப் பாண்டியன் கோமுன் கோளனென்று மூன்று புத்திரருளர். இவர்கள் வெஷுவேறு

வயிசுத்தர்கனாய்த்தக்கடங்கள் மரபினைப்பெருக்கி வாழ்த்தவர்கள். ஆசிரியர் நல்லத்தவனார்—கவித்தொகை துல்கெய்தவர். கடைச்சங்கப்புலவரு னொருவர். கவித்தொகையிற் காண்க.

ஆசைகவாதம்—சமணசமயப் பாகுபாடுகளிரண்டனு னொன்று. [வன். ஆசைகன்—அருகனே தெய்வமென்ப ஆசுவலாயனன்—ஒரிருடி; இருக்கே தவித்தமான கர்மங்களைப்பற்றிச் சூத்திரஞ் செய்தவன். இவனார் செய்யப்பட்டது ஆசுவலாயன குத்திரமென்ப.

ஆசிரிப்பினை—வைணவசிங்காசனத்திபதிகள் எழுபத்த நால்கரு னொருவர்.

ஆசெனசம்—இருவகைத் தீட்டிகள். அவை ஜாதாசெனசம் மிருதாசெனச மென்பன. ஜாதாசெனசத்தை விருத்தியினுண்டாச் தீட்டி என்று சொல்லுவதுமுண்டு. பிதிர் முதலிய சபிண்டர்களிறப்பின் வேதியருக்குப் பத்துத்தினங்களும், அரசர்க்குப் பன்னிருதினங்களும், வசியர்க்குப் பதினைத்தினங்களும், சூத்திரர்க்கு முப்பதுதினங்களும் ஆசெனசமாம். குடியிவைக்கு முன்னிறக்கும் சிசுக்கட்கு ஒருகாள் ஆசெனசமும், குடியிவைத்தபின் னிறப்பனவற்றிற்கு மூன்றுதின ஆசெனசமும் முண்டு. ஜனனாசெனசமும் மேற்கூறியவையே யவ்வவ் வருணத்திற்கேற்றபடி கொண்க.

ஆச்சிரமங்கள்—பிரமசரியம் இருள்தம் காணப்பிரஸ்தம் ஸங்க்யாஸமெனப்படும் நான்குமாம்.